

OBAVIJESTI VOJNOG ORDINARIJATA
Službeno glasilo Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj

Izdavač:

Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj
Zagreb, Ksaverska cesta, tel: 01/46 70 660, 46 70 659, (37 84 489-MORH)
faks: 01/46 70 662
www.vojni-ordinariat.hr
e-pošta: vojni.ordinariat@morh.hr

Odgovara:

Mons. Juraj Jezerinac, apostolski administrator Vojnog ordinarijata

Uredio:
Mladen Čobanović

KORIZMENA PORUKA APOSTOLSKOG ADMINISTRATORA	5
SVETA STOLICA	8
Gdje se rodi Bog, rađa se mir	8
Crkva – majka zvanja	9
Pobijedi ravnodušnost i osvoji mir	11
HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA	17
Aktualna situacija u Europi	17
VOJNA BISKUPIJA	19
ČESTITKE I ZAHVALE	19
Biskup Perić uputio pismo zahvale biskupu Jezerincu	19
Zahvalnica načelnika OS RH prvom vojnom ordinariju	20
Čestitka biskupa Štambuka	21
Čestitka generala Zdilara mons. Jezerincu	21
Čestitka generala Barića mons. Jezerincu	22
Čestitka akademika Kusića mons. Jezerincu	23
Predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović zahvalila mons. Jezerincu	24
Čestitka dr. Dragana Lozančića mons. Jezerincu	25
IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI	26
Božićni susret u Vojnom ordinarijatu	26
LJETOPIS VOJNOG ORDINARIJATA	34
PROPOVIJEDI APOSTOLSKOG ADMINISTRATORA	43

U Bogu smo pozvani na pobjedu

Dragi svećenici, pomoćnici i djelatnici, koji ste u poslanju i službi Vojne biskupije, poštovani djelatnici Ministarstva obrane, vojnici, dočasnici i časnici Oružanih snaga, poštovani djelatnici Ministarstva unutarnjih poslova i policije Republike Hrvatske, dragi vjernici koji ste mi povjereni u duhovnoj i pastoralnoj skrbi, na početku smo korizme, razdoblja bliže priprave za blagdan Uskrsa. Njen pomalo neobičan naziv dolazi od latinske riječi quadragesima – četrdesetnica. U Bibliji se taj pojam, kao znakovit i bremenit broj, rabi, uz ostalo, i za oznaku posta (40 dana). Uz korizmu je, dakle, vezan post, pa je nazivamo i razdobljem (vremenom) pokore. Želi se izraziti da u čovjeku, u nama ljudima, ima nešto buntovno, nesređeno, što djeluje razorno pa to treba pokoriti postom i molitvom. A, ne učini li to, čovjek se izlaže pogibli da ugrozi samoga sebe, zajedništvo s ljudima i odnos s Bogom.

Radostan susret s Bogom

Na sam spomen izraza „korizma“ najčešće nam sljedeće misli i pojmovi padaju na pamet: post, odricanje, pokora, patnja i napast. Logična posljedica takvih misli je neraspoloženje, odbojnost, možda i potajna i prikrivena želja da se što prije završi ovo mučno razdoblje koje kao da jedva sadržava nešto od lijepo evanđeoske radosne vijesti. Bila bi šteta kada bismo u takvom tmurnom raspoloženju započeli korizmeni hod, milosno vrijeme obraćenja i pokore. Temeljna poruka korizme nije žalost zbog bespomoćnosti, već radost pobjede. Kršćanin ne treba korizmu shvaćati kao grčevitu borbu nego kao osoban i radostan susret s Bogom. Susret s Bogom zahtijeva iskrenost i poniznost. Korizma je poziv da pripravimo srce za drugačije raspoloženje: pokušajmo jednim smjelim obratom misliti na korizmu kao na vrijeme intenzivne radosti prepuno otajstvenih obećanja.

Svaki se čovjek rađa u nekoj zajednici, užoj ili široj, u obitelji i društvu, u njoj raste i razvija se, postaje malo pomalo svjesnim i slobodnim čovjekom. Promatrano pak s druge strane,

obitelj i društvo bogate se, napreduju i jačaju zdravim snagama koje dolaze od pojedinaca, od njihove dobrote i ljubavi, zrelosti i plemenitosti. Gdje tog dotoka zdravih snaga nema, rastače se i obitelj i društvo. Razmišljajući o tome, dobro je uočiti kako se sazrijevanje ljudske osobe, čovjeka, kao i obitelji i društva, ne može odijeliti od stanja i zbivanja koja vladaju u posve određenom vremenu. Ima nešto što se naziva „duhom vremena“. Tu se negdje nalaze pitanja koja bi trebala, u ovoj korizmi, izbiti u prvi plan i zaokupiti naše misli, želje, htijenja i osjećaje. Hoćemo li ova pitanja uočiti, dobro ih raščlaniti, vjerno i iskreno pravo prosuditi te kako ćemo se postaviti i za njihova rješenja založiti, o tome će ovisiti hoćemo li u tome rasti, sazrijevati, postjati boljim ljudima ili ćemo se u svome ljudskom i vjerničkom dostojanstvu srozavati, razarati sebe, svoje bližnje s kojima živimo. Nije, dakle, u korizmi riječ samo o tome hoćemo li postiti i moliti, nego o tome što ćemo istaknuti kao neophodnu zadaću svoga obraćenja u čije ćemo se rješavanje uključiti, pozivajući pritom u pomoć Boga, obraćajući mu se svojom iskrenošću i potvrđujući tu iskrenost svojom spremnošću na pokoru, post i molitvu, na obraćenje. Prizivati Boga u pomoć znači biti svjestan svoje ograničenosti.

Zajedništvo s Bogom u vječnosti

U korizmu, na Čistu srijedu, ulazimo obredom posipanja pepelom. Posipajući nas pepelom po glavi, svećenik govori: „Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti!“ U novije vrijeme ove se riječi zamjenjuju drugima: „Obrati se, čovječe, i vjeruj evanđelju!“ Ovu promjenu neki objašnjavaju time što prvi izričaj djeluje sumorno i obeshrabrujuće, za neke pre malo kršćanski, dok se drugi izričaj čini puno bližim Isusovu duhu. Ima u tome istine, ali ni istinu prvoga izričaja ne smijemo i ne možemo olako mimoći. Temeljna je istina našega života istina o našoj prolaznosti i ograničenosti. Naš je život ograničen i tu istinu ne možemo prikrivati nego je moramo prihvati. Pošto to učinimo, možemo shvatiti što zapravo znači Isusov poziv: „Obratite se i vjerujte evanđelju!“ Obratiti se predstavlja poziv: promijenite svoje shvaćanje, nemojte se ograničiti samo na vrijednosti ovoga svijeta, jer ćete u svojoj ograničenosti i u njoj potonuti. Povjerujte u Radosnu vijest (a to znači evanđelje) – to jest Božju poruku, kako ima izlaza iz ograničenosti ovoga života, iz tjeskobe grijeha i besmisla. Izlaz je u postignuću i ostva-

renju zajedništva s Bogom. Prema tome, naš zemaljski život nije najviša vrijednost. Najviša ovozemaljska vrijednost je dostojanstvo ljudske osobe koja se cijelim svojim bićem može odlučiti za zajedništvo s Bogom. Zemaljski ćemo život – i sve vrijednosti ovoga svijeta – jednoga dana ostaviti, a preostat će nam zajedništvo s Bogom koje će nas iz ograničena i prolazna svijeta prevesti u neprolazan život zajedništva u Božjoj ljubavi. Čovjekova je veličina u tome što može postati svjesnim te istine i što se cijelim svojim bićem može za nju odlučiti. Učini li to, u njemu se rađa sloboda i svijest odgovornosti upravo za ovaj život, ali ne kako bi se on produljio i sačuvao, nego kako bi se stavio u službu ljudskog dostojanstva i zajedništva s Bogom.

Stvarna slika Boga

Ako otvorimo svoj um i srce Evanđelju tada se pred našim duhovnim očima ocrtava slika Boga koji strastveno voli čovjeka i o tome bi ga, u vremenu korizme, htio svakako uvjeriti. Bog se zaklinje na sebe, ponavlja svoja obećanja, poziva se na bezbroj vidljivih znakova kojima potvrđuje da ljubi čovjeka, svakog čovjeka, što više sva živa bića, i ne želi da se i jedan od njih izgubi. Već i ova skica mogla bi biti dovoljna da u ovogodišnju korizmu krenemo na drugačiji način. Bog nas ljubi, svakog čovjeka, ovaj svijet i njegovi smo, spreman je zbog nas činiti i čuda.

Neka stoga prva poruka naše korizme bude da za vjernika nema slučajnosti, već da nas nosi strujanje Božje ljubavi. Ako to znamo i ako si to posvijestimo, tada će našu dušu ispuniti povjerenje, zahvala i ljubav.

Druga radosna poruka korizme: korizma je pobjeda dobra nad zlim. Istina, početak korizme započinje s opisom Isusova napastovanja, ali u evanđelju to nije neka velika vijest, to je samo okvir za nešto puno važnije. Pravi naglasak pronaći ćemo u jednoj rečenici evanđelja: „Potom ga je sotona napustio i anđeli ga služahu“ (Mk 1, 13). Cjelokupni ljudski, kršćanski, vjernički život na neki je način sadržan u ovoj sažetoj rečenici. Isus je preuzeo na sebe naš život, postao je suputnik naših putovanja u dobru i zlu. Zato se usudimo ovu riječ primijeniti na sebe.

Mnogo puta možda se i nama učini kao da je ovaj život poput prašume, kao da živimo među zvijerima, kao da su se svi urotili protiv nas i kao da se svi trude upropastiti nas. Ali to je samo dijelom istina. Istina je da na svijetu postoje lavlje pećine u koje bacaju nedužne ljude

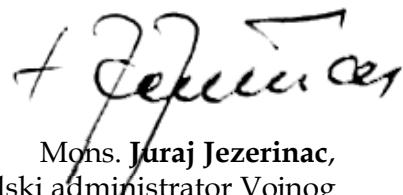
poput Danijela, kako to čitamo u Starom zavjetu; postoje bezdušni razbojnici koji pljačkaju dobrodošne putnike, slično onako kako se dogodilo u prispodobi o milosrdnom Samarijancu u Novom zavjetu; postoje vojnici okrutnog srca koji se izruguju nedužnom slično onako kako su činili rimski vojnici s Isusom; postoje silnici koji razapinju na križ pravednika, ali postoje i dobri ljudi koji nam povijaju rane poput Samarijanca čije se dobrote spomenemo svaki put kad čitamo taj dio Novog zavjeta; dobre žene koje nas prate na našem križnom - životnom putu, suočajne žene poput Veronike koje nam brišu suze, ili vjerne poput Marije; pouzdani prijatelji i odane majke koje stoje u podnožju našeg križa. „Svijet je pun divljih zvijeri“ – reći ćemo u ogorčenosti. „Svijet je pun anđela koji skrbe za nas“ – poručuje nam evanđelje, a preko njega i korizmeno vrijeme. Neka to bude izazov i poziv, ujedno i zadatak za korizmeno razmišljanje i obraćenje: nastojmo oko sebe primijetiti dobro koje svjedoči o Božjoj dobroti, ljubavi koja nam zrcali njegovu ljubav, anđele koje nam on šalje: istovremeno nastojmo i mi sami postati anđelima koji prema drugima zrače radosnu korizmenu poruku da nas Bog ljubi.

Korizma je duhovno vježbalište

Ipak, bit će korisno obratiti pozornost na činjenicu da je korizma ipak poziv na pokajanje, na odricanje, na uvježbavanje kreposti, na okopavanje vlastitog srca i rada na sebi. Korizma je poziv da postanemo osjetljivi prema svo-

joj osobnoj duhovnoj stvarnosti, prema Bogu i bratu čovjeku. Ona nas stavlja u središte i zbilju našeg života i postavlja nam sasvim određena pitanja: kamo ide moj životni put, vode li me moje odluke prema Bogu, ili me sve više udaljuju od njega? Evanđelje koje govori o Isusovom napastovanju upozorava nas da u svačijem životu postoje takve zapreke koje mogu naš život odvesti u slijepu ulicu. Ali, kao što je Isus iz napasti izašao kao pobjednik, tako smo i mi pozvani na pobjedu uvjereni da smo je u stanju postići snagom Božjom, u ime našeg Gospodina Isusa Krista. To je radosna poruka korizmenog vremena.

Dragi vojnici i policajci, dragi vjernici Vojne biskupije, želim vam dobar korizmeni boj, kako biste kroz to, darovano nam vrijeme, uz Božju milost, stekli vještine potrebne za svakodnevni hod s Bogom i otkrivali radosti takva odnosa, radosti pobjednika.

Mons. Juraj Jezerinac,
apostolski administrator Vojnog
ordinarijata u RH

U Zagrebu, 25. siječnja 2016., na blagdan
Obraćenja sv. Pavla

Gdje se rodi Bog, rađa se mir

Papina poruka *Urbi et orbi*, Božić 2015.

© COPYRIGHT L'OSSERVATORE ROMANO

Draga braćo i sestre, sretan Božić!

Krist se rodio za nas, kličimo od veselja na dan našega spasenja!

Otvorimo svoja srca kako bismo primili milost ovoga dana, koja je on sam: Isus je "sjajni" dan koji je osvanuo na obzoru čovječanstva. Dan milosrđa u kojem je Bog Otac otkrio ljudskom rodu svoju beskrajnu rježnost. Dan svjetla koji raspršuje tmine straha i tjeskobe. Dan mira u kojem postaje moguće susresti se, razgovarati a nadasve pomiriti se. Dan radosti, "velike radosti" za male i ponizne i za sav narod (usp. Lk 2, 10).

Na ovaj dan od Djevice Marije rođen je Isus, Spasitelj. Jaslice nam omogućuju vidjeti "znak" koji nam je Bog dao: "novorođenče povijeno gdje leži u jaslama" (Lk 2, 12). Poput pastira u Betlehemu i mi idemo vidjeti taj znak, taj događaj koji se svake godine obnavlja u Crkvi. Božić je događaj koji se obnavlja u svakoj obitelji, župi, zajednicu koja prihvata Boga utjelovljenog u Isusu Kristu. Poput Marije, Crkva svima pokazuje Božji "znak": Dijete koje je nosila u krilu i donijela na svijet, ali koji je Sin Svevišnjega, jer "je od Duha Svetoga" (Mt 1, 20). Zato je on Spasitelj, jer je Jaganjac Božji koji uzima na sebe grijeh svijeta (usp. Iv 1, 29). Zajedno s pastirima prostrimo se pred Jagancem, klanjajmo se utjelovljenoj Božjoj Dobroći i dopustimo da suze kajanja ispune naše oči i operu naša srca. Svima nam je to potrebno!

Samo on, samo on nas može spasiti. Samo Božje milosrđe može oslobođiti čovječanstvo od mnogih, katkad monstruoznih oblika zla koje sebičnost rađa u njemu. Božja milost može obratiti srca i otvoriti puteve izlaska iz, ljudski gledano, nerješivih situacija.

Gdje se rodi Bog, rađa se nada. On donosi nadu. Gdje se rodi Bog, rađa se mir, a gdje se rodi mir tamo nema više mjesta za mržnju i rat. Ipak, upravo tamo gdje je došao na svijet utjelovljeni Sin Božji, i dalje traju napetosti i nasilja i mir ostaje dar za koji treba

moliti i kojeg treba graditi. O, da Izraelci i Palestinci ponovno pokrenu izravni dijalog i prispiju dogovoru koji će dvama narodima omogućiti da žive u skladu, prevladavajući dugotrajni sukob, s ozbiljnim posljedicama na čitavu regiju!

Zamolimo Gospodina da sporazum postignut u sklopu Ujedinjenih naroda dovede do toga da što prije zamukne oružje u Siriji i popravi se teška humanitarna situacija iscrpljenog stanovništva. Jednako je tako hitno da sporazum o Libiji nađe na podršku sviju kako bi se prevladalo teške podjele i nasilja koja muče zemlju. Neka se međunarodna zajednica složno zauzme za okončanje zvjerstava koja, kako u tim zemljama tako i u Iraku, Jemenu i subsaharskoj Africi, još uvijek odnose brojne žrtve, izazivaju goleme patnje i ne štede ni povijesnu i kulturnu baštinu cijelih naroda. Moje misli lete i onima koji su pogodjeni brutalnim terorističkim napadima, posebice nedavnim pokoljima koji su se dogodili u Egiptu, Parizu, Tunisu.

Neka našoj braći, progonjenoj u mnogim dijelovima svijeta zbog vjere, Dijete Isus podari utjehu i nadu. Oni su današnji mučenici. Molimo mir i slogu za draga stanovništva Demokratske Republike Kongo, Burundija i Južnog Sudana da se, putem dijaloga, osnaži zajednički napor u izgradnji civilnih društava vođenih iskrenim du-

hom pomirenja i uzajamnog razumijevanja.

Neka Božić donese istinski mir također Ukrajini, neka pruži utjehu onima koji trpe posljedice sukoba i nadahne volju za provedbom donesenih sporazuma, kako bi se ponovno uspostavila sloga u cijeloj zemlji.

Neka radost ovoga dana prosvjetli napore kolumbijskog naroda da, vođen nadom, nastavi odlučno težiti željenom miru.

Gdje se rodi Bog, rađa se mir, a gdje se rodi nada, osobe nalaze svoje dostojanstvo. Ipak, i danas je mnoštvo muškaraca i žena lišeno svoga ljudskog dostojanstva i, poput Djeteta Isusa, trpe hladnoću, siromaštvo i odbačenost ljudi. Neka danas naša bliskost stigne do najnezaštićenijih, poglavito djece vojnika, žena izloženih nasilju, žrtava trgovine ljudima i krijumčarenja drogom.

Neka ne uzmanjka naša utjeha onima koji bježe od bijede i rata, putujući u prečesto neljudskim uvjetima i nerijetko izlažući vlastiti život pogibelji. Neka budu nagrađeni obilnim blagoslovom oni pojedinci i države koji se velikodušno trude pružiti pomoć i primiti brojne migrante i izbjeglice, pomažući im graditi dostojanstvenu budućnost za sebe i za svoje drage i integrirati se u društva koja ih primaju.

Neka na ovaj dan slavlja Gospodin ponovo dadne nadu onima koji su bez posla – a njih je mnogo! – i neka podupre nastojanja onih koji ima-

ju javne odgovornosti na političkom i ekonomskom području da se trude oko postizanja općeg dobra i štite dostojanstvo svakog ljudskog života.

Gdje se rodi Bog, cvjeta milosrđe. Ono je najdragocjeniji dar koji nam Bog daje, osobito u ovoj jubilejskoj godini, u kojoj smo pozvani otkriti nježnost koju naš nebeski Otac ima prema svakom od nas. Neka Gospodin napose zatvorenicima daruje svoju milosrdnu ljubav koja liječi rane i pobjeđuje зло.

I tako danas zajedno kličemo od veselja na dan našega spasenja. Promatrajući jaslice upravimo pogled na raširene Isusove ruke koje nam pokazuju Božji milosrdni zagrljaj, dok slušamo plač Djeteta koje nam šapće: "Radi braće i prijatelja svojih klicat ču: 'Mir tebi!'" (Ps 121 [122], 8).

Božićna poruka nakon poruke Urbi et orbi

Vama, draga braćo i sestre iz svih dijelova svijeta koji se došli na ovaj trg, i vama koji ste iz različitih zemalja povezani putem radija, televizije i drugih sredstava komunikacije, upućujem svoj najsrdaćniji pozdrav.

Ovo je Božić Svetе godine milosrđa, zato vam svima želim da uzmognete primiti u vlastiti život Božje milosrđe, koje nam je Isus Krist darovao, da bismo bili milosrdni s našom braćom. Tako će po nama rasti mir! Sretan Božić! ■

Crkva - majka zvanja

Poruka pape Franje za 53. svjetski dan molitve za duhovna zvanja

Draga braćo i sestre!

Kako bih želio da tijekom ovog izvanrednog Jubileja milosrđa svi krštenici dožive radost pripadnosti Crkvi i otkriju da se kršćanski poziv, baš kao i svako pojedino zvanje, rađa u krilu Božjeg naroda i dar je Božjeg milosrđa! Crkva je dom milosti, a to je "tlo" gdje zvanje niče, raste i donosi plod.

Iz tog razloga pozivam sve vas da o 53. svjetskom danu molitve za duhovna zvanja razmišljate o apostolskom zajedništvu i zahvaljujete za ulogu zajednice na putu zvanja svakog pojedinca. U buli najave izvanrednog Jubileja milosrđa podsjetio sam na ono što je Beda Časni rekao o pozivu svetog Mateja: "Miserando atque eligen-do" (Misericordiae vultus 8). Gospodinovo milosrdno djelovanje opršta naše grijehu i otvara nas novom životu koji se konkretizira u pozivu na naslijedovanje i poslanje. Svako zvanje u Crkvi ima svoj izvor u Isusovu samilosnom pogledu.

Obraćenje i poziv su dva lica iste medalje i ostaju trajno uzajamno povezani kroz cijeli život učenika misionara.

Blaženi Pavao VI. u svojoj apostolskoj pubudnici Evangelii nuntiandi opisao je različite korake u procesu evangelizacije. Jedan od tih koraka je pripadnost kršćanskoj zajednici (usp. br. 23), onoj zajednici od koje smo mi sami primili svjedočanstvo vjere i jasan navještaj Gospodinova milosrđa. Ta pritjelovljenost kršćanskoj zajednici obuhvaća u sebi cjelokupno bogatstvo crkvenog života, osobito sakramente. Doista, Crkva nije samo mjesto u kojem vjerujemo, već je to također predmet naše vjere; zbog toga u Vjerovanju molimo: "Vjerujem u Crkvu".

Božji se poziv zbiva posredstvom zajednice. Bog nas poziva da postanemo dijelom Crkve i, nakon što postignemo određeni stupanj zrelosti u njoj, on nam daje točno određeni poziv. Zvanje je put kojim se kroči zajedno s braćom i se-

strama koje nam je Gospodin dao: to je poziv koji odiše zajedništvom. Crkvena dinamika poziva je protulijek ravnodušnosti i individualizmu. Ona uspostavlja zajedništvo u kojem je ravnodušnost pobijedena ljubavlju, jer zahtijeva da izademo iz sebe samih i stavimo svoj život u službu Božjeg nauma, prigljujući povijesne okolnosti njegova svetog naroda.

Na ovaj Dan posvećen molitvi za duhovna zvanja, potičem sve vjernike da preuzmu svoj dio odgovornosti u pogledu brige i razlučivanja zvanja. Kad su apostoli tražili nekoga da zauzme mjesto Jude Iškariotskog, sveti Petar je okupio stotinu i dvadeset braće (usp. Dj 1, 15); a kod izbora sedmorice đakona okupila se skupina učenika (usp. 6, 2). Sveti Pavao je dao Titu točno određene kriterije za izbor prezbitera (usp. Tit 1, 5-9). I dan danas kršćanska zajednica je uvek prisutna u razlučivanju zvanja, u njihovoj izgradnji i njihovoj ustrajnosti (usp. Apost. pobud. Evangelii gaudium, 107).

Zvanja se rađaju u Crkvi. Od prvog trenutka kada se zvanje javi, nužno je imati odgovaraјući "osjećaj" za Crkvu. Nitko nije pozvan isključivo za određeni kraj, za neku skupinu ili crkveni pokret, već za Crkvu i za svijet. "Jasni znak autentičnosti neke karizme njezina je crkvenost, njezina sposobnost da se skladno uklopi u život svetoga Božjeg naroda za dobro sviju" (isto, 130). Odgovarajući na Božji poziv, mladi čovjek osjeća kako se širi njegov crkveni obzor, pred očima mu se otvara mnogolikost karizmi i kadar je poduzeti objektivnije razlučivanje. Zajednica, na taj način, postaje kuća i obitelj gdje se zvanje rađa. Kandidati sa zahvalnošću promatraju to posredovanje zajednice kao nezaobilazni element za svoju budućnost. Uči poznavati i ljubiti braću i sestre koji slijede put različit od njihova, a te veze jačaju u svima zajedništvo.

Zvanja rastu u Crkvi. Tijekom izgradnje kandidati za različita zvanja trebaju sve bolje upoznavati crkvenu zajednicu, nadilazeći ograničene poglede koje svi na početku imamo. U tu je svrhu korisno poduzeti neko apostolsko iskustvo zajedno s ostalim članovima zajednice, kao na primjer: u društvu dobrog vjeroučitelja naviještati kršćansku poruku; iskusiti evangelizaciju periferije zajedno s nekom od redovničkih zajednica; otkriti blago kontemplacije kroz iskustvo života u klauzuri; bolje upoznati misiju ad gentes u kontaktu s misionarima; s dijecezanjskim svećenicima produbiti iskustvo pastoralu u župama i biskupijama. Za one koji su već u izgradnji, crkvena zajednica ostaje uvek temeljno odgojno okruženje, prema kojem se osjeća zahvalnost.

Crkva podupire zvanja. Nakon konačnog

opredjeljenja, naš put zvanja u Crkvi ne završava, već se nastavlja u našoj spremnosti na služenje, u našoj ustrajnosti i trajnoj izgradnji. Onaj tko je posvetio svoj život Gospodinu spremjan je služiti Crkvi gdjegod je to potrebno. Misija Pavla i Barnabe je dobar primjer te spremnosti služiti Crkvi. Poslani od Duha Svetoga i antiohijske zajednice u misiju (usp. Dj 13, 1-4), vratili su se toj istoj zajednici i ispriporučili što je Gospodin učinio po njima (usp. Dj 14, 27). Misionare prati i podupire kršćanska zajednica, koja uvijek ostaje ključna referentna točka, kao vidljiva domovina koja pruža sigurnost onima koji su na putu prema vječnom životu.

Među pastoralnim djelatnicima posebnu važnost imaju svećenici. Po njihovoj se službi uprisutnjuje Isusova riječ, koji je rekao: "ja sam vrata ovcama [...] Ja sam pastir dobri" (Iv 10, 7-11). Pastoral zvanja je temeljni dio njihove pastoralne službe. Svećenici prate one koji traže svoje zvanje, kao i one koji su već posvetili život služenju Bogu i zajednici.

Svi su vjernici pozvani postati svjesni crkvenog dinamizma zvanja, kako bi vjernička zajednica mogla postati, po primjeru Blažene Djevice Marije, nalik majčinu krilu koje prihvata dar Duha Svetoga (usp. Lk 1, 35-38). Majčinstvo Crkve očituje se u ustrajnoj molitvi za zvanja i odgojnem radu i praćenju svih onih koji osjećaju Božji poziv. Crkva to majčinstvo izražava također pažljivim odabirom kandidata za svećeničku službu i posvećeni život. Konačno, Crkva je majka zvanja stalnom potporom onih koji su posvetili svoje živote služenju drugima.

Molimo Gospodina da svima onima koji su na putu zvanja podari duboki osjećaj pripadnosti Crkvi te da Duh Sveti u pastirima i svim vjernicima osnaži duh zajedništva, razlučivanja i duhovnog očinstva i majčinstva.

Milosrdni Oče, koji si dao svoga Sina za naše spasenje i trajno nas podupireš darovima svoga Duha, daj nam žive, gorljive i radosne kršćanske zajednice, koje su izvori bratskoga života i koje kod mladih bude želju da se posvete tebi i djelu evangelizacije. Podupri te zajednice u njihovu nastojanju da ponude odgovarajuću katehezu zvanja i putove posebnog posvećenja. Udjeli mudrost potrebnu za razlučivanje zvanja, tako da u svemu sja veličina tvoje milosrdne ljubavi. Neka Marija, Isusova Majka i odgojiteljica, zagovara za svaku kršćansku zajednicu, da, postavši plodnom po Duhu Svetom, bude izvor pravih zvanja u službi svetoga Božjeg naroda. ■

Papa Franjo
Iz Vatikana, 29. studenoga 2015., prva
nedjelja došašća

Pobijedi ravnodušnost i osvoji mir

Poruka pape Franje u prigodi proslave 49. svjetskoga dana mira (1. siječnja 2016.)

1. Bog nije ravnodušan! Bog se brine za čovjeka! Bog nas ne napušta! Na početku nove godine želim ovo svoje duboko uvjerenje popratiti srdačnim željama za obiljem blagoslova i mira i nadom ispunjenu budućnost svakog muškarca i svake žene, svake obitelji, svih nacija i država, uključujući šefove država i vlada i vjerske vođe. Ne gubimo, naime, nadu da ćemo se u 2016. svi odlučno i s povjerenjem, na različitim razinama, zalagati za ostvarivanje pravde i raditi za mir. Mir je ujedno i Božji dar i ljudsko pregnuće. Kao Božji dar, povjeren je svim muškarcima i svim ženama, koji su ga pozvani provoditi u djelo.

Čuvati razloge nade

2. Nažalost, ratovi i terorizam s njihovim tragičnim posljedicama: otmicama, progonima zbog etničkih ili vjerskih razloga, zloupotrebama vlasti, obilježili su cijelu prošlu godinu. U mnogim dijelovima svijeta uzeli su tolikog maha da je to poprimilo značajke onoga što bi se moglo nazvati "trećim svjetskim ratom u dijelovima". Ali neki događaji iz proteklih godina i netom završene godine potiću me, dok upirem svoj pogled naprijed prema novoj godini, da ponovim poziv da ne gubimo nadu u čovjekovu sposobnost da, uz pomoć Božje milosti, pobijedi zlo i ne prepusti se bezvoljnosti i ravnodušnosti. Događaji o kojima govorim predstavljaju sposobnost čovječanstva da djeluje u solidarnosti i da se izdigne iznad individualističkih interesa, apatije i ravnodušnosti prema kritičnim situacijama.

U tome smislu želim podsjetiti na napore uložene da se svjetske čelnike okupi na COP 21, s ciljem traženja novih putova za rješavanje pitanja klimatskih promjena i očuvanja Zemlje, naše zajedničke kuće. Možemo se u vezi s tim sjetiti i dvaju prethodnih događaja na globalnoj razini: sumitta u Addis Abebi sazvanog radi prikupljanja sredstava za održivi razvoj svijeta te usvajanja, od strane Ujedinjenih naroda, Agende 2030. za održivi razvoj, koja ima za cilj osigurati dostojanstveniji život svima, poglavito najsiromašnjim narodima svijeta, do te godine.

Godina 2015. je bila posebna godina za Crkvu, između ostaloga zato što je bila u znaku 50. obljetnice objavljivanja dvaju dokumenata Drugog vatikanskog koncila koji izražavaju na vrlo rječit način solidarnost Crkve sa svijetom. Papa Ivan XXIII., na početku Koncila, izrazio je

želju da širom otvori prozore Crkve kako bi se unaprijedilo komunikaciju između nje i svijeta. Dva dokumenta, Nostra aetate i Gaudium et spes, simbolični su izrazi novog odnosa u znaku dijaloga, solidarnosti i praćenja kojeg je Crkva nastojala uspostaviti u svijetu. U deklaraciji Nostra aetate Crkva izražava svoju otvorenost dijalogu s nekršćanskim religijama. U pastoralnoj konstituciji Gaudium et spes, polazeći od činjenice da "radost, nada, žalost i tjeskoba ljudi našeg vremena, osobito siromašnih i svih koji trpe, jesu radost i nada, žalost i tjeskoba također Kristovih učenika"^[1], Crkva je izrazila spremnost uspostaviti dijalog s ljudskom obitelji o svjetskim problemima, kao znak solidarnosti i smjerne ljubavi^[2].

U toj istoj perspektivi, ovim Jubilejom milosrđa želim pozvati Crkvu da moli i radi da svaki kršćanin ima ponizno i suosjećajno srce, kadro naviještati i svjedočiti milosrđe, "oprašati i darivati", otvoriti se "onima koji žive u najudaljenijim egzistencijalnim periferijama, koje suvremeniji svijet često stvara na dramatičan način", ne upadajući "u ravnodušnost koja ponižava ili monotone rutine koje priječe otkriti ono što je novo! Klonimo se razornog cinizma!".^[3]

Postoje mnogi razlozi za vjerovati u sposobnost ljudskog roda da djeluje zajedno u solidarnosti i, svjestan vlastite međupovezanosti i međuovisnosti, pokaže brigu za našu najranjiviju braću i sestre i zaštitu zajedničkog dobra. Taj stav solidarne suodgovornosti je u ishodištu temeljnog poziva na bratstvo i zajednički život. Osobno dostojanstvo i interpersonalni odnos je ono što nas čini ljudima koje je Bog odlučio stvoriti na svoju sliku i priliku. Kao stvorenja urešena neotuđivim dostojanstvom povezuje nas jedan odnos s našom braćom i sestrama, za koje smo odgovorni i s kojima djelujemo u solidarnosti. Nema li toga odnosa čovjek postaje manje čovječan. Upravo zbog toga ravnodušnost predstavlja prijetnju za ljudsku obitelj. Dok nam se nova godina bliži, želim pozvati sve da prepoznaju tu činjenicu, kako bi se pobijedilo ravnodušnosti i osvojilo mir.

Neki oblici ravnodušnosti

3. Sigurno da stav ravnodušnosti nije nešto novo; u svim je povijesnim razdobljima bilo onih koji su zatvarali svoja srca pred potrebama drugih, zatvarali oči pred onim što se događa

oko njih ili okretali glavu da ne vide probleme drugih ljudi. Međutim, u našim danima ravnodušnost je prestala biti nešto čisto osobno i potvrdila globalne razmjere, iznjedrivši stanovitu "globalizaciju ravnodušnosti".

Prvi oblik ravnodušnosti u društvu je ravnodušnost prema Bogu, koja zatim dovodi do ravnodušnosti prema bližnjemu i prema stvorovima. A to je jedna od teških posljedica lažnog humanizma i praktičnog materijalizma čvrsto povezanog s relativističkom i nihilističkom misli. Čovjek je otišao tako daleko da misli da je tvorac samog sebe, vlastitoga života i društva; osjeća se samodostatnim i spremnim ne samo postavljati se na Božje mjesto, već se držati kao da Boga uopće nema. Slijedom toga, misli da nikome ništa ne duguje, osim samome sebi, i traži isključivo svoja prava[4]. Protiv toga pogrešnog samoshranjanja osobe, Benedikt XVI. je primjetio da ni čovjek ni njegov razvoj ne mogu sami od sebe dati posljednji smisao[5]. Prije njega Pavao VI. je rekao da "nema... istinskog humanizma osim onog koji je otvoren prema Apsolutnomu, priznavajući poziv koji ljudskom životu daje pravi smisao"[6].

Ravnodušnost prema bližnjemu se očituje na različite načine. Ima onih koji su dobro informirani: slušaju radio, čitaju novine ili gledaju televiziju, ali to čine mehanički i iz čiste navike. To su ljudi koji su kao u nekoj magli svjesni drame koje muče čovječanstvo, ali to ne doživljavaju kao nešto što se njih osobno tiče i ne osjećaju suočenje. Njihov je stav jednak stavu onoga koji zna, ali su mu pogled, misao i djelo usredotočeni na njega samoga. Nažalost, moramo konstatirati da nagli porast informacija u našem dobu po sebi ne dovodi do veće brige za probleme drugih ljudi, koja zahtijeva otvorenost i osjećaj solidarnosti[7]. Štoviše, to može za sobom povlačiti stanovitu zasićenost koja čovjeka čini neosjetljivim i, u određenoj mjeri, umanjuje ozbiljnost problema. "Neki se jednostavno zadovoljavaju time da na siromahe i najsiromašnije zemlje svaljuju krivnju za njihove probleme; prepustajući se nepravednim generaliziranjima, drže da je rješenje u 'odgoju' koji će ih smiriti i učiniti ih pitomima i bezopasnima. To još više razdražuje isključene kada promatraju kako raste društveno zlo korupcije, koja se duboko ukorijenila u mnogim zemljama - u vladama, poduzetništvu i institucijama - neovisno o političkoj ideologiji vladajućih".[8]

U drugim slučajevima ravnodušnost se manifestira kao manjak pozornosti prema stvarnosti koja čovjeka okružuje, osobito ako ga se to izravno ne dotiče. Neki ne vole postavljati pitanja ili tražiti odgovore; žive u blagostanju i

lagodnosti i gluhi su na vapaj boli trpećeg čovječanstva. Malne neprimjetno, postali smo nesposobni osjećati samilost prema drugima i za njihove probleme; nismo zainteresirani brinuti se za njih, kao da je sve to pozvan netko drugi činiti i kao da je to nešto što se nas ne dotiče[9]. "Kad nam je dobro i kad smo bez briga tada zaboravljamo druge (što Bog Otac nikada ne čini): ne zanimaju nas njihovi problemi, njihove patnje i nepravde koje podnose... Tada naše srce postaje hladno. Sve dok mi je relativno dobro i dok sam zadovoljan, ne mislim na one koji nisu dobro." [10]

Kao oni koji žive u zajedničkoj kući moramo se zanimati za nju, kao što sam ja to pokušao učiniti u Laudato si'. Onečišćenje vode i zraka, bezobzirno iskrćivanje šuma, uništavanje okoliša, često su plod čovjekove ravnodušnosti prema drugima, jer sve je povezano. Kao što, jednako tako, čovjekovo postupanje prema životinjama utječe na njegove odnose s drugima[11], a da ne govorimo o onima koji si dopuštaju drugdje činiti ono što se ne usude činiti u vlastitom domu[12].

U tim i u drugim slučajevima, ravnodušnost uzrokuje prije svega zatvorenost i nezlaganje, i tako na kraju pridonosi odsutnosti mira s Bogom, bližnjima i stvorenim svijetom.

Mir ugrožen globaliziranim ravnodušnošću

4. Ravnodušnost prema Bogu nadilazi okvire intimne i duhovne sfere osobe i pogađa javnu i društvenu sferu. Kao što je rekao Benedikt XVI. "postoji duboka povezanost između slavljenja Boga i mira među ljudima na zemlji". [13] Naime, "bez otvorenosti transcedentnom, čovjek lako postaje žrtvom relativizma i teško mu polazi za rukom djelovati po pravdi i zalogati se za mir".[14] Zaborav i nijejanje Boga, što ima za posljedicu da čovjek ne priznaje nijedan drugi zakon izvan samoga sebe i za mjerilo uzima jedino samoga sebe, urodili su neizrecivom okrutnošću i nasiljem[15].

I na individualnoj i na zajedničkoj razini ravnodušnost prema bližnjemu, koja je plod ravnodušnosti prema Bogu, izražava se u nezainteresiranosti i nezlaganju, koji samo pomazuju produljivanju situacija nepravde i teške društvene neravnoteže. Ove pak mogu dovesti do sukoba ili, u svakom slučaju, stvoriti ozračje nezadovoljstva koje prijeti da, prije ili kasnije, naglo preraste u nasilje i nesigurnost.

U tome smislu ravnodušnost, i nezlaganje koje iz toga proizlazi, predstavljaju teško zanemarivanje dužnosti svake osobe da, u skla-

du sa svojim sposobnostima i ulozi koju ima u društvu, pridonosi općem dobru, napose miru, koji je jedan od najdragocjenijih ljudskih dobara[16].

Na institucionalnoj razini, ravnodušnost prema drugome i njegovu dostojanstvu, njegovim temeljnim pravima i njegovoj slobodi, povezana s kulturom koju karakterizira težnja za profitom i hedonizmom, potpomaže pa čak i opravdava djelovanja i politike koje u konačnici predstavljaju prijetnju miru. Takav stav ravnodušnosti može čak dovesti do opravdavanja nekih žalosnih ekonomskih politika koje rađaju nepravde, podjele i nasilja radi osiguranja blagostanja pojedinaca i naroda. Nerijetko, naime, ekonomski i politički projekti imaju za cilj osvajanje ili održavanje moći i bogatstava, pa i po cijenu gaženja temeljnih prava i potreba drugih. Kada ljudi vide da im se niječu njihova osnovna prava, kao što su hrana, voda, zdravstvena skrb ili rad, oni su u napasti silom ih se domoći[17].

Osim toga, ravnodušnost prema prirodnom okolišu, koja ne mari za deforestaciju, zagađenje i prirodne katastrofe koji iskorjenjuju čitave zajednice iz njihovih ekosistema i stvaraju duboku nesigurnost, naponsjetku stvara nova siromaštva i nove situacije nepravde, često s pogubnim posljedicama po sigurnost i socijalni mir. Koliki su se ratovi vodili i koliki će se još voditi zbog oskudice u dobrima ili da bi se odgovorilo na neutaživu žed za prirodnim dobrima?[18]

Od ravnodušnosti do milosrđa: obraćenje srca

5. Prije godinu dana, u Poruci za Svjetski dan mira, pod naslovom "Ne više robovi, nego braća", evocirao sam prvu biblijsku sliku ljudskog bratstva, onu Kajina i Abela (usp. Post 4, 1-16). Želio sam skrenuti pozornost na to kako je to izvorno bratstvo izdano od samih početaka. Kajin i Abel su bili braća. Ista ih je majka rođila, jednaki su u dostojanstvu i stvoreni na Božju sliku i priliku; ali taj odnos bratstva se prekida. "Ne samo da Kajin ne podnosi svoga brata Abele, već ga iz zavisti ubija." [19] Bratobojstvo postaje oblik izdaje i Kajinovo odbijanje da Abela prizna bratom je prvi prekid u obiteljskim odnosima bratstva, solidarnosti i uzajamnog poštivanja.

Bog tada intervenira i poziva čovjeka na odgovornost prema svom bližnjemu, upravo kao što je to učinio kada su Adam i Eva, prvi roditelji, prekinuli zajedništvo sa Stvoriteljem. "Potom Jahve zapita Kajina: 'Gdje ti je brat

Abel?' 'Ne znam', odgovori. 'Zar sam ja čuvan brata svoga?' Jahve nastavi: 'Što si učinio? Slušaj! Krv brata tvoga iz zemlje k meni viće'" (Post 4, 9-10).

Kajin kaže da ne zna što se dogodilo njegovu bratu, da nije njegov čuvan. Ne osjeća se odgovornim za njegov život i udes. Ne osjeća se umiješanim. Ravnodušan je prema svome bratu, bez obzira na njihovo zajedničko porijeklo. Koje li žalosti! Koje li bratske, obiteljske i ljudske tragedije! Bilo je to prvo očitovanje ravnodušnosti među braćom. Bog, međutim, nije ravnodušan: Abelova krv ima veliku vrijednost u njegovim očima i traži od Kajina da to shvati. Bog se, dakle, od samih početaka ljudskog roda objavljuje kao onaj koji se zanima za čovjekovo određenje. Kada se kasnije Izraelovi sinovi budu nalazili u ropstvu u Egiptu, Bog će iznova intervenirati. Kaže Mojsiju: "Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove. Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju – u zemlju kojom teče med i mlijeko" (Izl 3, 7-8). Važno je primjetiti glagole koji opisuju Božji zahvat: on gleda, sluša, poznaje, silazi, oslobađa. Bog nije ravnodušan. On je pažljiv i on djeluje.

Na isti način, u svome Sinu Isusu, Bog je sišao među ljude, utjelovio se i pokazao solidarnost s čovjekom u svemu osim u grijehu. Isus se poistovjećivao s čovjekom: "Prvorodenac među mnogom braćom" (Rim 8, 29). On se nije zadovoljio time da poučava mnoštvo, već se brinuo za nj, posebno kada je ljude video gladne (usp. Mk 6, 34-44) ili besposlene (usp. Mt 20, 3). No on se nije brinuo samo za ljude, već i za ribe morske, ptice nebeske, biljke i stabla, mala i velika. Gledao je i grlio sve stvorove. No on se ne zaustavlja samo na tome, već dodiruje osobe, govori im, pomaže im i pokazuje dobrotu prema onima koji su u potrebi. Ali ne samo to, on dopušta da ga svlada ganuće i roni suze (usp. Iv 11, 33-44). I radi na tome da dokonča patnju, žalost, bijedu i smrt.

Isus nas uči da budemo milosrdni poput Oca (usp. Lk 6, 36). U prispopodobi o dobrom Marijanu (usp. Lk 10, 29-37) osuđuje one koji uskraćuju pomoć bližnjemu u potrebi: "vidje ga i zaobiđe" (usp. Lk 10, 31.32). Istodobno, tim primjerom on poziva svoje slušatelje, a napose svoje učenike, da se nauče zaustaviti i pomoći ublažiti patnje ovoga svijeta i boli naše braće i sestara, svim sredstvima koja su im na raspolaganju, počevši od njihova vremena, koliko god da zaposleni bili. Ravnodušnost, naime, često traži izlike: u obdržavanju obrednih propisa, u mnoštvu stvari koje treba učiniti, u predrasuda-

ma svake vrste koje nas priječe da budemo drugima uistinu bližnji.

Milosrđe je srce Boga. Zato ono mora biti također srce svih onih koji se priznaju članovima velike obitelji njegove djece; srce koje snažno kuca gdjegod je u igri ljudsko dostojanstvo, taj odraz Božjeg lica u njegovim stvorenjima. Isus nas opominje da ljubav prema drugima – strancima, bolesnicima, zatvorenicima, beskućnicima, pa čak i neprijateljima – je mjerilo kojim će Bog prosuđivati naša djela. O tome ovisi naše vječno određenje. Ne treba čuditi što apostol Pavao poziva rimske kršćane da se raduju s onima koji se raduju i plaču s onima koji su zaplakani (usp. Rim 12, 15), ili što onima iz Korinta preporučuje da organiziraju skupljanje milodara u znak solidarnosti sa članovima Crkve koji trpe (usp. 1 Kor 16, 2-3). A sveti Ivan piše: "Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce – kako ljubav Božja ostaje u njemu?" (1 Iv 3, 17; usp. Jak 2, 15-16).

Eto zašto je "za Crkvu i za vjerodostojnost njezina navještaja od presudne važnosti da ona sama živi i svjedoči milosrđe. Vlastitim riječima i djelima mora prenositi milosrđe kako bi dotakla srca svih ljudi i potakla ih se da ponovno pronađu put koji vodi Ocu. Prva istina Crkve je Kristova ljubav. Crkva je služiteljica te ljubavi i posreduje tu ljubav ljudima: ljubav koja opravišta i izražava se kroz sebedarje. Zato, gdjegod je Crkva prisutna ondje mora biti vidljivo Očevo milosrđe. U našim župama, zajednicama, udruženjima i pokretima, riječju, gdjegod su kršćani, svatko mora naći oazu milosrđa" [20].

Tako smo i mi pozvani učiniti od ljubavi, suošćanja, milosrđa i solidarnosti pravi program života, pravilo ponašanja u našim odnosima s drugima [21]. To zahtijeva obraćenje srca: naime da Božja milost pretvori naše kameno srce u srce od mesa (usp. Ez 36, 26), kadro otvoriti se drugima s istinskom solidarnošću. Ova potonja, naime, je mnogo više od "osjećaja neke neodređene sućuti ili površnog ganuća zbog patnji tolikih ljudi, bliskih ili udaljenih" [22]. Solidarnost je "čvrsta i postojana odlučnost zauzeti se za opće dobro, to jest za dobro svih i svakoga, jer svi smo uistinu za sve odgovorni" [23], jer je sućutnost plod bratstva.

Shvaćena na taj način, solidarnost predstavlja moralni i društveni stav koji najbolje odgovara buđenju svijesti o pošastima našeg doba i neospornoj sve većoj međuovisnosti, osobito u globaliziranom svijetu, između života određenog pojedinca i njegove zajednice na određenom mjestu kao i između života muškaraca i žena u ostatku svijeta [24].

Promicati kulturu solidarnosti i milosrđa kako bi se pobijedilo ravnodušnost

6. Solidarnost kao moralna krepost i društveni stav, plod osobnog obraćenja, zahtijeva mnogostruki napor onih koji su odgovorni za odgoj i obrazovanje.

Tu u prvom redu mislim na obitelji, koje su pozvane na primarno i bitno odgojno poslanje. Obitelji su prva mjesta gdje se žive i prenose vrijednosti ljubavi i bratstva, suživota i dijeljenja. One su također povlašteni prostor za prenošenje vjere, počevši od onih prvih jednostavnih pobožnosti kojima majke uče svoju djecu [25].

Što se pak tiče nastavnika i odgojitelja koji, u školama ili raznim centrima, imaju zahtjevnu zadaću odgajati djecu i mladež, trebali bi biti svjesni da se njihova odgovornost proširuje također na moralne, duhovne i socijalne aspekte života osobe. Vrijednosti slobode, uzajamnog poštivanja i solidarnosti mogu se prenositi još od najranije dobi. Obraćajući se voditeljima odgojnih ustanova, papa Benedikt XVI. je poručio: "Neka sve obrazovne sredine budu mjesta otvorenosti za nadnaravno i za druge, mjesto dijalog-a, povezanosti i pažljivog slušanja, u kojem se mladi čovjek osjeća poštovanim zbog vlastitih sposobnosti i duhovnih bogatstava i gdje može naučiti cijeniti braću. Neka se ondje nauči iskusiti radost koju donosi svakodnevno činjenje djela ljubavi i suošćajnost prema bližnjemu i djelatno sudjelovanje u izgrađivanju društva koje će biti humanije i u kojem će biti više bratstva" [26].

I kulturni i medijski djelatnici imaju odgovornost na polju odgoja i izobrazbe, osobito u suvremenim društvima, u kojima je pristup sredstvima informiranja i komunikacije toliko raširen. Njihova je zadaća prije svega staviti se u službu istine a ne posebnih interesa. Komunikacijska sredstva, naime, "ne samo da informiraju, već također oblikuju duh svojih korisnika te stoga mogu dati značajan doprinos odgoju i obrazovanju mlađih. Važno je imati na umu kako između obrazovanja i komunikacije postoji tjesna veza: obrazovanje se naime ostvaruje uz pomoć komunikacije, koja utječe, na pozitivan ili negativan način, na oblikovanje osobe" [27]. Kulturni i medijski djelatnici moraju također budno paziti da način na koji se informaciju dobiva i objavljuje bude uvijek pravno i moralno dopušten.

Mir: plod kulture solidarnosti, milosrđa i suošćanja

7. Iako svjesni prijetnje globalizacije ravnodušnosti, moramo prepoznati da, u upravo opisanom scenariju, postoje također brojne ini-

cijative i pozitivna djelovanja koja svjedoče o suosjećanju, milosrđu i solidarnosti za koje je čovjek sposoban. Želim ovdje podsjetiti na neke primjere hvalevrijednih npora, koji pokazuju kako svatko može pobijediti ravnodušnost kada odluči ne odvraćati svoj pogled od svoga bližnjega i koji predstavljaju dobre prakse na putu prema humanijem društvu.

Postoje mnoge nevladine i dobrovorne organizacije, unutar i izvan Crkve, čiji se članovi, za vrijeme epidemija, prirodnih nepogoda i oružanih sukoba, hrabro nose s teškoćama i opasnostima u skrbi za ranjene i bolesne i pokapanju mrtvih. Također bih spomenuo one pojedince i udruge koji pomažu migrante koji prelaze pustinje i mora u potrazi za boljim životom. Ovi napor su duhovna i tjelesna djela milosrđa na temelju kojih ćemo biti suđeni na kraju našeg života.

Tu mislim također na novinare i fotografе koji informiraju javnost o teškim situacijama koje potresaju naše savjesti kao i na one koji se posvećuju obrani ljudskih prava, napose prava etničkih i vjerskih manjina, domorodačkih naroda, žena i djece, i najranjivije naše braće i sestara. Među njima je i mnogo svećenika i misionara koji, kao dobri pastiri, ostaju uz svoje stado te ih podupiru usprkos opasnostima i nevoljama, osobito za vrijeme oružanih sukoba.

Kolike se obitelji, zatim, usred profesionalnih i društvenih teškoća, trude, uz velike žrtve, odgajati djecu tako da nauče plivati protiv struje i poučiti ih vrijednostima solidarnosti, suosjećanja i bratstva! Koliko obitelji otvaraju svoja srca i domove onima u potrebi, kao što su izbjeglice i migranti! Želim zahvaliti na poseban način svim pojedincima, obiteljima, župama, redovničkim zajednicama, samostanima i svetištima koji su spremni odgovoriti na moj poziv za prihvatanje jedne izbjegličke obitelji[28].

Na kraju, želim spomenuti mlade ljude koji se ujedinjuju u ostvarivanju djela solidarnosti, i sve one koji velikodušno pomažu svojim bližnjima u potrebi u vlastitim gradovima i zemljama ili drugim krajevima svijeta. Zahvaljujem svima i ohrabrujem sve koji su uključeni u te napore, koji često prolaze nezapaženo. Njihova glad i žeđ za pravdom će biti utažena, zbog svoga milosrđa će zadobiti milosrđe i, kao mirotvorci, oni će se sinovima Božjim zvati (Mt 5, 6-9).

Mir u znaku Jubileja milosrđa

8. U duhu Jubileja milosrđa svi smo pozvani prepoznati na koji se način ravnodušnost očituje u našem životu i konkretno pridonijeti

poboljšanju svijeta koji nas okružuje, počevši od naših obitelji, susjedstva i radne sredine.

Civilno društvo je također pozvano učiniti konkretne i hrabre geste u korist najranjivijih članova društva, poput zatvorenika, migranata, nezaposlenih i bolesnika.

Kada je riječ o zatvorenicima u mnogim je slučajevima prijeko potrebno usvojiti konkretne mjere za poboljšanje uvjeta života u zatvorima, posvećujući posebnu brigu onima koji se nalaze u pritvoru gdje čekaju suđenje[29]. Treba imati na umu da kaznene sankcije imaju za cilj rehabilitaciju te razmotriti mogućnost da se u nacionalnim zakonodavstvima uz zatvorsku predvide i druge, alternativne kazne. U tome kontekstu, želim ponoviti poziv državnim vlastima na ukidanje smrte kazne, tamo gdje je ona na snazi, i da razmotre mogućnost pomilovanja.

Što se tiče migranata, želim uputiti poziv da se revidiraju zakoni o migracijama, tako da budu nadahnuti željom za prihvatanjem, u poštovanju uzajamnih dužnosti i odgovornosti, te da mogu olakšati integraciju migranata. U vezi s tim posebnu pažnju treba posvetiti uvjetima boravka migranata imajući na umu da nezakoniti boravak za sobom povlači opasnost da se odaju kriminalu.

Želim, osim toga, u ovoj Jubilejskoj godini, uputiti hitni apel državnim vođama da učine konkretne geste u korist naše braće i sestara koji trpe zbog nedostatka posla, zemlje i krova nad glavom. Pozivam na stvaranje dostojanstvenih radnih mjesta kako bi se suzbilo društvenu pošast nezaposlenosti, koja pogađa veliki broj obitelji i mlađih i ima veoma teške posljedice po društvo u cijelini. Nezaposlenost jako utječe na osjećaj dostojanstva i nade i može se tek djelomično kompenzirati socijalnom pomoći, ma koliko nužna bila, namijenjenoj nezaposlenima i njihovim obiteljima. Posebnu pozornost treba posvetiti ženama – koje su nažalost još uvijek diskriminirane na radnome mjestu – i nekim kategorijama radnika, čiji su uvjeti nesigurni ili opasni i čija primanja nisu razmjerna važnosti zadaće koju obavljaju u društvu.

Na kraju, želim pozvati da se poduzmu djelotvorni koraci za poboljšanje uvjeta života bolesnih, jamčeći svima pristup zdravstvenoj skrbi i lijekovima nužnim za život, kao i mogućnost kućne njegi.

Uzdižući pogled izvan vlastitih granica, državnici su također pozvani obnoviti svoje odnose s drugim narodima, omogućujući svima stvarno sudjelovanje i uključivanje u život međunarodne zajednice, kako bi se ostvarilo bratstvo i unutar obitelji naroda

U toj perspektivi želim uputiti vođama

naroda tri poziva: pozivam ih ponajprije da se suzdrže od uvlačenja drugih naroda u sukobe i ratove koji uništavaju ne samo njihova materijalna, kulturna i društvena bogatstva, već – i to dugoročno – njihov moralni i duhovni integritet; pozivam ih, zatim, na brisanje ili održivo upravljanje međunarodnog duha najsromišnjih zemalja; i, na kraju, na usvajanje politika suradnje koje, namjesto da se priklanjaju diktaturi nekih ideologija, poštuju vrijednosti lokalnih stanovništava i, u svakom slučaju, ne krše temeljno i neotuđivo pravo nerođenih na život.

Povjeravam ova razmišljanja, zajedno sa svojim najboljim željama za Novu godinu, zagovoru Blažene Djevice Marije, naše brižne Majke koja se brine za potrebe naše ljudske obitelji, da nas zagovora kod svoga Sina Isusa, Kneza mira, da usliši naše ponizne prošnje i blagoslovni naše svakodnevne napore oko izgrađivanja bratskog i solidarnog svijeta. ■

*Iz Vatikana, 8. prosinca 2015.
Svetkovina Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije, otvorenie izvanrednog Jubileja milosrđa*

- [1] DRUGI VATIKANSKI KONCIL, Past. konst. Gaudium et spes, 1.
- [2] Usp. isto, 3.
- [3] Bula najave Izvanrednoga jubileja milosrđa Misericordiae vultus. Lice milosrđa, 14-15.
- [4] Usp. BENEDIKT XVI., Enc. Caritas in veritate. Ljubav u istini, 43.
- [5] Usp. isto, 16.
- [6] Enc. Populorum progressio, 42.
- [7] "Sve globaliziranje društvo čini nas, doduše, bliskima, no ne i braćom. Razum je, uzet za sebe, sposoban doći do jednakosti među ljudima i učvrstiti civilni suživot među njima, ali ne uspijeva uspostaviti bratstvo" (BENEDIKT XVI., Enc. Caritas in veritate. Ljubav u istini, 19).
- [8] Apost. pob. Evangelii gaudium. Radost evanđelja, 60.
- [9] Usp. isto, 54.
- [10] Poruka za korizmu 2015.
- [11] Usp. Enc. Laudato si', 92.
- [12] Usp. isto, 51.
- [13] Obraćanje Diplomatskom zboru akreditiranom pri Svetoj Stolici, 7. siječnja 2013.
- [14] Isto.
- [15] Usp. BENEDIKT XVI., Intervent na Danu razmišljanja, dijaloga i molitve za mir i pravdu u svijetu, Asiz, 27. listopada 2011.
- [16] Usp. Apost. pob. Evangelii gaudium. Radost evanđelja, 217-237.
- [17] "Ali sve dok se ne uklone isključivanja i nejednakosti u društvu i među različitim narodima neće biti moguće iskorijeniti nasilje. Siromašne i najsromišnije narode se optužuje za nasilje, ali sve dok ne budu svi imali jednake mogućnosti razni oblici nasilja će nalaziti plodno tlo koje će prije ili kasnije eksplodirati. Kada je društvo – bilo ono lokalno, nacionalno ili globalno – spremno ostaviti na periferiji dio sebe, nema tih političkih programa niti snaga reda ili obavještajnih službi koje mogu na neograničeno vrijeme jamčiti mir. Tomu nije tako samo zato što nejednakost izaziva snažnu reakciju onih koji su isključeni iz sustava, već i zato jer je društveni i gospodarski sustav u svom korijenu nepravedan. Kao što se dobro teži širiti, tako zlo koje se tolerira, kao što je nepravda, teži širiti svoju štetnu snagu i tiho podržati temelje svakog političkog i društvenog sustava, ma koliko ovaj čvrst bio" (Apost. pob. Evangelii gaudium. Radost evanđelja, 59).
- [18] Usp. Enc. Laudato si', 31; 48.
- [19] Poruka za Svjetski dan mira 2015., 2.
- [20] Bula najave Izvanrednoga jubileja milosrđa Misericordiae vultus. Lice milosrđa, 12.
- [21] Usp. isto, 13.
- [22] Ivan Pavao II., Enc. Sollecitudo rei socialis, 38.
- [23] Isto.
- [24] Usp. isto.
- [25] Usp. Kateheza na općoj audijenciji od 7. siječnja 2015.
- [26] Poruka za Svjetski dan mira 2012., 2.
- [27] Isto.
- [28] Usp. Angelus od 6. rujna 2015.
- [29] Usp. Obraćanje izaslanstvu Međunarodne udruge za kazneno pravo, 23. listopada 2014.

Aktualna situacija u Europi

Razmišljanje CCEE-ova povjerenstva Caritas in veritate, St. Gallen, Švicarska, 11. studenoga 2015.

Objavljujemo razmišljanje CCEE-ova povjerenstva Caritas in veritate na Dan svetog Martina, 11. studenoga 2015., na početku proslava 1700. obljetnice svećeva rođenja. Nacrt ovog razmišljanja predstavljen je na Plenarnom zasjedanju CCEE-a, u Svetoj zemlji, 13. rujna 2015.

1. U ovom povijesnom času Europa se bori sama sa sobom i sa svojom budućnošću na posebno istaknut način. Ipak, ozbiljan pritisak onoga što se zbiva izvan njezinih granica ne smije dovesti do toga da se zaboravi veličinu njezinih bogatstava, a poteškoće na putu koji je pred nama moraju nas navesti da dublje zagrabimo u vlastite materijalne i duhovne resurse.

2. Ideologije danas pokušavaju ukloniti iz Europe njezine vrijednosti i podijeliti je na pobornike i protivnike modela izgrađenih ne na zajedničkoj povijesti Europe, već na teoriji. Ekonomske i kulturne skupine za pritisak aktivno su mobilizirane u Europi protiv Europe. Institucije Staroga kontinenta pate od napetosti između identiteta naroda i veličine birokracije, koja obično odgovara apstraktним parametrima i koju vode dužnosnici koji su često daleko od stvarnog života Europljana. Suživot religija ugrožava politika vjerske ravnodušnosti i pokušaj da se religiju iz javne prebac u privatnu sferu. Baš kao i u ostalim povijesnim trenucima europske prošlosti, vjerski fenomen se predstavlja kao opasan, ali ga je takvim zapravo učinila politika koja odbacuje koristiti javnu rasudbu koja je kadra razlučivati religije na temelju univerzalnih ljudskih vrijednosti. Ekonomski problemi su često žrtva političkih i financijskih interesa. Na konkretnosti realne ekonomije i rada vodi se sukob između dviju apstrakcija: političke, uvjetovane ideologijom, te financijske, uvjetovane špekulacijom. Države se muče i bore posredovati na značajan način između naroda i transnacionalnih europskih institucija.

3. U takvim teškim okolnostima, Europa je svjesna novih problema odnosno novih aspeaka starih problema. Ona na njih može odgovoriti prokušanim mudrim realizmom, vjernošću vlastitoj povijesti, povratkom moralnim i duhovnim resursima koji predstavljaju njezin poziv. U tijeku je slabljenje europske kohezije, i na razini susreta među narodima i na razini susreta

među državama. Javljuju se oblici partikularističke reakcije kojih se veoma lako riješiti nazivajući ih "populističkim", ali koji, čak i ako se očituju u neprimjerenum oblicima, ukazuju na rašireno nerazumijevanje. Javljuju se nove podjele među državama: na jake i slabe, na one koje su se priklonile dominantnoj kulturi i one koje joj se nisu priklonile, no koje se zbog toga ne smije smatrati drugorazrednima. Potraga za zajedničkim vrijednostima ne znači nametati svima vrijednosti koje zastupaju samo neki, to znači dijeliti s drugima prave i za sve valjane vrijednosti. Ponovno se sklapaju savezi za koje se mislilo da su jednom zasvagda prevladani, ponovno se javljaju strahovi i tenzije koji su karakterizirali neka druga povijesna razdoblja. Trenutna situacija u Grčkoj je nametnula probleme koji su mnogo širi od onih s kojima se može nositi tako mala zemlja, pa čak i sama Unija. Postoji ozbiljna zabrinutost zbog situacije otvorenog sukoba u Ukrajini, zemlji koja je povijesno vrlo značajna za europski kontinent i njegovu civilizaciju na razmeđu Istoka i Zapada.

4. O svim se tim pitanjima Europa mora duboko preispitati i tražiti na njih odgovore. Kadak rad europskih institucija ljudi doživljavaju arogantnim. Stoga se čini da procesi integracije prolaze kroz fazu nazadovanja. Narodi se pribjavaju da će biti zarobljeni u kontekst koji će izobličiti njihove povijesne i kulturne karakteristike. Treba ih stoga umiriti stvarnim jamstvima.

5. Mir mora biti primarni cilj Europe, ali naš kontinent mora u vezi s tim biti više nego realan. Mir je mirni poredak, te je dakle globalna, a ne samo vojna potreba. Sigurna Europa koja je, zauzvrat, izvor sigurnosti je uređena Europa, gdje su različite društvene institucije s pravom na prvome mjestu. Ne poštivati život i obitelj ujedno znači stvarati ozrače sukoba i slabiti mir. Isto vrijedi i za nepoštivanje ili čak progon religije, prije svega kršćanske religije, odnosno poučavanje mladih moralnoj anarhiji. Ako pravda nije zajamčena i ako sudska vlast teži nadomjestiti ne samo druge dvije vlasti, već i etos naroda, praveci se da ga restrukturira, sukob postaje put bez izlaza.

6. U suočavanju s novim problemima i novim aspektima starih problema, europski kontinent mora biti aktivni a ne pasivni subjekt na

svim poljima. Migracijom treba mudro i odgovorno upravljati a ne trpjeti je. "Složenost ovog egzodusa, sa svojim neizbjegnim diferencijacijama, zahtijeva veliku pozornost od strane pojedinih država, čije situacije se stubokom razlikuju, kako bi se blagovremeno odgovorilo na potrebe za izravnom pomoći i prihvaćanjem ljudi očajnih zbog rata, progona i bijede. Uz pomoć odgovarajućih institucija države moraju održavati javni red, jamčiti pravdu za sve i velikodušno pružiti pomoć onima koji su doista u potrebi, u perspektivi integracije u znaku poštivanja i suradnje. Crkve europskog kontinenta ulazu velike napore, i, slijedeći naputke svetoga oca Franje, surađuju s državama, koje su primarno odgovorne za društveni i gospodarski život svojih naroda. Mnoga sadašnja iskustva poticaj su za nastavljanje i intenziviranje svih napora" (Poruka s plenarnog zasjedanja Vijeća europskih biskupskih konferencija, rujan 2015.).

U upravljanju migracijama koje danas primaju oblik humanitarne krize, Europa se ne smije odreći vlastite pravne stečevine i temeljnih vrijednosti vlastite kulture koju je asimilirala iz tradicije naravnog moralnog zakona koja je ovde kod nas obogaćena i prenošena kršćanskom tradicijom, a koja je također prisutna u drugim kulturama i religijama. Ne smije se isto tako oslobođiti zajedničkog opredjeljenja za rješavanje ovog izvanrednog stanja ne samo u tzv. iskazivanju dobrodošlice izbjeglicama, već također i iznad svega u vanjskoj politici učinkovitog protstavljanja izopačenim interesima koji se kriju iza ovog fenomena. Ali Europa ne može sve učiniti sama! "Zbog složenosti situacija i razmjera humanitarne tragedije, nadamo se da će UN ozbiljno razmotriti situaciju i iznaći učinkovita rješenja ne samo u zbrinjavanju migranata nego i u poboljšanju stanja u zemljama iz kojih migranti dolaze, poduzimajući potrebne mjere za zaustavljanje nasilja i izgradnju mira i razvoja svih naroda. Nadalje, mir na Bliskom istoku i u Sjevernoj Africi je od vitalne važnosti za Europu" (isto).

7. Europa se ne može na prikladan način uhvatiti u koštač s tako važnim procesima ako se povuče u samu sebe i odriče same sebe. Na protiv, ona mora pokazati svoje lice, lice kontinenta koji je kroz svoju povijest spoznao isti-

nu o muškarcima i ženama i njihovu suživotu i spremam je odgovorno dijeliti to bogatstvo. Konkretni ekološki problem mora se rješavati bez ograničavajućih odstupanja, u duhu "cjelovite ekologije" koja uključuje u sebi i okolišnu i ljudsku ekologiju. S gorućim pitanjem zapošljavanja treba se uhvatiti u koštač zajedničkim sngama, u pravom europskom prostoru, ponovno oživljavajući s duhom pragmatizma stare i nove profesionalnosti, oslobođajući energije od institucionalizacije rasipnosti, od dodatnih prihoda na temelju nekog dobra odnosno povlaštenih prihoda na temelju nekog društvenog položaja kao i od pretjeranog poreznog pritiska u okolnostima uopćenih sustava socijalne skrbi i nerijetko neprimjerenih naknada.

8. Takav duh mudrog pragmatizma, koji se ne boji pokazati svoje tipično europsko lice, vrijedi i za dijalog među religijama, a posebice s islamom. Ljudska prava, mir, stvarno opće dobro koje nije samo materijalno, već i duhovno, obitelj, jednako dostojanstvo ljudskih bića, ispravno razlikovanje između politike i religije su europske i ujedno općeljudske vrijednosti. Europa ih mora braniti dok promiče pravi susret između religija u čijem su ishodištu te vrijednosti.

9. Katolička Crkva koja je prisutna u različitim europskim narodima dobro zna da je njezina prva dužnost navještaj Krista Euroljani-ma, jer je evanđelje prvi činilac razvoja. Ona zna da to mora raditi u prijateljstvu sa svima, ali sa svojim jedinstvenim izgledom, utemeljenom na istini Gospodina Isusa Krista. Od prihvaćanja navještaja Krista nastaju novi odnosi, nov način gledanja na stvari, novi poticaji solidarnosti i građanskog prijateljstva, nova uvjerenost da se treba boriti za ljudsko i transcedentno dobro ljudi.

CCEE-ovim povjerenstvom predsjeda Njegova Preuzvišenost mons. Giampaolo Crepaldi, tršćanski nadbiskup. Podijeljeno je na tri odsjeka: Migracije, kojim predsjeda zagrebački nadbiskup Njegova Uzoritost kardinal Josip Bozanić; Očuvanje stvorenog svijeta, kojim predsjeda umirovljeni nadbiskup Malines-Bruxellesa (Belgia) Njegova Preuzvišenost mons. André-Joseph Léonard; Socijalna pitanja, kojim predsjeda tršćanski nadbiskup Njegova Preuzvišenost mons. Giampaolo Crepaldi. ■

ČESTITKE I ZAHVALE

Biskup Perić uputio pismo zahvale biskupu Jezerincu

Mostarsko-duvanjski biskup Ratko Perić uputio je pismo zahvale biskupu mons. Jurju Jezerincu na dosadašnjoj službi vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj:

Dragi Juraje, biskupe!

Pročitavši vijest, koju je danas na blagdan sv. Andrije apostola, objavio Tiskovni ured Svetе Stolice, da je sveti otac Franjo - sukladno kan. 401 §1. - prihvatio Tvoje odreknuće u pastoralnoj službi vojnoga ordinarija u Republici Hrvatskoj te imenovao mons. Juru Bogdana, rektora Zavoda sv. Jeronima u Rimu Tvojim nasljednikom, želim Ti uputiti iskrene i bratske riječi zahvale na svemu dobru što si učinio za Crkvu i hrvatski narod u svome svećeničkom i biskupsom služenju.

Posebno Ti želim zahvaliti na blizini koju si uvijek svjedočio i radosti kojom si u služenju zračio, jednako na zajedničkim zasjedanjima nas, hrvatskih biskupa, i u susretima u raznim crkvenim i nacionalnim slavlјima, kao i u osobnim susretima.

Vojni ordinariat, kojemu si Ti imenovan prvim ordinarijem, pod Tvojim vodstvom poprimio je potreban oblik i sadržaj tako da i Ti danas poput evanđeoskoga Šimuna možeš predano reći: Sad otpuštaš slugu svoga, Gospodine, jer vidješe oči moje ono što su mnogi za vrijeme bezbožne komunističke države željeli vidjeti: slobodnu i neovisnu državu Hrvatsku u kojoj se Bog slavi i Evandjele naviješta ne samo u okvirima „sakristije“, nego i u vojarnama, policijskim akademijama i postajama, na svakom mjestu gdje Boga ljudi žele susresti i posvjedočiti. Nemali je i Tvoj prilog tomu. Neka je Svemogućemu Bogu slava i hvala!

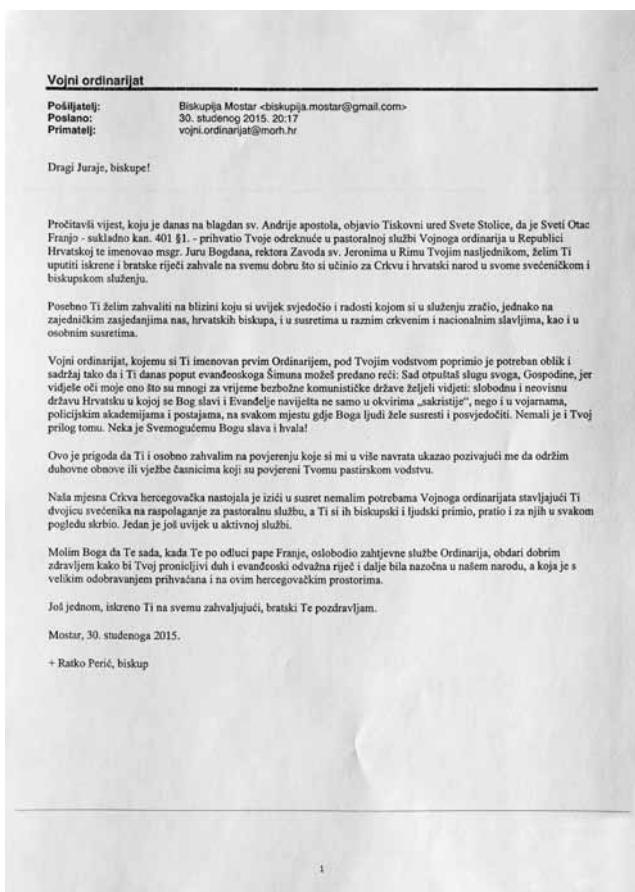
Ovo je prigoda da Ti i osobno zahvalim na povjerenju koje si mi u više navrata ukazao pozivajući me da održim duhovne obnove ili vježbe časniciма koji su povjereni Tvojmu pastirskom vodstvu.

Naša mjesna Crkva hercegovačka nastojala je izići u susret nemalim potrebama Vojnoga ordinarijata stavljajući Ti dvojicu svećenika na raspolaganje za pastoralnu službu, a Ti si ih biskupski i ljudski primio, pratio i za njih u svakom pogledu skrbio. Jedan je još uvijek u aktivnoj službi.

Molim Boga da Te sada, kada Te po odluci pape Franje, oslobođio zahtjevne službe Ordinarija, obdari dobrim zdravljem kako bi Tvoj pronicljivi duh i evanđeoski odvažna riječ i dalje bila nazočna u našem narodu, a koja je s velikim odobravanjem prihvaćana i na ovim hercegovačkim prostorima.

Još jednom, iskreno Ti na svemu zahvaljujući, bratski Te pozdravljam.

Mostar, 30. studenoga 2015.
+ Ratko Perić, biskup

Zahvalnica načelnika OS RH prvom vojnom ordinariju

Zagreb, 01. prosinca 2015.

Poštovani monsinjore Jezerinac, Oče biskupe, dragi Juraj,

imati čast poznavati Vas i boraviti u Vašem društvu, osjetiti Vašu toplinu i iskreno prijateljstvo privilegija je koju ćemo čuvati kao posebnu dragocjenost.

Svoj ste život posvetili ljubavi prema Bogu, pomoći onima kojima je ista potrebna, darujući svoju neizmjernu ljubav čovjeku, svojoj pastvi, pripadnicima Oružanih snaga. Radosno ste pronosili kršćanstvo i katoličku vjeru i zbog toga će nam zauvijek ostati urezane Vaše riječi o potrebi očuvanja obiteljskih vrijednosti, o čovjeku kao "djelu Božjih ruku", o čovjeku umornom od rata željnog mira te Vaše snažne poruke kojima ste nas hrabrili da budemo "stameni u ljudskim i kršćanskim vrijednostima i u svojoj živoj vjeri".

Bili ste nam duhovna potpora, čvrst oslonac i mudar savjetnik kada nam je bilo najteže, drag prijatelj i sugovornik u trenucima veselja.

Uvijek ćemo pamtitи Vaše riječi potpore i Vašu predanost brizi za pripadnike Oružanih snaga, kako u Republici Hrvatskoj tako i u međunarodnim operacijama i misijama. Na tome Vam, poštovani monsinjore, od srca zahvaljujem.

Dragi prijatelju,

nadamo se da ćeš svoje umirovljeničke dane posvetiti prvenstveno sebi, ali i ostaviti mjesta za svoje poštovatelje i iskrene prijatelje. U našim srcima zauvijek ćeš zauzimati posebno mjesto.

U ime svih pripadnika Oružanih snaga RH, s osobitim poštovanjem,

NAČELNIK GLAVNOG STOŽERA
ORUŽANIH SNAGA RH

general zbora
dr. sc. DRAGO LOVRić

VOJNI ORDINARIJAT U RH
mons. JURAJ JEZERINAC

GLAVNI STOŽER OSRH
TRG KRALJA PETRA KREŠIMIRA IV br.1 · 10000 ZAGREB · CROATIA
TEL: +385 1 45 68 101 · FAX: +385 1 45 52 279

Čestitka biskupa Štambuka

Čestitka mons. Slobodana Štambuka, hvarsko-bračko-viškog biskupa, mons. Jurju Jezerincu i mons. Juri Bogdanu:

Preuzvišenom biskupu Juri i Jurju - moj pozdrav, poštovanje i radosno radovanje!

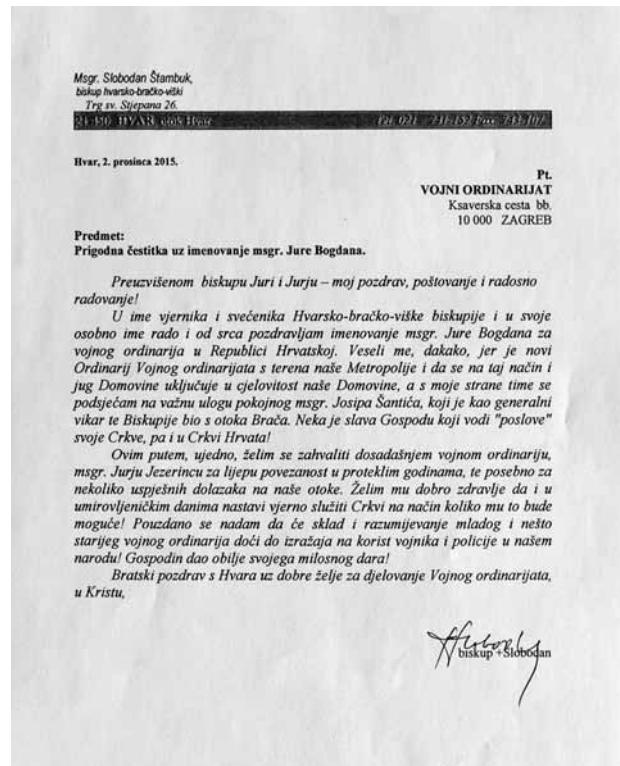
U ime vjernika i svećenika Hvarsko-bračko-viške biskupije i u svoje osobno ime rado i od srca pozdravljam imenovanje mons. Jure Bogdana za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj. Veseli me, dakako, jer je novi ordinarij Vojnog ordinarijata s terena naše Metropolije i da se na taj način i jug Domovine uključuje u cijelovitost naše Domovine, a s moje strane time se podsjećam na važnu ulogu pokojnog mons. Josipa Šantića, koji je kao generalni vikar te biskupije bio s otoka Brača. Neka je slava Gospodu koji vodi "poslove" svoje Crkve, pa i u Crkvi Hrvata!

Ovim putem, ujedno, želim se zahvaliti dosadašnjem vojnom ordinariju, mons. Jurju Jezerincu za lijepu povezanost u proteklim godinama, te posebno za nekoliko uspješnih dolazaka na naše otoke. Želim mu dobro zdravlje da i u umirovleničkim danima nastavi vjerno služiti Crkvi na način koliko mu to bude moguće! Pouzdano se nadam da će sklad i razumijevanje mladog i nešto starijeg vojnog ordinarija doći do izražaja na korist vojnika i policije u našem narodu! Gospodin dao obilje svojega milosnog dara!

Bratski pozdrav s Hvara uz dobre želje za djelovanje Vojnog ordinarijata, u Kristu,

biskup Slobodan

Hvar, 2. prosinca 2015.

Čestitka generala Zdilara mons. Jezerincu

Čestitka generala bojnika dr. Slavena Zdilara mons. Jurju Jezerincu

Preuzvišeni oče biskupe,

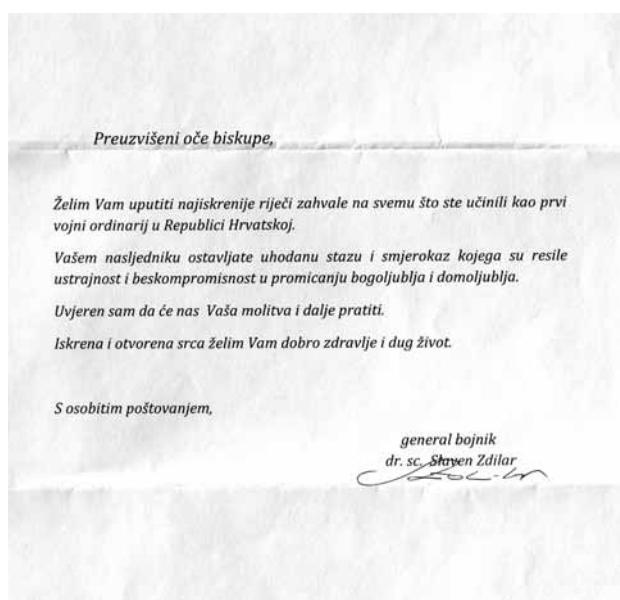
Želim Vam uputiti najiskrenije riječi zahvale na svemu što ste učinili kao prvi vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj.

Vašem nasljedniku ostavljate uhodanu stazu i smjerokaz kojega su resile ustrajnost i beskompromisnost u promicanju bogoljublja i domoljublja.

Uvjeren sam da će nas Vaša molitva i dalje pratiti.

Iskrena i otvorena srca želim Vam dobro zdravlje i dug život.

S osobitim poštovanjem,
General bojnik dr. Slaven Zdilar

Čestitka generala Barića mons. Jezerincu

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO OBRANE
ORUŽANE SNAGE RH
HRVATSKO VOJNO UČILIŠTE
„Dr. Franjo Tuđman“

Vojni ordinarij
monsinjor Juraj Jezerinac

Preuzvišeni gospodine biskupe,

ovim putem želim Vam zahvaliti, kako u svoje osobno ime, tako i u ime svih djelatnika i polaznika Hrvatskog vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman“ na svemu što ste učinili obavljajući dužnost vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Od prvog dana Vašeg imenovanja kao prvog vojnog ordinarija na čelu Vojnog ordinarijata imali smo duhovnog pastira koji je neumorno skrbio za vjernike rimokatoličke isповijesti u Oružanim snagama Republike Hrvatske. Vaše propovijedi bile su vječita inspiracija i zvijezda vodilja polaznicima našeg Učilišta. Svaki susret s Vama ostati će nam u trajnom i toplom sjećanju.

Neka Vam Bog uzvrati svojim darovima za dobrotu i plenumitost koju smo u susretima s Vama mogli iskusiti.

Primite još jednom moju iskrenu zahvalu i srdačan pozdrav.

S osobitim poštovanjem,

ZAGOVJEĐNIK
general-pukovnik
dr. sc. Slavko Barić

U Zagrebu, 2. prosinca 2015.

Čestitka akademika Kusića mons. Jezerincu

HRVATSKA AKADEMIJA
ZNANOSTI I UJMJEVNOSTI

CROATIAN ACADEMY
OF SCIENCES AND ARTS

Broj: 10-100/215-2014.

Zagreb, 3. prosinca 2015.

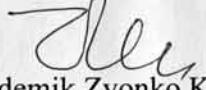
Preuzvišeni gospodin
Mons. Juraj Jezerinac
Vojni ordinarij
Vojni ordinarijat u RH
Ksaverska cesta bb
10 000 Zagreb

Preuzvišeni gospodine biskupe,

Želio bih Vam iskazati zahvalnost i priznanje za sve dobro što ste učinili za vjeru i domovinu kao prvi vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj. Uvjeren sam da ćeće i nadalje, vjerni svom svećeničkom i biskupskom poslanju, djelovati na širenju mira i zajedništva.

Slobodan sam ovom prigodom zaželjeti Vam sretan i blagoslovljjen Božić, te sretnu i uspješnu novu, 2016. godinu!

S poštovanjem,

Predsjednik

Akademik Zvonko Kusić

ML/ml

Trg Nikole Šubića Zrinskog 11, HR-10000 Zagreb - www.hazu.hr - telefon: +385 1 4895 111 -
telefaks: +385 1 4819 979 - e-adresa: kabpred@hazu.hr

Predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović zahvalila mons. Jezerincu

REPUBLIKA HRVATSKA
PREDsjEDNICA
Zagreb, 3. prosinca 2015.

*Vojni ordinarijat
Mons. Juraj Jezerinac, biskup*

Preuzvišeni mons. Jezerinac,

U povodu Vašeg umirovljenja na mjestu vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj, dopustite mi, u ime Republike Hrvatske, u ime Oružanih snaga i u svoje osobno ime, zahvaliti Vam na predanom dugogodišnjem pastoralnom radu među pripadnicima oružanih i redarstvenih snaga i zaposlenicima njihovih ministarstava te članovima njihovih obitelji kao i među brojnim hrvatskim katoličkim vjernicima u domovini i inozemstvu.

Osobito Vam zahvaljujem na dušobrižničkom radu s našim braniteljima, za čiju ste se duhovnu skrb u zajedništvu s vojnim vikarima i kapelanicama brinuli od samog početka Domovinskog rata, kada Vas je Hrvatska biskupska konferencija imenovala ravnateljem dušobrižništva vojnika.

Vaš dolazak među vojнике i policajce, a posebice među invalide Domovinskog rata te obitelji nestalih i poginulih hrvatskih branitelja uvijek je, i u ratu i u miru, bio poticaj učvršćenju vjere, nade i ljubavi među ljudima. Bili ste glas utjehe i ohrabrenja, glas mira i pomirenja, glas Božjega blagoslova i istinskog domoljublja, u čemu se niste dali pokolebiti ni kada ste na razne načine bili izloženi nepravednim napadima.

Napose Vam želim zahvaliti i na Vašim aktivnostima u inozemstvu, među kojima su nam svima bila osobito draga odlično organizirana vojna hodočašća u Lourdes, na kojima ste, zajedno s uvijek brojnim hodočasniciima, svjedočili živu baštinu katoličke vjere u hrvatskom narodu, posebice našu privrženost Bogorodici, Kraljici Hrvata.

Uz želje za dobro zdravlje, primite moje srdačne pozdrave!

S poštovanjem,

Kolinda Grabar-Kitarović

Čestitka dr. Dragana Lozančića mons. Jezerincu

REPUBLIKA HRVATSKA
SIGURNOSNO-OBAVJEŠTAJNA AGENCIJA

Zagreb, 7. prosinca 2015.

Preuzvišeni mons. Jezerinac,

povodom Vašeg umirovljenja, u svoje osobno ime i u ime djelatnika Sigurnosno-obavještajne agencije, zahvaljujem Vam na predanom i posvećenom pastoralnom radu i plodovima duhovne skrbi za pripadnike hrvatskih vojnih, policijskih i sigurnosnih snaga i njihovih obitelji te na uzornoj službi u izgradnji Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj. Osobito Vam se zahvaljujem na izvrsnoj surađnji, srdačnosti i prijateljstvu kojima smo u Vama svjedočili.

Vojni ordinariat, koji ste kao Vojni biskup vodili od njegova stvaranja do punoštenosti, svim katolicima, pripadnicima oružanih snaga i redarstva, predstavlja duhovni oslonac i snagu u ispravnom vršenju odgovornih i izazovnih dužnosti u osiguravanju sigurnosti i slobode našeg naroda i građana Republike Hrvatske.

Želim Vam obilje Božjeg blagoslova i zdravja u zasluženoj mirovini te Vas srdačno pozdravljam!

S poštovanjem,

dr. sc. Dragan Lozančić

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Božićni susret u Vojnom ordinarijatu

U srijedu 16. prosinca u Vojnom ordinarijatu apostolski administrator Vojnog ordinarijata mons. Juraj Jezerinac priredio je susret povodom božićnih i novogodišnjih blagdana za svećenike i djelatnike Vojne biskupije. Okupili su se vojni i policijski kapelani, pomoćnici kapelana, djelatnici ordinarijata, MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu i MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom.

Na susretu je generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić izvijestio o radu ordinarijata u 2015. te iznio smjernice za Pastoralni plan za 2016. godinu.

Godišnje izvješće generalnog vikara Vojnog ordinarijata

Poštovani oče biskupe, braćo svećenici, redovnici (kapelani Vojne biskupije), sestre redovnice, dragi djelatnici Kurije Vojnog ordinarijata, poštovani Voditelju i djelatnici Samostalnog odjela MORH-a za potporu Vojnom ordinarijatu, Voditelju Samostalne službe MUP-a za suradnju s Vojnim ordinarijatom sa suradnicima, dragi pomoćnici vojnih i policijskih kapelana, gospodo časnici za potporu u OS RH i svi vi koji se trošite za život ove biskupije, dobro došli.

Trenutak je ovo našeg radosnog zajedništva koje osvjetjavaju lijepе zrake Crkve: zraka koja je grijala Crkvu gotovo godinu dana (Godina posvećenog života), zraka nadolazećeg otajstva Božića, zraka Biskupske sinode o obitelji, zraka Godine milosrđa Božjega i zraka imenovanja Vojnog ordinarija naše biskupije. Ove „zrake“ unose toplinu i svjetlost u naše živote i zahvaćaju nas u našoj vjeri i u predanom služenju Crkvi. One govore o nama: nismo bezvrijedni, tvorimo jednu obitelj koja zajedno sabire i gradi, raduje se i svjedoči, stvara budućnost kao oslonac nadolazećim naraštajima.

Prošle godine prilikom božićnog čestitanja istakao sam kako je „ovo čas kada svi mi kao jedna obitelj želimo doživjeti blago obitelji i zajedništva, trenutke drugačije od osamljenosti i napuštenosti, ljudske nepažnje i samodostatnosti. Na ovo nas poziva dragi Isus koji je izabrao upravo ljudsku obitelj da bi se kao Bog pojavio i nastanio u djetetu koje je uvijek željno očekivano blago uzajamne ljubavi tate i mame. On je ustavio i svoju Crkvu kao zajednicu braće i sestara, koja ima Boga za Oca, Mariju za majku, zajednički stol euharistiju i zajedničko svjetlo Duha Svetoga. Stoga, Crkva, pa tako i naša Vojna biskupija, ako je Isusova, ima upravo ta obilježja obitelji. Zato je dobro polazište među nama ozračje

povjerenja jednih u druge, oslanjanja jednih na druge i čuvanja blaga koje nas povezuje". Ove godine dodao bih i jednu jadnu, a za nas kršćane vrlo upitnu i zabrinjavajuću činjenicu velikog vala imigracije, progona i izbjeglištva. Vi ste, dragi Apostolski administratore kao vojni biskup, u vašoj svojevremenoj izjavi rekli da „ljubav nema alternative“. Time ste rekli koji nam je put slijediti. Prihvaćamo Vaš stav, jer doista smo svi u „mraku razumnoga“ koje traži svjetlo vjere.

Dragi oče biskupe i dragi čestitari, spomenuo sam „neke zrake“ koje bacaju svoju svjetlost na Crkvu i našu biskupiju. Prije svega „zraka“ Božića, otajstva koje je toliko ljudsko da u njemu nema ništa što nije ljudsko, a toliko božansko da je dohvatljivo samo kroz ljubav i milosrđe. Ovim otajstvom Bog nam daje svjetlo vjere kako bismo se premjestili na jedno drugačije motrište svega, ono motrište koje u sebi krije tajne razumu nedokućive, a neophodne za svaku moguću novost ljudskog života i njegovog smisla. Mi svjedočimo svojim životom da bi sve što radimo i zbog čega strepimo bilo gotovo prazno kad ne bismo pristupali svemu ovome stavom vjere: isplati se pokušati biti, živjeti i djelovati na Isusov način. Božić nas uči razumijevanju samih sebe: bića smo rođena od žene s vremenitošću trajanja, izložena volji i nevolji ljudi koji nas okružuju. Istovremeno, bića smo s tragom jedne prisutnosti koja se utisnula u naše tijelo po tom krhkem tijelu Sina Božjega: s njime smo zajedničari u tijelu, u toj prolaznosti i ranjivosti i s njime ćemo dijeliti svu sudbinu svoje telesnosti. Kako njemu tako i nama.

Dруга „zraka“ koju sam naveo je zraka Sinode o obitelji. Mjesto je to, dragi naš biskupe, u kojem smo svi mi iskusili blago ljubavi ili nam je bila uskraćena ljepota ljubavi, zajedništva i vlastitog ostvarenja. Velikim je dijelom danas ovo ljudsko, eklezijalno i teološko „mjesto“ ugroženo, a time je ugroženo i ljudsko biće. Najžalosnija posljedica ove ugroze svakako je pomutnja u ljudskim savjestima, a posljedično i u zakonodavstvu, s obzirom na nastanak i mjesto izrastanja ljudskog bića; ugrožava ga širenje kulture različitog i gotovo razarajućeg pristupa čovjeku i vrijednostima; ugrožava ga sve raširenije iskustvo mnogih ljudi koji nastaju i izrastaju izvan sretnog prostora obiteljske ljubavi i žive u prostoru nerijetkih međusobnih konfliktata, nasilja i mržnje; ugrožava ga rastući egoizam koji ubija smisao žrtve i snagu „križa“, ali iznad svega moć ljubavi pretvara u pohlepe i otimačine. Sinoda nam nudi ono što je Crkva u ovom času razumijevanja objave i sagledavanja objektivnih stanja mogla ponuditi. Mi ćemo ovoj temi posvetiti i naš uskrsni susret, obradit ćemo provedenu anketu o obitelji u našoj Vojnoj biskupiji i donijeti

pastoralne smjernice za učinkoviti rad u našim kapelanimama.

Treća „zraka“ je „Godina milosrđa“ koju je papa Franjo proglašio 8. prosinca 2015. Ovo mi se čini, dragi oče biskupe, posebno važnom i za naše vrijem posve novom „zrakom“ Učiteljstva. Navikli smo i u skladu je s mentalitetom čovjeka, kao bića stalnog nastajanja i provizornosti, da smo osjetljiviji na „pravdu“, na „svoje i pravo drugih“, na potrebu da i drugi to uvide i poštujute da se to i „ozakoni“. „Milosrđe“ je nestalo kao osobna kategorija društvenog odnosa i potisnuto je na rub ljudskih vrijednosti. Tema „milosrđa“, usudim se reći, toliko je zahtjevna da će ju razumjeti samo oni koji su otvoreni i spremni mijenjati svoju sliku o Bogu, onda posljedično i o sebi. Naša duhovnost nas je oblikovala tako da se uvjek jaki naglasak stavlja na asketsku dimenziju izrastanja, na oblikovanje kreposnosti kao najvršnjeg puta našeg ostvarenja. Tema „milosrđa“ ne ruši ovaj pristup, ali ga usmjeruje na izvor na kojem će naći jedinu novost svega: besplatnost spasu. Milosrđe je ime Boga, reljef njegove prisutnosti i poruka o čovjekovom spasu. Sve je od njega za nas. I ovo „za nas“ postaje navještaj o njemu i imperativ prema drugima. Bog je u svojem srcu najprepoznatljiviji kroz milosrđe, jer je po tome biće koje se najviše razlikuje od svega drugoga u svojem odnosu i u svojim postupcima. Dragi oče biskupe, svjesni smo velike potrebe da i mi svoj odnos prema Bogu pretvaramo u zahvalnost, a svoj odnos prema ljudima iskazuјemo ispruženom rukom. U tom kontekstu trudit nam se je razumjeti i one događaje koji u nama izazivaju oprečne stavove ovome.

„Zraka“ koju sam također naveo u uvodnoj misli je imenovanje ordinarija naše biskupije. Obuzima nas radost i zahvalnost. Radost zbog naše spremnosti u ljubavi i poštovanju primita našega biskupa monsinjora Juru Bogdana, ali i zbog posebne pažnje s kojom su odgovorni ljudi u Crkvi tražili prikladnu osobu za ovo eklezijalno služenje. Ovih dana čujemo, gledamo i čitamo razne opise osobnosti i djelovanja mons. Bogdana. Veseli nas konstatacija gotovo svih, u većoj ili manjoj mjeri objektivnosti, da je riječ o vrlom čovjeku za vrlu biskupiju, iako neki insinuiraju kako je mjesto vojnog ordinarija dostoјno, ali neadekvatno za mons. Bogdana, jer su procijenili da njegovi duhovni, kulturološki, komunikativni i pastoralni potencijali nadilaze potrebe Vojne biskupije. Kad bi to i bilo tako, recimo da „od viška glava ne boli“, pa neka i takve procjene budu uklopljene u prosudbu o njemu. Mi smo uvjereni da je riječ o jednoj od najsloženijih crkvenih institucija u kojoj je jako važno imati ljude i odnose na razini objektivnosti, evanđeoske skromnosti,

mudrosti, predanosti križu i odmjerenošti s obzirom na izloženost javnosti. Iskreno se nadamo da će mons. Jure Bogdan biti ono što jest: čovjek, svećenik i pastir po mjeri Vojne biskupije za ovaj njezin čas. Uvjereni smo da je Duh Sveti učinio ono najbolje, pa mu vjernički zahvaljujemo.

Poštovana braćo i sestre, dragi oče biskupe, običaj je da u ovakvim prilikama iznesemo i stanje Vojne biskupije (jedan okvirni pregled), ono što se događalo u tekućoj godini i što je planirano za slijedeću godinu. Planove za slijedeću godinu nećemo obrađivati posebno, osim jednog osvrta na ZDP. Pođimo od personalne situacije i prijeđimo našu biskupiju slijedeći relevantna događanja u njoj:

1. Osoblje Vojnog ordinarijata i neke strukturalne promjene

1.1. Kapelani i personalna tematika. I ove godine Vojni ordinarijat imao je na raspolaganju 33 svećenika (19 vojnih i 14 policijskih), od toga ih je 31 u stalnom radnom odnosu, a dvojica su na ugovoru o djelu. U postupku rješavanja su dvije policijske kapelanije: u PU krapinsko-zagorskoj i u PU zadarskoj. Za obje kapelanije imamo kapelane (don Zrinko Nikolić, monfortanac, i svećenik Zadarske nadbiskupije vlč. Tomislav Vlahović) i dokumentacija je proslijedena kadrovskoj službi MUP-a sa željom da radni odnos teče od 15. prosinca ove godine. Glede vojske, policijski kapelan (Ivan Blaževac) opslužuje vojnu kapelanicu u Gospiću, a četiri vojna kapelana opslužuju 4 policijske kapelanije (Topalović, Vukoa, Volarić, Mikulić).

1.2. Pomoćnici. Poznato Vam je, oče biskupe, da se na razini pomoćnika vojnih kapelana nije dogodilo ništa relevantno što bi pozitivno ili negativno odudaralo od 2014. godine. Možemo primijetiti, doduše, da nismo imali većih poteškoća za uslugu kad smo je tražili. Negdje smo uspjeli zadržati pomoćnike, iako su velikim dijelom razmješteni po postrojbama i ne uvijek lako dostupni vojnemu kapelanu. Istina je, GS OS RH svojim nas je dopisom obavijestio da pomoćnici vojnih kapelana, kao takvi, postoje u strukturi postrojbi, a nadamo se da će se dokumentom ZDP, br. 12 - „Dušobrižništvo“, stvari jasnije učiti, pravno smjestiti i poštivati.

1.3. Pomladak. Radosni smo, oče biskupe, da je naš prošlogodišnji student Antonio Mikulić, po Vama uvršten u red prezbitera i da je nakon slavlja mlade mise raspoređen na službu vojnog kapelana Vojne kapelanije „Sv. Ilija prorok“ u Petrinji. I sada mu iskreno čestitamo i radujemo se njegovom predanom radu. Trenutno imamo jednog bogoslova u formaciji (četvrta godina studija). Priključili smo ga formativnoj zajednici otaca karmelićana u Remetama. Koliko nam izvješća dopuštaju vidjeti, a i moje osobno iskustvo svjedoči, da je naš bogoslov Branko Čagelj zadovoljan svojom pripadnošću našoj Vojnoj biskupiji, svojom formacijom i uvjetima smještaja i studija.

Uz bogoslova Branka Čaglja zaprimili smo još 8 (osam) upita kojima se kandidati zanimaju za uvjete prijelaza ili neposrednog dolaska u Vojnu biskupiju. Njihove upite proslijedit ćemo Vojnom ordinariju čim preuzme Vojnu biskupiju. Osim navedenih „interesenata“, ovih dana smo primili i molbu jednog svećenika iz inozemne pa-

stve kojom očituje želju da bi došao pastoralno djelovati u Vojnoj biskupiji.

Ostaje nam, poštovani oče biskupe, velika briga izobrazbe našeg svećeničkog pomlatka. Uvjerena sam da se intenzivno i sustavno trebamo posvetiti rješavanju ovog ključnog pitanja za Vojnu biskupiju.

1.4. Inkardinacije. Tijekom 2015. godine u Vojnu biskupiju su se inkardinirali, osim već inkardiniranog vlč. Antonia Mikulića, slijedeći svećenici: vlč. Marin Drago Kozić (došao iz Sisačke biskupije), trenutno kapelan PU zagrebačke, fra Marko Medo (bivši redovnik franjevac TOR), trenutno kapelan u Ministarstvu obrane i u GS OS RH, p. Željko Rakošec (bivši pripadnik Družbe Isusove), trenutno policijski kapelan u PU osječko-baranjskoj. U postupku je inkardinacija vlč. Ivana Blaževca (svećenika Osječko-đakovačke nadbiskupije), a sada na službi policijskog kapelana u PU gospičko-senjskoj i vojnog kapelana poslužitelja u Vojnoj kapelaniji „Sv. Franjo Asiški“ u Gospicu. Uvjerem sam, dragi oče biskupe, da će ove inkardinacije još više učvrstiti Vojnu biskupiju i da će ovaj „novi“ kadar uvelike pridonositi njezinom ugledu putem svojeg kvalitetnog svećeničkog života i dušobrižničkog rada.

1.5. Popuna kapelanija, opremanje, preimenovanje te premještaji kapelana. S kadrom vojnih i policijskih kapelana popunili smo 19 (od ukupno 20) vojnih i 14 (od ukupno 22) policijskih kapelanija. U tijeku je postupak za popunu još dvije policijske kapelanije. Nadamo se da će dobrom suradnjom i strpljivošću vojni ordinarij mons. Bogdan dovršiti potpunu popunu tijekom doglednog vremena.

U ovoj godini imali smo i nove popune kapelanija: u Vinkovcima u Vojnoj kapelaniji „Kraljica svete Krunice i Sv. Ivan Kapistranski“, povratkom vlč. Alojza Kovačeka u matičnu biskupiju (Đakovo) i njegovim odlaskom u mirovinu, ispraznjeno mjesto popunio je fra Mato Vincetić, član Franjevačke provincije Bosne Srebrne; odlaskom vlč. Matije Zugaja (Rijeka) u svoju matičnu biskupiju, ispraznjeno mjesto u Petrinji u Vojnoj kapelaniji „Sv. Ilija prprok“ popunio je vlč. Antonio Mikulić. Ovo je čas da se još jednom iskreno zahvalimo našim dosadašnjim kapelanicima koji su svoju svećeničku ljubav danomice pretakali u duše vjernika Vojne biskupije. Neka ih prati milosrdna ruka Božja. Iskrena hvala svim nadbiskupima, biskupima i redovničkim provincijalima na pastoralnoj potpori, jer Vojnoj biskupiji daju svoje svećenike i redovnike u službu dušobrižništva.

Hvala dragom Bogu, u ovoj godini naši kapelani su uspjeli, uz Vaše zalaganje, oče biskupe, i uz punu suradnju s Upravom Vojnog ordina-

rijata te savjesnim praćenjem sa strane našega ekonoma, ostvariti značajnije obnove, odnosno uspostaviti nove sakralne prostore u svojim kapelanicama. Ovdje navodim novo lice kapelanie „Bl. Alojzija Stepinca“ u Zapovjedništvu HKOV-a u Karlovcu i „Svetih Andjela Čuvara“ u Inženjerijskoj postrojbi u Kamenskom. Druga uređenja i prikladni zahvati još su bili u Delnicama (Vojna kapelanija „Sv. Martin Tourski“), u Gospicu (Vojna kapelanija „Sv. Franjo Asiški“) i u MORH-u i GS OS RH (Vojna kapelanija „Sv. Ivan Pavao II“). Veliki i odličan zahvat učinjen je u sakralnom prostoru Policijske kapelanie „Bl. Miroslav Bulešić“ u PU istarskoj u Valbandonu. Posao u svim navedenim kapelanicama odlično je vođen i urađen. Dostojanstvo i praktičnost. Uz već izvršeno, napominjem da se pripremaju za mašniji zahvati u sakralnom prostoru kapelanie Kraljice svete Krunice i Sv. Ivana Kapistranskog u Vinkovcima (rekonstrukcija kino-dvorane) kao i novi pristup kapelanicama na poligonima u Slunju i u Gašincima: izgradnja novih sakralnih objekata primijenivši projekt kapele predviđene za vojni poligon u Slunju. Sigurno su i druga braća kapelani u svojim kapelanicama učinili mnogo na održavanju i dopuni kako bi ti sakralni prostori sve više bili u duhu liturgijskih zahtjeva. Zahvaljujem u ime svih nas vama braćo kapelani koji ste pokazali umijeće i volju da sakralni prostori budu na veću slavu Božju.

S obzirom na preimenovanja kapelanija, učinjene su dvije tražene izmjene: na traženje kapelana vlč. Ilije Jakovljevića Policijska kapelanija „Sv. Mauro“ u Valbandonu u PU istarskoj preimenovana je u Policijsku kapelaniju „Bl. Miroslav Bulešić“; Vojna kapelanija „Sv. Petar i Pavao“ u Ogulinu i Vojna kapelanija „Sv. Nikola Tavelić“ u Velikoj Buni, objedinjene su pod jednim zaštitnikom jer u Ogulinu vojske više nema te je na traženje kapelana vlč. Željka Savića preimenovana u Vojnu kapelaniju „Sv. Ivan od Križa“.

2. Pastoralne i druge aktivnosti

Ako prođemo kalendar događanja u 2015. godini, zamijetit ćemo kako nisu nedostajala slavlja i obveze bilo na razini pastoralnog djelovanja u kapelanicama, bilo na razini naše biskupije u suradnji s drugim biskupijama. U sva ta slavlja bila je velikim dijelom uključena Uprava Vojne biskupije, kapelani, pomoćnici, Odjel za potporu iz MORH-a kao i Služba za suradnju iz MUP-a. Ovdje ne razdvajam pastoralne aktivnosti kao događanja od drugih susreta koji su po svojoj naravi povezani s pastoralnim aktivnostima. U tom duhu, čini mi se uputnim spomenuti naše sudjelovanje u otvaranju Sinode

slovačkog Vojnog ordinarijata, gdje smo iskusili veliku dušu slovačkog Vojnog ordinarijata, a posebice ljubaznost njihovog Vojnog ordinarija kao i kapelana te osoblja Bratislavskie nadbiskupije.

Pastoralne aktivnosti kojima je nositelj Vojni ordinarijat, a naši su kapelani izvršitelji. Te aktivnosti obuhvaćaju vojnu i policijsku strukturu biskupije te nije riječ o redovitom pastoralnom dušobrižništvu što ga svaka kapelanija provodi unutar svojeg župskog pastoralala (sakramenti kršćanske inicijacije, osobne pripreme za brak, vjenčanja, itd):

2.1. Hodočašća, kojih smo na razini Vojne biskupije imali šest. Lourdes i Marija Bistrica (dva velika i najznačajnija), zatim: Bobovac i Czestochowa (dva međunarodna), jubilarno hodočašće povodom 300 obljetnice Gospe Sinjske u Sinju (1. kolovoza 2015.), policijsko hodočašće u Svetište Krvi Kristove u Ludbreg. Ovima treba pridodati više regionalnih (dekanatskih) kao i lokalnih, kako na razini vojske tako i policije.

Između navedenih na međunarodnoj razini, osim Lourdesa, izdvajam dva reprezentativna: u Poljsku - Czestochowa, u kolovozu, te u Bosnu i Hercegovinu - Bobovac, koncem listopada. Važno je čuvati ovaj međunarodni „dodir“ Vojnog ordinarijata, kao i njegovati već otpočeti proces prisutnosti delegacija Vojnih ordinarijata Bosne i Hercegovine, Slovenije, Slovačke, Poljske, Francuske, a ranije i Vojnog ordinarijata iz Italije i Austrije u Mariju Bistricu;

2.2. Duhovne vježbe. Naši kapelani su organizirali ukupno 2 turnusa duhovnih vježbi, a u svakom turnusu devet grupa: 2 proljetna - MORH i MUP i 2 jesenska. Unutar MORH-a sudjelovalo je oko 310 osoba, a unutar MUP-a oko 189 osoba. Čini se da brojčano inicijativa duhovnih vježbi stagnira ili lagano pada;

2.3. Bračni susreti. Kao i u organizaciji duhovnih vježbi, i bračni susreti su organizirani u 2 turnusa slijedeći vremenske intervale proljeća i jeseni. Jednaki broj turnusa održan je u MORH-u i MUP-u, a sudjelovalo je ukupno 17 parova ili 34 osobe iz MORH-a i 29 parova ili 58 sudionika iz MUP-a; i ovdje bi trebalo očekivati poboljšanje;

2.4. Ljetovanje djece i mlađih. Ovu pastoralnu aktivnost provodimo samo unutar MORH-a i OS RH. Održan je susret sa šest grupa (5 grupa osnovnoškolaca i jedna studenata). Ukupan broj sudionika je oko 190, što je u odnosu na prošlu godinu, ako su moji podaci točni, manje za 32 sudionika;

2.5. Osim ovih pastoralnih aktivnosti, sudjelovali smo u nekoliko važnih međunarodnih događanja na kojima smo imali i aktivno učešće (Italija i Francuska: Mamić; Njemačka: Mravak i Mandura; Austrija: Vincetić). Ti susreti su već uobičajena praksa, pa ih neću posebno obrađivati. Napominjem njihovu važnost za međunarodnu povezanost i ugled naše Vojne biskupije;

2.6. Prezbiterško vijeće - održalo je svoje sjednice 2 puta (travanj i studeni);

2.7. Dekanatski susreti: Karlovački vojni dekanat - 2 puta; Osječki vojni dekanat: 1; Policijski dekanat PU splitsko-dalmatinske: 2 puta;

2.8. Napominjem da je održana i jedna dekanatska pastoralna vizitacija i to u Karlovačkom dekanatu, vlč. V. Mandura. Izvješće je dostavljeno.

I ove godine, draga braćo svećenici, ponavljam istu prošlogodišnju molbu svima vama: održavajte svoje dekanatske sastanke redovito i u skladu sa Statutom dekanata Vojnog ordinarijata. Isto tako putem izvješća držite informiranim ovaj ordinarijat o svim važnijim susretima i eventualnim zaključcima.

2.9. Aktivnost od koje Vojni ordinarijat nikad ne bi trebao odustati, bilo da je riječ o punoj prisutnosti kapelana (koliko traje boravak dotičnog kontingenta HV-a) bilo o reduciranoj prisutnosti (povremeni odlazak), jest dušobrižničko sudjelovanje naših kapelana u mirovnim misijama Hrvatskog kontingenta. Za sada je riječ o operacijama ISAF (Afganistan) i KAFOR (Kosovo). Poznato je, naime, da je svojom usmenom jednostranom odlukom MORH (ne obavijestivši Vojni ordinarijat) prekinuo određeni kontinuitet prisutnosti kapelana u mirovnoj misiji u Afganistanu. Izneseni razlog za donošenje ovakve odluke sa strane MORH-a redovito je ekonomski naravi. Koliko trošak boravka u mirovnoj misiji jednog kapelana može utjecati na budžet zemlje, da bi opravdao ovakvu odluku, prepuštam vama. U smislu ispunjenja dušobrižničke obveze sa strane Vojnog ordinarijata i usuglašavanja s ministrom, tražili smo susret i razgovor s Ministrom, ali do njega nije došlo. Istovremeno smo uvjerenja da dušobrižničku skrb vodi i određuje Vojni ordinarij, a na MORH-u, MUP-u i GS OS RH je da omoguće provedbu dušobrižništva. Ovom dodajemo kako je neupitna želja i potreba hrvatskih vojnika koji idu u spomenutu misiju da s njima bude vojni kapelan. Navodim činjenicu: pri zadnjem ispraćaju Hrvatskog kontingenta u Afganistan, slavio sam svetu misu s njima na Plesu i mahom

su izrazili želju da im pošaljemo vojnog kapelana. Tada sam obećao učiniti sve kako bi kapelan bio s njima barem za Božić. To smo i uspjeli, iako ne u traženom terminu i na način kako smo predlagali: da ugovorom bude tretiran kao i svaki hrvatski vojnik u mirovnoj misiji. Čujem, nažalost, da vojni kapelan nije smješten u Hrvatskom kontingentu, nego nekih 70 km udaljeno od njega. Ipak, unatoč svemu, hvala Bogu da je fra Marko Medo prihvatio i otpustio 10. prosinca ove godine te će ostati do 8. siječnja 2016. Našem fra Marku kao i svim sudionicima Hrvatskog kontingenta ovim putem iskreno čestitamo sretan Božić i blagosloviju novu 2016. godinu. U rješavanje ovog pitanja trebat će uložiti mnogo truda i strpljivosti kako bi se MORH uvjerilo u neizostavnost kapelana u ovakvim operacijama.

Poštovani oče biskupe, iako navedene aktivnosti nisu ni tako brojne, a ni tako učestale, ipak su one kao svojevrsni apostolat pokazatelj dinamike rada i raznovrsnosti duhovnih ponuda što ih Vojni ordinarijat kroz svoju dušobrižničku skrb nudi svojim vjernicima. Jasno je da naši kapelani kroz svoju redovitu pastoralnu djelatnost čine mnogo više, jer je i sama njihova prisutnost određena ponuda vjere. Završit ću s nekim naglascima glede našeg budućeg djelovanja.

3. Naglasci na nekim aspektima za budućnost

Poštovani oče biskupe, kolege svećenici i djelatnici Vojnog ordinarijata, usmjerimo svoju pozornost na budućnost. Ono što je sigurno to je naša spoznaja da je ona u Božjim rukama. I ona će se događati velikim dijelom po onima koji tvoře Vojnu biskupiju, po njihovoј molitvi, ljubavi i djelima dušobrižništva kao najboljeg doprinosa promjeni čovjeka i svijeta.

Ono što nas posebno može radovati je uradak ZDP, br. 12. - Dušobrižništvo. Duboko sam uvjeren da je riječ o dokumentu – zaokretu ne samo s obzirom na odnos zapovjednika prema kapelanim i zadatcima dušobrižništva, nego i u odnosu samih kapelana glede razumijevanja i provedbe dušobrižničkog poslanja. Uvjeren sam da ovim dokumentom naši kapelani, kao i cijeli Vojni ordinarijat, dobivaju svoju nedvosmislenu fisionomiju i poslanje unutar Hrvatske vojske i MORH-a. Dokument je trenutno na recenziji zapovjednika, nakon čega će se sastati Povjerenstvo i definitivno predati dokument GS OS RH.

Imamo već i neke odgovore (recenzije) bez ikakvih primjedaba. U razgovoru s nekim policijskim kapelanim izraženo je uvjerenje i želja da bi trebalo čim prije pristupiti studioznoj izradi sličnog dokumenta za MUP i policiju, a u vezi

s dušobrižničkim poslanjem policijskih kapelana. Kao autor ove združene publikacije izričem zahvalnost njezinom strukturalnom tvorcu pukovniku Petru Matanoviću. Zahvaljujem također dekanu i brižnom suradniku u izradi publikacije vlč. Anti Mihaljeviću kao i cijelom povjerenstvu koje je uložilo svoje vrijeme i znanje u izradu dokumenta.

Dragi sudionici ovog skupa, želio bih se u ime svih vas s nekoliko riječi posebno obratiti našem apostolskom administratoru, donedavnom vojnog ordinariju mons. Jurju Jezerincu. Dragi naš biskupe, dok Vam srdačno zahvaljujemo za pastirsко služenje Crkvi Vojne biskupije, zahvaljujemo za Vašu toplinu i ljudskost, za Vašu predanost istini i poštenju! Svi mi nazočni, zajedno s odsutnima, želimo Vam sretan Božić i blagosloviju novu 2016. godinu! Nadamo se da ćemo imati i posebnu priliku međusobno se oprostiti i zahvaliti. Istovremeno, ovom zgodom želimo podijeliti iste izraze sreće, mira i čestitana s imenovanim biskupom Vojnog ordinarijata mons. Jurom Bogdanom. Hvala mu da je prihvatio biti naš biskup! Neka je njemu, kao i svima nama, sretan Božić i blagoslovljena nova 2016. godina. Hvala vam.

Zahvala biskupa Jezerinca

Dragi oče Jakove! Zahvaljujem Vam od srca na izrečenim riječima, posebno čestitci koju ste uputili u ime svećenika i svih djelatnika Vojnog ordinarijata.

U Knjizi Propovjednika čitamo: „Ima vrijeme kad se rađa, vrijeme kad se umire, kad se sadi i kad se čupa posađeno..., vrijeme plača i vrijeme smijeha. Vrijeme kad se šuti i vrijeme kad se govoriti, vrijeme rata i vrijeme mira“ (usp. Prop 3, 2-8). Ja bih nadodao ovdje: ima vrijeme dolaska i vrijeme odlaska.

Ovo je naš uobičajeni godišnji božićni susret, ali zato posljednji, jer je ovo vrijeme „odlaska“, barem što se tiče našeg službenog božićnog susreta, u kojem želimo podijeliti radost što smo od Boga ljubljeni. Zato i čestitamo jedni drugima sretan Božić. Tim riječima očitujuemo u stvari radost da nismo prepušteni sami sebi i nekoj slijepoj sudbini nego Bogu Isusu Kristu, čije rođenje ovih dana slavimo. Neka ta proslava blagdana Isusovog rođenja bude za sve nas blagoslovljena.

Budući da je ovo moje u ovoj okolnosti posljednje obraćanje vama, osjećam na samom početku zahvaliti se svima vama:

Najprije dragom Bogu od koga dolazi sva-ko dobro.

Hvala Vama, dragi oče Jakove, koji ste na-

kon umirovljenja mons. Šantića preuzeli veoma odgovornu dužnost generalnog vikara u Vojnom ordinarijatu i vršili je na zavidnoj visini.

Hvala biskupima i redovničkim poglavarima koji su prepoznali važnost pastoralna među vojno-redarstvenim snagama RH.

Hvala vama braćo svećenici koji nosite najveći teret, jer bez vas ne bi se mogao zamisliti pastoralni rad u Vojnoj biskupiji.

Zahvaljujem časnim sestrama, sestri Gordani i sestri Marini, kao i njihovoj Upravi na razumijevanju i brizi prema Vojnom ordinarijatu.

Hvala djelatnicima Kurije Vojnog ordinarijata: ekonomu Dragunu, kancelaru Robertu i mjestu tajniku Marinku.

Hvala voditelju i djelatnicima Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu: gospodinu Petru, gospodinu Vladi, Mladenu, Brankici i Mariji.

Hvala i voditelju Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom gospodinu Zagorščaku i suradnicima.

Hvala mojem vjernom i savjesnom vozaču gospodinu Marku.

Hvala pomoćnicima vojnih i policijskih kapelana. Nadam se da će se vaše pitanje uskoro riješiti na obostranu radost.

Hvala osoblju koje vodi brigu o nama da nam bude lijepo: gospođi Miri, našim bakama: Danici, Mariji te gospodinu Željku, gospodinu Damiru, portirima, priateljima Vojnog ordinarijata, posebno sestri Marija Ani, volonterima i svima da vas pojmenice ne nabrajam.

S ovog našeg predbožićnog susreta šaljemo

pozdrave fra Marku Medi u Afganistanu koji je otišao u četvrtak 10. prosinca našim vojnicima da im bude na duhovnu pomoć u božićnim danima. Zamolio sam ga da prenese naše pozdrave svim našim vojnicima i zapovjednicima. Po dolasku u Afganistan on se javio da je sretno doputovao.

Božja Providnost htjela je da preuzmem službu vojnog ordinarija 1997. godine. Prije toga sam kao pomoćni zagrebački biskup obnašao službu Ravnatelja dušobrižništva među braniteljima. Bile su to burne godine i za mene lijepe u kojima je prisutnost svećenika bila veoma dragocjena. Tu je prisutnost prepoznao i pokojni predsjednik dr. Franjo Tuđman, koji je napisao pismo kardinalu Kuhariću da se imenuje nekoga koji bi preuzeo brigu ravnatelja dušobrižništva hrvatske vojske. Ta je dužnost pala na mene koju sam obnašao do 1997. godine, kada je osnovana Vojna biskupija.

Mogu sa zahvalnošću reći da sam u prvim godinama od 1991. godine imao divnog suradnika, a to je gospodin Petar Klarić. Hvala Vam Petre!

Kasnije su došli i drugi suradnici, među prvima mons. Joško Šantić kao generalni vikar. Izredalo se kroz sve to vrijeme puno svećenika, preko 60 koji su pripadali Vojnom ordinarijatu pa im ovom zgodom od srca zahvaljujem. Pokojnima želim sretnu i blaženu vječnost.

Dragi oče Jakove! Drago mi je da ste u svom govoru istaknuli rad Vojnog ordinarijata, posebno pastoralne i druge aktivnosti. Daj Bože da se one i dalje održavaju s još većim žarom, koje će, čvrsto sam uvjeren, nastaviti novi vojni ordinarij mons. dr. Jure Bogdan.

Svakako nezaobilazne teme, kao što ste spomenuli u svom govoru, jesu naglasci na nekim aspektima budućnosti. Tu prije svega mislim na „Združenu doktrinalnu publikaciju, br 12. koja govori o Dušobrižništvu. Ovakav dokument smo dugo očekivali. Dolazi u pravi trenutak. On govori, kao što ste spomenuli oče Jakove, ne samo o odnosu zapovjednika prema kapelanicima i zadacima dušobrižništva nego i o odnosu samih kapelana u odnosu na svoje dušobrižničko poslanje. Stoga izričem zahvalu Vama kao autoru, pukovniku Petru Matanoviću, kao redaktoru, dekanu Anti Mihaljeviću kao i cijelom Povjerenstvu koje je sudjelovalo u izradbi ovog važnog dokumenta.

Sigurno je da će ovaj dokument pomoći u većem oživljavanju pastoralna na terenu. Ovdje posebno mislim na ovu godinu koju je papa Franjo proglašio Godinom milosrđa.

Godinu je nazvao izvanrednom. Jubileji se, naime, obilježavaju svakih 25 ili 50 godina. Na to ga je potakla sadašnja situacija u svijetu, a to je prije svega ravnodušnost u vjeri i vječnom spasenju. Papa želi da se o milosrđu ponovno razmišlja jer postoji svojevrsni zaborav koji bi mogao imati veoma negativne posljedice za Crkvu.

U buli „Lice milosrđa“ papa se posebno obraća svećenicima. Između ostalog papa Franjo piše: „Došlo je vrijeme da Crkva ponovno preuzme na sebe zadaću, da s radošću poziva na praštanje. Vrijeme da se vratimo na bitno i da preuzmemo na sebe teret slabosti i teškoća svoje braće i sestara. Stavimo odlučno sakrament pomirenja u središte jer omogućuje ljudima izravan doticaj s veličinom Božjeg milosrđa. „Neću se nikada umoriti u inzistiranju na tome da isповjednici budu vjerodostojni znak Očeva milosrđa (t. 17), poručuje papa Franjo. Osim ovog sakramenta, papa će aktivirati i „misionare milosrđa“, ljude s jedinom porukom: „Bog vas voli“. „Misionari trebaju biti strpljivi svećenici koji razumiju ljudsku krhkost te su u propovijedanju i u sakramantu isповijedi spremni izraziti ljubavlju ispunjenu blagost Dobroga pastira“, rekao je predsjednik Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije.

Papa Franjo kaže: „Ispovjednikom se ne postaje automatski. To postajemo kada, prije svega, dopustimo da mi prvi budemo pokornici koji traže oproštenje. Važno je imati u svijesti da dok sam dijeliš milosrđe, potreban si milosrđa. Tu je temelj našega odnosa s Bogom.“

Nikada ne zaboravimo, kaže papa Franjo, da biti isповjednik znači sudjelovati u samome Isusovom poslanju i biti konkretan znak neprolazne Božje ljubavi koja opršta i koja spašava. Svi smo mi svećenici primili dar Duha Svetoga

za oproštenje grejha i zato smo odgovorni. Nitko od nas nije gospodar toga sakramenta, već vjerni služitelj Božjega oproštenja. Svaki isповjednik mora dočekati vjernike poput oca u prispolobi o rasipnome sinu: oca koji trči ususret sinu premda je potratio njegova dobra. Ispovjednici su pozvani prigrlići raskajanoga sina koji se vraća kući. Ovdje mislim prvenstveno na one koji nisu imali sreću roditi se u kršćanskoj obitelji. Zato su i ostali hendikepirani u vjeri. Mnogi od njih nisu krivi za to. Oni bi trebali biti naša posebna briga.

Ne smijemo se također nikada umoriti poći k drugome sinu, koji je ostao vani i ne može se radovati, da mu objasnimo kako je njegov strogi sud nerealan i da taj stav nema smisla u svjetlu Očeva milosrđa, koje nema granica. Svećenici su pozvani biti uvijek, posvuda, u svim okolnostima i usprkos svemu, znak da je milosrđe na pravome mjestu.

Papa Franjo stavlja posebno na srce svećenicima da „znaju u srcu prepoznati svakog pokornika, prepoznati poziv u pomoć i zahtjev za oproštenje“ te da budu „uvijek, svugdje u svakoj prigodi usprkos svemu znak prvenstva milosrđa“.

To je posebno istaknuto na logu jubileja kojeg je izradio isusovac p. Marko Ivan Rupnik. Logo prikazuje Isusa kako na ramenima nosi izgubljenu dušu, a sa strane je natpis - koji je ujedno i geslo Jubileja - „Misericordes sicut Pater - Milosrdni poput Oca“. To je parafraza poznatog Isusovog poziva u Lukinu evanđelju: „Budite milosrdni kao što je kao što je Otac vaš milosrdan“. Slika koju je izradio p. Marko Ivan Rupnik želi pokazati kako Isus kao Dobri pastir može promijeniti ljudski život.

U istoj buli papa Franjo nije mogao zaobići Blaženu Djesticu Mariju. Zašto? Jer je ona ne samo Majka Isusova nego i majka milosrđa, na čiji zagovor možemo svi mi računati, a posebno svećenici.

Braćo svećenici! Želim vam da se ne umorite biti djelitelji ovog tako važnog sakramenta za život vjernika, kao i svih drugih pastoralnih aktivnosti koje pridonose izgradnji vjere.

Dolasku vojnog ordinarija u osobi mons. dr. Jure Bogdana doista se veselim. On dolazi na pravo mjesto i u pravo vrijeme. Uvjeren sam da ćete u dr. Juri Bogdanu naći ne samo biskupa nego i prijatelja koji vas voli. Ja mogu samo reći: blagoslovjen koji dolazi u ime Gospodnje!

I na kraju, koristim priliku čestitati vam sretan Božić kao i novu 2016 godinu. Neka milost Gospodina našega Isusa Krista i ljubav Boga bude sa svima vama. Još jednom hvala na suradnji: Vama, oče Jakove, braći svećenicima i svima vama. ■

LJETOPIS VOJNOG ORDINARIJATA

04. 12. 2015.

Djelatnici Središnjice za obavještajno djelovanje u Velikoj Buni misnim su slavlјem proslavili drugu nedjelju došašća.

U propovjedi je vojni kapelan Željko Savić istaknuo kako nadati se protiv svake nade spada na bit naše vjere. "Pripravimo put Gospodinu. Svi znamo da put spaja i povezuje ljude te vodi jednog čovjeka ka drugom. Zato svaki normalan čovjek, koji se nekamo uputi ima cilj svog putovanja. Lutalicom zovemo onog čovjeka koji je na putu ali bez cilja ili koji je zarobljen u slijepom putu bez izlaza. Poznati su nam i oni jednosmjerni putovi u većim gradovima, koji nam ponekad prave poteškoće pronaći naše odredište jer vode u pravcu koji nije naš. Put kojega mi želimo pripraviti za Gospodina jest onaj put s kojim su povezani Bog i ljudi. Ljudi su cilj Božjeg putovanja. Put do štalice nas zato podsjeća na ono što je Isus, cilj i smisao našeg životnog puta, za nas i za naše dobro o sebi rekao: 'Ja sam put i istina i život'. Hodimo zato putem Gospodnjim, putom istine i života! Krenimo u Betlehem da mu se poklonimo", istaknuo je kapelan.

Istoga dana: Vojna kapelacija „Sv. Nikola biskup“ Hrvatske ratne mornarice proslavila je blagdan svog zaštitnika sv. Nikole u splitskoj vojnoj luci Lora. Proslava je započela molitvom kod kipa sv. Nikole u luci pred ratnim brodovima nakon koje su se mornari noseći kip sv. Nikole uputili prema crkvi sv. Ante na Poljudu. U procesiji su, uz pratnju orkestra Hrvatske vojske, sudjelovali mornari, dočasnici i časnici predvođeni zapovjednikom HRM-a komodorom Predragom Stipanovićem.

Euharistijsko slavlje predvodio je apostolski administrator Vojnog ordinarijata u RH mons. Juraj Jezerinac u koncelebraciji s vojnim kapelanicima HRM-a don Branimirom Projićem i fr. Jozom Mravkom te četvoricom svećenika.

Čestitavši svim mornarima njihov dan mons. Jezerinac podsjetio je kako je sv. Nikola neprestano pomagao bližnjima i naviještalo evanđelje te ih je pozvao da i oni u svoj život utkaju te dvije vrline. Istaknuo je kako je Godina milosrđa koja je pred njima prilika još snažnije činiti djela milosrđa i tako iskazivati ljubav prema Kristu, svome narodu i domovini. Pred kraj homilije osvrnuo se na imenovanje svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije mons. dr. Jure Bogdana njegovim nasljednikom vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj. „Drago mi je da je papa Franjo upravo njega imenovao mojim nasljednikom. On je godinama revno vodio najvažniju obrazovnu crkve-

nu instituciju u Rimu Zavod sv. Jeronima. Mons. Jure Bogdan vas neće iznevjeriti. U vrijeme Domovinskog rata bio je istinski tumač naših nepričika u Rimu. U srcu su mu bile uvijek, i danas su: Bog, Crkva, narod i Domovina. Zalagao se, ne samo za slobodu hrvatskog naroda, nego i slobodu isповijedanja riječi Božje", kazao je mons. Jezerinac i zahvalio svima na svim godinama koje su proveli zajedno.

Na kraju misnog slavlja riječi zahvale biskupu i mornarima uputio je kapelan Mravak. Pozvao je mons. Jezerinca, prvog vojnog biskupa u Hrvatskoj, da nastavi moliti za mornare i cijeli hrvatski narod.

Istoga dana: Na spomendan sv. Barbare, zapovjedništvo i pripadnici Topničko raketne bojne iz sastava Gardijsko motorizirane brigade na slunjskom poligonu proslavili su dan roda topništva i svoju nebesku zaštitnicu.

Na početku obilježavanja uz intoniranje državne himne i minutom šutnje odana je počast svim poginulima za hrvatsku slobodu. Nakon odavanja počasti postrojenim gardistima, dočasnicima i časnicima obratio se zapovjednik bojne bojnik Davor Stefanović. Pozdravljajući goste među kojima su bili zapovjednik poligona i SBO brg Ivan Jurilj te zapovjednici postrojbi iz sastava Gmtbr, istaknuo je sve uspjehe koje je postigla bojna kroz obuku ali i kroz sudjelovanja u misijama. Također je pročitao i čestitku zapovjednika Gmtbr gbr Borisa Šerića. Nakon obraćanja uslijedila je podjela pohvala i nagrada pojedincima za uspješan doprinos spremnosti bojne.

Poslije postrojavanja vojni kapelan na poligonu don Milenko Majić služio je svetu misu za sve poginule pripadnike hrvatskog topništva kao i za sve poginule branitelje. „U evanđelju smo čuli kako Isus liječi dvojicu slijepaca. Sljepoća je nešto najteže što čovjeka može zadesiti ali još je gora sljepoća čovjeka kod zdravih očiju kad nekome prepusti vodstvo, a ovaj ga vodi u ponor. Nalažimo se u vremenu adventa koje nije sjećanje na onaj davni advent kad je izabrani narod iščekivao Mesiju nego bi nam advent trebao biti priprema za ponovni Kristov dolazak. Kao vojnici i zapovjednici pravimo raščlambe zadaća koje smo obavili, tako bi trebali u ovom adventu i ne samo adventu nego kroz cijeli život praviti raščlambu svog životnog puta da vidimo gdje smo i što trebamo popraviti“, kazao je.

06. 12. 2015.

Policjski kapelan PU dubrovačko-neretvanske don Ivo Borić sudjelovao je na obilježavanju

Dana dubrovačkih branitelja te je ispred spomenika pогinulim pripadnicima PU u sjedištu PU predvodio molitvu. Kapelan je potom s načelnicima PP Metković, PP Ploče i PP Ston obišao staru jezgru grada Dubrovnika.

Istoga dana: Vjernici koji redovito dolaze na slavlje svete mise u zgradi Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru zahvalili su se mons. Jezerincu uručivši mu na dar sliku Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta, rad Marije Gagić Đaković. Vjernici su biskupu u zahvali istaknuli da ih je godinama nadahnjivao svojom postojanom i hrabrom gorljivošću za Krista i velikom ljubavlju za hrvatski narod.

07. 12. 2015.

Proslavljen je Dan Policijske kapelaniјe "Sveti Nikola biskup" u PU krapinsko-zagorskoj. Svečano euharistijsko slavlje u novouređenoj prostoriji u centralnoj zgradi PU u Zaboku predvodio je apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac, koji je na početku blagoslovio prostoriju. U koncelebraciji su sudjelovali policijski kapelani: vlc. Damir Vrabec, vlc. Ozren Bizek, vlc. Ivica Horvat, vlc. Željko Savić te policijski kapelan poslužitelj za ovu PU don Marin Drago Kozić.

Uz brojne djelatnike, Udrugu specijalne policije i umirovljenih policajaca ove PU, svetoj misi je nazočio načelnik PU krapinsko-zagorske Jakob Bukvić. Također, na misi su sudjelovali i djelatnici Samostalne službe za suradnju s VO u RH. Misno slavlje pjevanjem su animirale časne sestre iz reda Marijinih sestara.

Mons. Jezerinac je u propovijedi govorio o sv. Nikolji biskupu. Na kraju propovijedi obznanio je da je imenovan novi vojni ordinarij za RH mons. dr. Jure Bogdan, koji je bio dugo godina rektorm najuglednije hrvatske crkvene institucije u Rimu „Zavod sv. Jeronima“.

Na koncu mise don Marin zahvalio se biskupu i ostalim svećenicima, Marijinim sestrama te svima na spremnosti sudjelovanja u proslavi Dana kapelaniјe. Zahvalio se i načelniku i svim djelatnicima PU na svemu što je primio kao njihov kapelan jer uskoro dolazi zamjena i drugi svećenik koji će biti policijski kapelan u ovoj PU.

Nakon njega načelnik Bukvić zahvalio se u prvom redu mons. Jezerincu na svakoj izrečenoj pastirskoj riječi te mu uručio dar u znak zahvale. Također se zahvalio i don Marinu na svemu što je učinio u obavljanju svoje službe kapelana.

09. 12. 2015.

U prostorijama Policijske uprave karlovačke uoči nadolazećih božićnih i novogodišnjih blagdana održano je duhovno predavanje o temi „Umijeće komuniciranja u službi pripreme za otajstvo

Božića“. Prigodno predavanje predvodio je predstojnik Ureda za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije i dugogodišnji medijski djelatnik mons. Nedeljko Pintarić, uz nazočnost policijskog kapelana vlc. Andriju Markača. Uz djelatnike PU karlovačke predavanju je nazočio i dekan Karlovačkog vojnog dekanata vlc. Vladislav Mandura.

11. 12. 2015.

U Vojnoj kapelaniјi „Sv. Ivan od Križa“ u Veli-koj Buni na jutarnjoj svetoj misi na treću nedjelju došašća zapovjednik postrojbe pukovnik Dražen Knežić upalio je treću adventsku svijeću. Misu je predvodio vojni kapelan Središnjice vlc. Željko Savić.

„Dok palimo ovu adventsku svijeću, svijeću pastira i svijeću radosti na našemu vijencu svatko je od nas pozvan biti plamen koji svijetli i grijе radošću. Pastiri su imali bistre oči te pozorno i veliko srce da bi vidjeli u noći ono što su drugi previđali i na danjemu svjetlu. Nisu bili navezani na zemaljsko, a ta je sloboda nosila i hrabrost. Oslobođenost od straha oslobođila je radosnu pjesmu: Dođi, Gospodine! Čekamo te s upaljenim svjetiljkama. Zaogrni nas svojim svjetлом i podari novu pjesmu... Ivan Krstitelj nas upozorava kako ne bi proslavili Božić samo „površinski“. Koliko je električnih lampica već zapaljeno na mnogim borovima prije vremena. Kad bi barem u toj mjeri gorile lampe ljudskoga srca, kad bi se dogodila pomirba i dobrotvorno gledanje na svim razinama našeg društva. Zato Ivan upozorava da je opasno ostati samo na krštenju vodom. Ivan kaže ne, dok se ne dogodi preobrazba duha, filtracija, obraćenje, bez toga je sve prolazno i sliči na feštu. Ključna dimenzija treće nedjelje došašća jest prepoznati Isusa Krista u sebi i drugim ljudima. Krist koji je prisutan u nama i drugim ljudima više nego u svim hramovima“, poručio je kapelan Željko.

Istoga dana: Svečanost obilježavanja 24. obljetnice osnutka Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i Protuzračne obrane (HRZ i PZO) započela je svetom misom za poginule i preminule djelatnike HRZ-a i PZO-a u kapeli Vojne kapelaniјe „Sv. Ivan Pavao II.“, koju je predvodio mons. Juraj Jezerinac u koncelebraciji s vojnim kapelanom o. Viktorom Grbešom. Svečano misno slavlje svojim pjevanjem uzveličao je zbor „Advocata Croatiae“ iz Remeta.

13. 12. 2015.

U sjećanje na 47 nedužnih voćinskih žrtava ubijenih od strane srpskih paravojnih formacija, održano je 7. hodočašće hrvatskih branitelja, vojske i policije Gosi Voćinskoj.

Kolona hrvatskih branitelja, vojske i policije, s

transparentima i zastavama, krenula je od početka Voćina u pravcu ulice Prebenda, gdje je u nazočnosti požeškog biskupa mons. dr. Antuna Škvorčevića nastavljena svečana procesija s molitvom prema voćinskoj crkvi pohoda Blažene Djevice Marije, u kojoj je biskup Škvorčević predvodio svečanu misu.

Ovu svečanost pohodila su i brojna izaslanstva, među kojima su bili i izaslanik predsjednice RH Kolinde Grabar-Kitarović general bojnik Vlado Bagarić, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora saborski zastupnik Ivan Zdravko Ronko, zamjenica ministra hrvatskih branitelja Vesna Nađ, predsjednik HIDRE saborski zastupnik Josip Đakić, župan Virovitičko-podravski Tomislav Tolušić, zamjenik župana Požeško-slavonske županije Ferdinand Troha, načelnik PU virovitičko-podravske Mirko Kostelac, gradonačelnici i načelnici s područja Virovitičko podravske županije, predstavnici braniteljskih udruga, predstavnici lokalne samouprave i ostali hodočasnici. Na hodočašće u Voćinu u organizaciji Ministarstva unutarnjih poslova, s Policijske akademije, odnosno iz policijske škole „Josip Jović“, došla je i skupina od 36 policijskih kadeta, koju su predvodili Josip Zagorčak, voditelj MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom, i njegovi suradnici Luka Norac i Jerko Matoš.

Nakon mise kod središnjeg spomen-obilježja u centru Voćina delegacije su položile vijence i zapalile svijeće.

14. 12. 2015.

Zajedno s predsjednicom Republike Hrvatske Kolindom Grabar-Kitarović zapovjednik Počasno zaštitne bojne brigadir Slobodan Kratohvil i vojni kapelan kapelanie „Sv. Valentin“ u istoj postrojbi o. Zdravko Barić uz druge djelatnike bojne na Pantovčaku kitili su božićni bor.

Istoga dana: Organizirana je adventska duhovna priprava u župnoj crkvi Blaženog Alojzija Stepinca u Velikoj Gorici za djelatnike PU zagrebačke koji rade u ustrojstvenim jedinicama PP Velika Gorica i PAP Pleso. Prije slike mise djelatnici su imali mogućnost za svetu ispovijed.

Nakon ispovijedi slavljenja ja misa koju je predvodio policijski kapelan don Marin Drago Kozić. Kapelan je u propovijedi naglasio kako smo ušli u jubilarnu Godinu milosrđa. Crkva je pozvana snažnije davati znakove Božje prisutnosti i blizine. Vrijeme je to za nju kako bi ponovno pronašla osjećaj za poslanje koje joj je Gospodin povjerio, a to je nadasve ljubav prema bližnjemu. Bog nas doista ljubi istom onom ljubavlju, kojom ljubi samoga sebe. „Bog je toliko ljubio svijet, da mu je dao svoga jedinorođenoga Sina“, kaže nam sveti Ivan (3, 16). „Isus Krist me je ljubio i predao se

za mene“, tvrdi sveti Pavao u svoje i u naše ime (Gal 2, 20). Ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu nisu dvije različite stvari, to su samo dva vida jedne iste kreposti ljubavi, naglasio je don Marin.

Istoga dana: U dvorani I. policijske postaje Centar održana je duhovna obnova za djelatnike PU zagrebačke, vjernike Policijske kapelanie „Majka Božja Kamenitih vrata“. Duhovnu obnovu predvodio je p. Stjepan Harjač, dekan Policijskog dekanata i policijski kapelan u MUP - Sjedište i Ravnateljstvo policije.

Djelatnike koji su se okupili na adventskoj pripravi pozdravio je policijski kapelan don Marin Drago Kozić, a p. Stjepanu i Luki Balvanu poželio dobrodošlicu.

U prvom djelu voditelj je govorio o Bogu Ocu koji nas neizmijerno ljubi. Bog je ljubav i sva ljubav od njega dolazi i k njemu se vraća.

U drugom dijelu voditelj je govorio o bračnim partnerima, koji bi trebali biti povezani međusobno, s drugima i s Bogom. Tek tada imaju izgleda za kvalitetno trajanje.

15. 12. 2015.

U Kući susreta Tabor u Samoboru održana je duhovna priprava za djelatnike koji rade u Sektoru za granicu, Policijskoj postaji Samobor i Postaji granične policije Bregana. Djelatnici ovih ustrojstvenih jedinica PU zagrebačke, predvođeni svojim načelnicima, imali su mogućnost svete ispovijedi, a potom je služena sveta misa koju je predvodio fra Ivan Matić, zajedno s policijskim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem.

U prigodnoj propovijedi fra Ivan je govorio o vjeri koja mora biti djelotvorna. Vjera, ako nema djela, mrtva je u sebi. Čovjek je ostvaren u svom djelovanju. Ideje i ideale treba živjeti. Djela su dokaz života, riječi su samo podsjetnik. Bez djeila, riječi su mrtvo slovo, a djela su svjedočanstva koja riječi udahnjuju život. Djelima nadalje umirujemo i našu kršćansku savjest, a snažnim osobnim svjedočenjem usmjeravamo i živote svojih bližnjih na ispravne staze spasonosne vjere. Kršćani u svijetu trebaju biti prepoznatljivi po djelima. Također je sve nas podsjetio da smo u jubilarnoj godini milosrđa. Izvanredna je godina također dar milosti, a proći kroz Sveta vrata znači otkriti dubinu Očeva milosrđa koje sve prihvata i svakome osobno ide ususret. On nas traži, on nam dolazi ususret, naglasio je Papa, poželjevši da Jubilej bude vrijeme rasta u vjeri u Božje milosrđe, parafrazirao je fra Ivan.

Don Marin je na kraju mise zahvalio svima na sudjelovanju, a posebno fra Ivanu što je našao vremena i za naše djelatnike. Obojica su poželjela svima obilje Božjeg blagoslova i da dožive plo-

dove adventske duhovne obnove i u tom ozračju dočekaju blagdan Božića sa svojim obiteljima.

Istoga dana: U povodu iščekivanja nadolazećih božićnih blagdana u godini Božjeg milosrđa i Godine sv. Vlaha (1700. obljetnica mučeništva) slavljena je sv. misa u župi Gospe Karmelske u Pločama. Misu je predvodio i propovijedao fra Drago Ljevar, župni vikar iz Rožata u koncelebraciji fra Ivica Karatovića, župnika V. Zatona i Orašca i policijskog kapelana don Ive Borića.

Istoga dana: U Vojnoj kapelaniji „Sv. Ilija prorok“ u vojarni „Pukovnik Predrag Matanović“ u Petrinji vojnici su pristupili sakramantu pomirenja i tako se duhovno pripremili za nadolazeći blagdan Isusova rođenja. U ispovijedanju su pomogli svećenici Sisačkog i Petrinjskog dekanata Sisačke biskupije. Nakon sakramenta pomirenja svetu misu u kapelici Sv. Ilike proroka, služio je vojni kapelan don Antonio Mikulić.

Istoga dana: Relikvija blaženog Alojzija Stepinca izložena je u njegovoj kapelici u Zapovjedništvu Hrvatske kopnene vojske. Koja je poveznica blaženog Stepinca i vojske, pojašnjava vojni kapelan vlč. Vlado Mandura: "To je jedno svjedočanstvo da i vojnici u vojarni, u vrijeme radnog vremena mogu biti vjernici. Blaženi Alojzije Stepinac za vrijeme 2. svjetskog rata bio je zagrebački nadbiskup. On je vojsku susretao, susretao se i s njihovim problemima, pomagao im, tješio ih, ispovijedao... vojnici su dio naroda. Ja volim reći: narod diše kako vojska diše", rekao je vlč. Mandura.

Relikvija blaženog Stepinca zapravo sadrži komadić njegove kosti. "Relikvije se štuju od prvih kršćanskih vremena zato što, ako je netko živio čedno, sveto, uzorito onda je ta osoba zagovornik. Ne štuje se ta kost kao kost nego nam ona približava osobu i njegovo djelo, kako je živjela, u što je vjerovala te kakav je odnos imala prema Bogu", naglasio je.

Kapelica u vojarni na dan izlaganja iznimno je otvorena i za civile. Tako su na misi bili župan Ivan Vučić i gradonačelnik Damir Jelić sa suradnicima.

16. 12. 2015.

U Vojnom ordinarijatu apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac priredio je susret povodom božićnih i novogodišnjih blagdana za svećenike i djelatnike Vojne biskupije.

17. 12. 2015.

U župnoj crkvi Sv. Petra u Vlaškoj ulici u Zagrebu održana je božićna duhovna priprava za djelatnike Policijskih postaja Medveščak i Maksimir. Svi koju su željeli imali su prigodu pristupiti sakramentu sv. ispovijedi. Nakon ispovijedi slavila se sveta misa koju je služio policijski kapelan za

PU zagrebačku don Marin Drago Kozić.

Duhovno pripravi se priključio i župnik župe Sv. Jeronima vlč. Tomislav Petranović.

U propovijedi kapelan je naglasio kako se okupljamo u nadi susreta sa zbiljom koja progovara snagom slabosti i siromaštva. Bog se ne nameće veličinom, nego privlači poniznošću i blagošću. Želi ublažiti tvrdoču svačijeg srca gledajući svakoga od nas očima Djeteta. Pozvani smo, ne samo ovoga Božića, da u mislima i u srcu izgradimo jaslice u kojima će biti mjesta za ljudske boli, patnje i za svaku potrebu bližnjega. Potreban nam je Božji Duh da dokinemo nedopustivo stanje trpljenja naših bližnjih. Božji Sin postao je čovjekom, jednim od nas, kako bi nas jedino ljubavlju privukao k sebi. On ostaje s nama i prati naš hod, ali i hod svakoga naroda. Najpotpuniji oblik njegove prisutnosti jest euharistija. To je naše zajedništvo koje izgrađuje među nama, a napose spremnošću sudjelovanja u svetoj misi prigodom naših duhovnih obnova, naglasio je don Marin čestitajući Božić.

Istoga dana: U prostorijama Inspektorata unutarnjih poslova u Savskoj ulici služena je misa za djelatnike te ustrojstvene jedinice PU zagrebačke, koju je služio policijski kapelan don Marin Drago Kozić.

Policijski kapelan je naglasio da hrabrost onih koji ustraju biva višestruko umnožena i blagoslovljena. Ponašamo se kao kršćani koji su pozvani držati se određenih načela koja im pomažu ostvariti i izvršavati Kristov nalog na prikidan način, posebno u svojem načinu života i rada. Motiv naše i vaše službe je ljubav, a mjerilo u službi je žrtva. Autoritet u službi je podložnost drugima, a krajnji cilj naše službe je proslaviti Boga, naglasio je don Marin.

Istoga dana: U đakovačkoj vojarni, u Vojnoj kapelaniji „Sv. Sebastijan“ vojni kapelan p. Drago Majić održao je pripravu za Božić te ispovijedao vojnike.

18. 12. 2015.

Svetom misom započela je adventska duhovna priprava za djelatnike PU zagrebačke koji rade u II. postaji prometne policije u Lučkom. Svetu misu služio je policijski kapelan don Marin Drago Kozić.

Don Marin je u prigodnom nagovoru dao svima za primjer sv. Josipa. Crtice iz njegovog tihog i neprimjetnog života i djelovanja, izabranika i zaručnika Blažene Djevice Marije. Sv. Josip je bio svjedok poniznosti, postojane ljubavi i predanosti Bogu. Prigoda nam je upitati se, koliko smo mi otvoreni toj ljubavi i Božjem planu s našim životom? Koliko slušamo njegovu riječ, živimo i ostvarujemo je u svom životu? Božić je vrijeme

kad svi pokušavamo na određeni način biti bolji, ljubazniji, truditi se imati srca i za one siromašnije, koji su u potrebi. Božić - mali Bog, dijete Isus, Bog koji dolazi, koji se rađa među nama ljudima, ovdje na zemlji. Bog dostupan i pristupačan čovjeku, poručio je don Marin.

Istoga dana: Djelatnici u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ HRZ i PZO su tradicionalno izrađivali slamnate jaslice i kitili bor. Uz adventske pjesme i druženje vjernici su pridonijeli blagdanском ugođaju u našoj kapeli.

Istoga dana: Hrvatsko vojno učilište "Dr. Franjo Tuđman" obilježilo je 24. obljetnicu svojeg postojanja. Prigodnoj su svečanosti nazočili predsjednica Republike Hrvatske i vrhovna zapovjednica OS RH Kolinda Grabar-Kitarović, načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Drago Lovrić, izaslanik ministra obrane Ante Kotromanovića general pukovnik Mirko Šundov, apostolski administrator Vojnog ordinarijata mons. Juraj Jezserinac, rektor Sveučilišta u Zagrebu dr. Damir Boras, predstavnici sveučilišne zajednice, visoki civilni i vojni gosti, brojni uzvanici te djelatnici HVU i polaznici vojnih škola. Nazočili su i predstavnici obitelji dr. Franje Tuđmana čije ime HVU nosi od rujna 2015., kao i predstavnici obitelji Janka Bobetka, Blage Zadre, Andrije Matijaša Pauka, Predraga Matanovića, čija imena nose pojedine škole sastavnice HVU-a.

20. 12. 2015.

Polaganjem cvijeća i paljenjem svijeća izaslanstva Ministarstva obrane RH i Glavnog stožera OS RH na grobu tragično preminulog general bojnika Gordana Čaćića na gradskom groblju Mirogoj u Zagrebu u Aleji hrvatskih branitelja obilježena je sedma godišnjica njegove smrti. Molitvu je predvodio vojni kapelan kapelani sv. Valentina o. Zdravko Barić.

General bojnik Gordan Čaćić preminuo je 20. prosinca 2008. godine od posljedica nesreće na skijaškoj stazi kod Cortine d'Ampezzo u Italiji.

21. 12. 2015.

Svetom misom koju je predvodio mons. Juraj Jezserinac u zajedništvu s generalnim vikarom, vojnim kapelanimi i svećenicima iz Velikogoričkog dekanata u kapelici sv. Ane u Velikoj Buni proslavljen je Dan novoimenovane Vojne kapelani "Sv. Ivan od Križa".

Na sv. misi propovijedao je o. Jakov Mamić, generalni vikar Vojnog ordinarijata, koji je uveo u lik i duhovnost sv. Ivana od Križa. Darovao je kapelani i dvije umjetničke slike s likom nebeskog zaštitnika.

Vojni kapelan vlč. Željko Savić i zapovjednik Središnjice za obavještajno djelovanje, pukovnik

Dražen Knezić, dali su biskupu dar u znak zahvalnosti na svim godinama suradnje i potpore. Slavlje i protokol nastavili su se polaganjem vijenaca i molitvom na spomen-obilježju poginulih pripadnika 153. brigade hrvatske vojske.

22. 12. 2015.

U povodu izvanredne godine Božjeg milosrđa i 1700. godine mučeničke smrt sv. Vlaha, zaštitnika Dubrovačke biskupije i grada Dubrovnika, kapelan Policijske kapelani "Sv. Vlaho" don Ivo Borić organizirao je za djelatnike i djelatnice u svim ustrojstvenim jedinicama Policijske uprave dubrovačko-neretvanske duhovne nagovore, isповjedi i svete mise.

Istoga dana: U prostorijama Interventne jedinice policije na Senjaku služena je misa duhovne priprave za Božić, koju je služio policijski kapelan don Marin Drago Kozić. Adventsko vrijeme s kojim je Crkva započela duhovni put radosnog iščekivanja ide svome kraju i tako je već blizu susret s Gospodinom koji dolazi. Bio je to hod budnog i radosnog očekivanja, nade, obraćenja, hod s upaljenim svjetiljkama, u jednostavnosti srca. Pred vas bih stavio dvije adventske osobe: Ivana Krstitelja, preteču, „Glas koji viče u pustinji“ i Mariju, nazaretsku Djericu, čijim je pristankom na Božji plan započela povijest spasenja. Marija je prošla vrlo zahtjevan put vjere. Prolazila je kroz teške kušnje. Ostala je unatoč svemu u vjeri ukorijenjena u Bogu. Poslušna Bogu posve i do kraja. Bog kušnjama provjerava našu vjeru, pouzdanje i ljubav! Na Boga se trebamo oslanjati u vjeri, naglasio je don Marin.

Istoga dana: Klapa Policijske uprave splitsko-dalmatinske „Sveti Mihovil“ darovala je Splitu koncert dalmatinske klapske pjesme.

Koncert je organiziran uz pomoć Turističke zajednice Grada Splita, Kluba dobrovoljnih darivatelja krvi PU splitsko-dalmatinske i samostana Svetog Frane, a osim u izvedbama policijske klape, građani su uživali i u pjesmama njihovih gostiju - muške klape „Iskon“ iz Splita i ženske klape „Ankora“ iz Podstrane, održan u božićnom ozračju crkve Svetog Frane na Obali. Nazočnima se prigodnim riječima obratio policijski kapelan i dekan fra Žarko Relota, koji je naglasio kako je uloga policijskih službenika, članova klape, prvenstveno stvaranje zajedništva i prijateljstva policije i građana te da je ovaj koncert pokazao građanima drugačiju sliku redarstvenih snaga, od one koja se, nažalost, često prikazuje u javnosti.

23. 12. 2015.

U vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu svečano je obilježena 24. obljetnica osnutka 91. zrakoplovne baze HRZ i PZO.

Obilježavanje je započelo svetom misom u kapeli Vojne kapelarije „Sv. Petar i Pavao“ za sve poginule i nestale branitelje i djelatnike 91. zrakoplovne baze. Misu je predvodio o. Viktor Grbeša.

24. 12. 2015.

Djelatnici PU zagrebačke iz Heinzelove ulice sakramentom pomirenja započeli su svoju božićnu duhovnu pripravu. Nakon ispovijedi slavljenja je sveta misa, koju je služio policijski kapelan don Marin Drago Kozić. Na misi su uz djelatnike PU nazočili načelnik PU zagrebačke Goran Burušić, njegov zamjenik Dubravko Teur, načelnici sektora i policijskih postaja te voditelji odjela.

Don Marin je u propovijedi istaknuo da je ovo vrijeme u kojem vjernici žele otvoriti svoja srca da ih ispunji punina Božićne radosti. Sasvim tiho Bog je došao u ovaj svijet, kao ljudsko dijete, upućen na pomoć, a ipak svima na spasenje. Utjelovljeni Sin Božji, u kojemu je sva punina objave, pravi Bog i savršeni čovjek, izabrao je kao mjesto svojega rođenja i odrastanja jednu obitelj. Obitelj je kolijevka i osnovna stanica društva. Ona je istodobno i prvo i trajno mjesto odgoja i duhovnog rasta, i to ne samo jedne osobe nego i čitavog naroda. U toj obitelji Bog poziva čovjeka na radost.

Misno slavlje pjesmom su uveličali članovi župnog zbora "Tomislav Talan" iz župe sv. Antuna Padovanskoga iz Zagreba i župnik fra Martin Jakuvić, koji je animirao pjevanje.

25. 12. 2015.

Svečanu dopodnevnu misu na Božić, svetkovinu Isusova rođenja, u kapeli Vojnog ordinarijata na Ksaveru predvodio je apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac u koncelebraciji vojnih kapelana don Marina Drage Kozića i vlc. Željka Savića.

Na početku homilije biskup Jezerinac pojasnio je kako prorok Izajija ne govori samo o povratku svoga naroda u vlastitu domovinu nego naviješta dolazak velikog oslobođitelja kojim započinje novo kraljevstvo koje će obuhvatiti sve narode i "svi će krajevi zemlje vidjeti spasenje Boga našeg". U nastavku propovijedi biskup je protumačio značenje utjelovljenja Sina Božjega za ljudsku povijest te rekao da je ono dar neizmjerne Božje ljubavi po kojem smo postali djeca Božja. Svjetlo je došlo na svijet i nikakva ga tama ne može ugasiti. Na čovjeku je hoće li prihvati tu Radosnu vijest ili neće, hoće li se obistiniti na njemu Ivanova riječ: "K svojima dođe i njegovi ga ne primiše" (Iv 1, 11) ili ona druga: "A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja" (Iv 1, 12). Ojačani darom Spasiteljeva rođenja želimo još više se otvoriti novorođenom Djetetu u

Betlehemu, Isusu Kristu. Neka nam u tom hodu pomogne i Blažena Djevica Marija, zaključio je homiliju biskup Jezerinac.

Istoga dana: Na Božić slavljenja je sveta misa u kapelici vojarne "Pukovnik Predrag Matanović" u Petrinji. Misno slavlje predvodio je vojni kapelan don Antonio Mikulić.

Nazočan je bio zapovjednik vojarne i 1. mehaničirane bojne "Tigrovi" bojnik Zdenko Fiala, zajedno s okupljenim pripadnicima 1. bojne "Tigrovi" i 2. bojne "Gromovi".

Don Antonio je istaknuo kako je Božić prilika svima za rođenje Isusa u našim srcima i našim obiteljima. Božić se ne treba zaustaviti na jedan dan. On je kontinuirano rađanje Božje ljubavi u nama. Bog je kao maleno dijete ušao u našu povijest i više ništa nije isto.

26. 12. 2015.

Misno slavlje na blagdan sv. Stjepana prvomučenika u kapeli Vojnog ordinarijata predvodio je apostolski administrator Vojne biskupije mons. Juraj Jezerinac u susavlju s vojnim kapelanom vlc. Željkom Savićem.

U homiliji je istaknuo da je Stjepan neustrašivo naviještao evanđelje. Kad je bio doveden pred židovsko vijeće da im objasni kakvu to on nauku širi, on je pred njima hrabro branio vjeru u Isusa Krista kao Sina Božjega. Takvo Stjepanovo tumačenje Židovi nisu mogli prihvati i zato su ga gradski vijećnici izbacili iz grada i kamenovali.

Na kraju je spomenuo da je papa Franjo ovu godinu proglašio Godinom milosrđa, kazavši da je ovo posebno vrijeme za Crkvu, kako bi svjedočenje vjernika bilo snažnije i plodonosnije". Želja mu je, obrazložio je, da naredna godina bude prožeta milosrđem, noseći Božju dobrotu i nježnost svakom čovjeku i spremnost na oprštanje. „Budite milosrdni kao što je Otac vas milosrdan" (Lk 6, 36), poručuje Isus. „Moramo zamoliti Gospodina da budemo milosrdni posebno prema onima koji su nas povrijedili. Isus je na križu molio za one koji su ga razapeli. Jedino se milosrđem i ljubavlju može pobijediti.

Liturgijsko pjevanje uveličala je obitelj dr. Tomislava Gojmerca. Lucija je svirala violinu a s. Danica Grgić orgulje. Nakon mise bilo je druženje u biblioteci ordinarijata uz pjevanje božićnih pjesama. Na klavijaturi je svirao Petar Gojmerac.

29. 12. 2015.

Imenovani vojni biskup mons. Jure Bogdan posjetio je Vojni ordinarijat. Misno slavlje u kapeli Vojnog ordinarijata predvodio je mons. Juraj Jezerinac u koncelebraciji s mons. Bogdanom. Nazočili su i svi prisutni djelatnici Vojnog ordinarijata.

01. 01. 2016.

Misno slavlje na svetkovinu Marije Bogorodice, na koju se slavi i Svjetski dan mira, u kapeli Vojnog ordinarijata predvodio je apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac. Protumačivši liturgijska čitanja spomenuo je Lukino evanđelje u kojem evanđelist kaže da je „Svjetlo bilo za pastire znak Božje prisutnosti, koje ih je i potaklo da dodu što prije do grada Betlehema. I kad su pronašli Mariju, Josipa i novorođenče u jaslama svuda su razglašavali o tom čudesnom događaju, hvaleći Boga“. A u 2. poslanici Korinćanima apostol Pavao piše: ‘Odasla Bog Sina svoga’. To znači da je Isus Sin Božji i Sin Marijin. Njegovim je vremenom započelo vrijeme ‘milosno’, ‘vrijeme spasa’ (usp. 2 Kor 6, 2). Odatle i veoma važna uloga Blažene Djevice Marije, koja je rodila Sina Božjega.

U novu godinu ulazimo s dva imena: imenom Isusovim i imenom majke Bogorodice, koja je naša pomoćnica i zagovornica, rekao je biskup, te na kraju homilije zazvao nad okupljene vjernike starozavjetni blagoslov „Neka te Gospodin blagoslovi i neka te čuva. Neka te Gospodin licem svojim obasja. Neka pogled svoj Gospodin svrati na te i mir ti doneće“. To svima vama želim na početku nove građanske godine, koja stoji u znaku Isusa i njegove majke Marije, poručio je biskup Jezerinac.

04. 01. 2016.

Policjske prostorije kao i djelatnike koji svoje radne zadaće obavljaju u ustrojstvenim jedinicama Policijske uprave karlovačke blagoslovio je policijski kapelan vlč. Andrija Markač. Bila je to prigoda za susret s rukovoditeljima i djelatnicima u svakoj ustrojstvenoj jedinici. Blagoslovljene su prostorije u sjedištu PU karlovačke, zatim prostorije PP Duga Resa, PP Slunj, PGP Maljevac, PP Vojnić, PP Ogulin, Interventne jedinice policije i PP Ozalj.

06. 01. 2016.

U kapeli Vojnog ordinarijata misnim slavljem je proslavljena svetkovina Bogojavljenja. Misu je predvodio mons. Juraj Jezerinac u koncelebraciji s policijskim kapelanom PU zagrebačke vlč. Marinom Dragom Kozićem.

10. 01. 2016.

Vojna kapelacija „Sv. Petar i Pavao“ je u suradnji s Udrugom veterana 145. brigade HV za sve djelatnike i članove njihovih obitelji organizirala hodočašće u Gvozdansko u povodu 438. obljetnice herojske obrane kaštela Gvozdansko, slavne pogibije branitelja ove utvrde 1578. godine. Misno slavlje u župnoj crkvi sv. Filipa i Jakova

u Gvozdanskom predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak u zajedništvu s domaćim biskupom Vladom Košićem, kancelarom biskupije mons. Markom Cvitušićem, mons. Lovrom Cindorijem, domaćim župnikom Stjepanom Filipcem i vlč. Sašom Ilijićem.

Slavlju su nazočili izaslanik predsjednice RH Ante Deur, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora Antun Vidaković, župan Sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić, general zbora Josip Lucić, general bojnik Marinko Krešić, brigadni general Zvonko Peternel, general bojnik Ljubo Česić-Rojs i general bojnik Ivan Tolj.

Nakon svete mise uslijedio je mimohod „U čast hrvatskim junacima Gvozdanskog“ do spomen-križa, gdje je na početku komemoracije molitvu za duše svih branitelja i žrtava Gvozdanskog iz 1578., 1941. i 1991. godine predmolio biskup Košić. Vijence i svijeće kod križa položili su predstavnici vlasti, braniteljskih udruga iz više građova te predstavnici kulturnih i povijesnih udruga, a na kraju ispred samog kaštela Gvozdansko u čast žrtava zapaljen je „Plamen slobode“.

Istoga dana: Na Rivi lošinjskih kapetana u Malom Lošinju održan je svečani ispråčaj posade i službenog plovila „Trsat“ u operaciju „Poseidon Rapid Intervention“.

U svečanom ispråčaju sudjelovali su predstavnici Policijske uprave primorsko-goranske na čelu s načelnicom Senkom Šubat, Mladen Novoselec, voditelj Službe pomorske i aerodromske policije, Đanino Sučić, potpredsjednik Županijske skupštine Primorsko-goranske županije, iz Policijske uprave splitsko-dalmatinske Ivo Babić, načelnik Sektora za granicu, i Žarko Smajić, načelnik Postaje pomorske policije Split, iz Policijske uprave zadarske voditelj Službe za granicu, Mario Viduka i načelnik Postaje pomorske policije Zadar, Neven Marin, Kristijan Jurjako, gradonačelnik Grada Cresa, Ana Kučić, zamjenica gradonačelnika Malog Lošinja, Marko Saltalić, voditelj Lučke ispostave Mali Lošinj.

U sklopu svečanosti p. Mirko Vukoja, kapelan poslužitelj Policijske kapelani „Sveti Vid“, blagoslovio je posadu i brod, a svečanost je uveličao i nastup ženske klape „Augusta“ iz Malog Lošinja.

Istoga dana: Na blagdan Krštenja Gospodinova, kojim završava božićni ciklus, svečano koncelebrirano slavlje u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru predvodio je apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac. Na misi su sudjelovali članovi planinarskog društva „Sv. Rok“ iz Svetе Nedjelje i poddruštvo Romari-Marijanski hodočasnici sa svojim duhovnikom don Marinom Dragom Kozićem, kapelanom PUZ-a. Biskup je istaknuo kako današnje evanđelje go-

vori o ispunjenju riječi proroka Izajie. "Sav je narod bio u išekivanju dolaska Mesije. Po svim se sinagogama i među narodom govorilo o dolasku Mesije. U međuvremenu se pojavio Ivan Krstitelj, koji je pozivao ljude na obraćenje. Prilikom Isusova krštenja rastvorilo se nebo, a na nj srušao Duh Sveti u obličju, poput goluba, a glas se s neba zaorio: "Ti si sin moj Ljubljeni! U tebi mi je sva milina!" (Lk 3, 21-22). To je najvažniji dio današnjeg evanđelja, na dan Isusova krštenja došla je i službena potvrda s neba da je Isus pravi čovjek i pravi Bog, nastavio je biskup, posvijestivši okupljenim vjernicima da se u Isusu Kristu do kraja očitovalo Božje milosrđe, u Isusu čovjeku molitve, koji žarko moli Oca u odlučnim trenucima svoga djelovanja. I apostole je učio moliti. Poručivši da je Crkva zajednica molitve koja je po molitvi otvorena nebu i njegovu daru, kazao je da to vrijedi i za svakoga od nas.

12. 01. 2016.

Policjski kapelan i dekan fra Žarko Relota blagoslovio je djelatnike Policijske uprave splitsko-dalmatinske i policijskih postaja.

U atriju zgrade PU splitsko-dalmatinske zamjenik načelnika PU Marko Srdarević položio je svijeću na spomenik kolegama poginulim u Domovinskom ratu, nakon čega je uslijedila zajednička molitva, u kojoj je pročitana poruka Majke Terezije, te blagoslov. Fra Žarko je zatim posjetio i policijske postaje, gdje je blagoslovio sve djelatnike, uz želju da ova godina u svakom smislu bude uspješnija od prošle.

„Zahvaljujem vam za sve rezultate koje postizete i za sve ono lijepo što činite za našu Domovinu i naš narod. Važno je da poštujemo svakoga tko živi s nama, sve one koji žive i vole ovu zemlju. Mnogi se često neljudski odnose prema vama, a istodobno očekuju da se vi ljudski odnosite prema njima. Ali nastojte da, čak i kada je netko loš prema vama, vi budete dobri prema njemu. Kad je netko nekorektan prema vama, vi budite korakni prema njemu – jer tu se očituje veličina čovjeka. Kada drugi u vama primijete dobrotu, tada život dobiva pravi smisao. Sve što radite, radite sa srcem. Možemo imati svu mudrost svijeta, ali ako srca nemamo, to nam ne vrijedi ništa. Stoga imajte srca, imajte ljubavi, imajte razumijevanja jedni za druge i na taj način živite svoj život u ovoj godini. Želim da vam ova godina bude još ljepša, još uspješnija. U svakom pogledu neka vam donese puno dobrih rezultata i da još više zavolite ljude, život i svoje poslanje. Želim vam da, unatoč životnim problemima s kojima se svakodnevno suočavate, dopustite drugima da u vama vide zadovoljstvo i da s radošću obavljate svoje poslove, da među vama budu zdravi od-

nosi i da budete pravi prijatelji i podrška jedni drugima“, poručio je fra Žarko policijskim službenicima.

Istoga dana: Blagoslov djelatnika unutar vojarne "123. brigade HV" Požega udijelio je vlc. Željko Volarić, kapelan Vojne kapelaniće "Sveti Ivan Krstitelj". "Kroz molitve, zahvalili smo dragome Bogu za sva primljena dobra, a u blagoslovnoj molitvi preporučili smo se Božjoj dobroti i ljubavi da nas i dalje prati, kako u našem privatnom tako i u vojničkom životu", istaknuo je.

13. 01. 2016.

Vojni kapelan gombr-e fra Mato Vincetić predvodio je obred Božjeg blagoslova kojem su nazočili zapovjednik gombr-e brigadir Denis Tretinjak i čelnici odsjeka zapovjedništva.

U blagoslovnoj molitvi fra Mato je posebno naglasio kako je ovo Godina milosrđa, rekavši: "Ovo je vrijeme milosti. Važno je da vjernici to milosrđe žive i unose u različite društvene sredine, u svoje domove i u cijeloj domovini Hrvatskoj".

Istoga dana: U vojarni "Croatia" svečano je obilježen Dan Vojne kapelaniće „Sveta obitelj“ Zapovjedništva za potporu. Svečanost je predvodio apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac u nazočnosti vojnih kapelana postrojbi Oružanih snaga RH. Tijekom svečanosti blagoslovljeni su djelatnici i radni prostor Zapovjedništva za potporu. Posebnom ugođaju proslave Dana Vojne kapelaniće pridonijela je Klapa HRM-a "Sv. Juraj". Proslavi su nazočili general-bojnik Drago Matanović, zapovjednik ZzP-a, pripadnici postrojbi ZzP-a te čelnici i pripadnici ustrojstvenih jedinica Glavnog stožera OS RH smještenih u vojarni "Croatia".

Na prigodnom druženju u ime pripadnika ZzP-a general Matanović zahvalio je mons. Jezerincu na dugogodišnjem vođenju Vojnog ordinarijata, njegovoj nesebičnoj ulozi u provedbi dušobrižničke skrbi pripadnika ZzP-a i OS RH te mu je u znak zahvalnosti uručio plaketu Zapovjedništva za potporu i umjetničku sliku akademskog slikara Tomislava Dilbera s motivom "Sveti Juraj", koju su darovali pripadnici ZzP-a.

Istoga dana: Policijski patrolni brod "Trsat" Policijske uprave primorsko-goranske na plovu prema Grčkoj prilikom stanke u luci Gruž u Dubrovniku posjetio je policijski kapelan kapelaniće „Sv. Vlaho“ PU dubrovačko-neretvanske don Ivo Borić i tom prilikom blagoslovio posadu broda, molio za njihovo zdravlje, nakon čega se s njima kratko zadržao u prijateljskom razgovoru i poželio im uspjeh u ostvarenju povjerene im zadaće.

Istoga dana: Policijski kapelan kapelaniće „Sv. Vlaho“ Policijske uprave dubrovačko-neretvanske don Ivo Borić krajem prosinca 2015. i počet-

kom siječnja 2016. godine blagoslovio je sve policijske postaje u nadležnosti PU dubrovačko-neđretvanske i granične prijelaze od Karasovića do Novih Sela.

14. 01. 2016.

Mons. Juraj Jezerinac je u pratinji generalnog vikara o. Jakova Mamića i kapelana fra Marka Mede, predvodio obred blagoslova djelatnika MORH-a i Glavnog stožera OS RH. Blagoslovu su prisustvovali ministar obrane RH Ante Kotromanović, zamjenica ministra obrane Višnja Tafra, načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Drago Lovrić, zamjenik načelnika Glavnog stožera general pukovnik Dragutin Repinc, direktor Glavnog stožera OS RH kontradmiral Robert Hranj, general bojnik Slaven Zdilar, pomoćnici ministra i drugi djelatnici Ministarstva obrane i Glavnog stožera OS RH.

15. 01. 2016.

U centralnoj zgradi Policijske uprave zagrebačke u Matičinoj ulici blagoslov djelatnika u njihovom radnom prostoru udijelio je apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac zajedno s policijskim kapelanom zagrebačke policije don Marijom Dragom Kozićem. Blagoslovu su nazočili načelnik PU zagrebačke Goran Burušić, njegov zamjenik Dubravko Teur, načelnici sektora, voditelji službi te djelatnici koji svoje radne zadaće obavljaju u ustrojstvenim jedinicama ove uprave na području Matičine i Petrinjske ulice.

Po završetku blagoslova načelnik Burušić se zahvalio biskupu na svemu što je učinio za ovu PU, a posebno na svakoj poticajnoj i ohrabrujućoj riječi koju je izrekao prigodom čestih susreta s djelatnicima.

16. 01. 2016.

U Parizu u sjedištu Vojne biskupije Francuske, odnosno sjedištu međunarodne organizacije (PMI) Međunarodnog vojnog hodočašća, održana je radna konferencija na kojoj su se dogovarele sve pojedinosti predstojećeg vojnog hodočašća u Lourdes. Hrvatska kao organizator marijanske procesije predstavila je svoj koncept procesije te raspravila sve organizacijske, sigurnosne i tehničke pojedinosti u pripremi i provedbi procesije. Druge zemlje su organizatori međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdes su predstavile koncepte ostalih svečanosti i ceremonija koje će se održati na lourdskom hodočašću.

Sve svečanosti i ceremonije su s logističkog, organizacijskog i sigurnosnog aspekta dogovorene s predstavnicima francuske vojske i žandarmerije koje daju veliki doprinos organizaciji i provedbi hodočašća.

U ime Vojne biskupije u RH na konferenciji su sudjelovali tajnik apostolskog administratora Marinko Nikolić i načelnik MORH-ova Odjela za potporu Vojnom ordinarijatu bojnik Petar Klarić.

18. 01. 2016.

Apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac, u pratinji generalnog vikara Vojnog ordinarijata o. Jakova Mamića, blagoslovio je djelatnike te sjedište Sigurnosno-obavještajne agencije. Na blagoslovu je sudjelovao ravnatelj agencije dr. Dragan Lozančić te drugi djelatnici.

Prije samog čina blagoslova biskup je poručio djelatnicima SOA-e da je ovaj susret "u znaku blagoslova. Ovdje smo da budemo blagoslovjeni od Boga kako bi njegova ruka bila s nama, a njegovo svjetlo obasjalo stazu našeg ljudskog i profesionalnog hoda u 2016. godini. Poznato vam je da je starodrevni običaj u Crkvi, a kod nas Hrvata posebno, da se u Božićno vrijeme i nakon Božića blagoslivljuju kuće, uredi, a prije svega osobe koje rade u tim uredima. Upravo ćemo mi to učiniti danas ovdje gdje vi radite. Neka vaš rad i prostor budu mjesto poštenja i istine. Izvor ovakvog blagoslova je sam Bog. Stoga i kliče apostol Pavao, diveći se milosrdju Božjem koje se posebno očitovalo dolaskom Sina Božjega, rođenom od Blažene Djevice Marije: 'Blagoslovjen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista. On koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima' (Ef 1, 31). Mislim da ljepše čestitke ne možemo izreći jedni drugima na početku nove godine nego upravo riječima blagoslova. Pa, neka vam je sretna i od Boga blagoslovljena!"

Istoga dana: Vojni kapelan don Antonio Mikulić predvodio je obred blagoslova vojnika u vojarni "Pukovnik Predrag Matanović" u Petrinji, kao i radnih prostorija u kojima žive i borave. Blagoslovu su nazočili zapovjednik vojarne i 1. mehanizirane bojne "Tigrovi" bojnik Zdenko Fiala i zapovjednik 2. mehanizirane bojne "Gromovi" bojnik Roman Kelnerić.

Tokom blagoslova vojni kapelan zaželio je svi ma obilje Božjeg blagoslova i da im na radnom mjestu vlada ozračje ljubavi, mira, uvažavanja i požrtvovnosti.

20. 01. 2016.

Na blagdan sv. Fabijana i Sebastijana Vojna kapelani „Sv. Sebastijan“ u Đakovu proslavila je dan svog nebeskog zaštitnika. Misno slavlje u kapeli đakovačke vojarne "Dračice" predvodio je apostolski administrator mons. Juraj Jezerinac u koncelebraciji p. Dragana Majića, vojnog kapelana u Đakovu, p. Željka Rakošca, policijskog kapelana u Osijeku i vlč. Ante Mihaljevića, vojnog kapelana u Osijeku.

Sv. Nikola biskup - Dan kapelaniјe Zabok, 8. prosinca 2015.

Sv. Nikola se rodio u Maloj Aziji, u 3. stoljeću. Prerana smrt njegovih roditelja ostavila je na njega veliki trag tako da se, dijelom zbog smrti roditelja, a najviše primjerom milosrdnog Krista rodila u njemu želja da i on bude milosrdan poput Isusa. To je on i dokazao svojim djelima prema svima koji su se našli u nevolji, bilo materijalnoj ili duhovnoj. Tako na primjer, spominje se slučaj jedne siromašne obitelji koja je imala tri djevojke. Roditelji im nisu mogli dati miraz pa se biskup Nikola pobrinuo tako da im je svake večeri donosio kroz prozor novac. Odatle običaj da se daruje djecu. Zato su ga prozvali zaštitnikom djevojaka, djece, mornara, putnika, trgovaca itd. Bio je biskupom u gradu Miri, u Maloj Aziji. Umro je 6. XII. 327. godine. Resile su ga, između ostalih, dvije posebne vrline koje su ga učinile velikim. To su: navještaj evanđelja i pomoći bližnjima.

Današnje evanđelje govori o Isusovom poslanju učenika, kad kaže: „Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenuju“ (Mk 16, 15). Isus želi da se njegova riječ i dalje prenosi unatoč prepreka. Štoviše, šalje ih kao ovce među vukove. A to znači da će njihovo propovijedanje naići na otpor nekih ljudi.

U 2. čitanju apostol Pavao piše svom učeniku Timoteju o protivljenju ljudi, da bude unatoč toga uporan u naviještanju evanđelja: „bilo zgodno ili nezgodno - uvjeravaj prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom. Jer doći će vrijeme kada ljudi neće podnositi zdravu nauku, nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje kako im godi ušima; od istine će uho odvraća-

ti, a bajkama će se prikloniti“ (usp. 2 Tim 4, 2-4).

Crkva je tijekom povijesti nailazila na otpor. I danas također. I dok slušamo ove riječi vidimo neke sličnosti sa sadašnjim vremenom u kojem se osporava pravo Crkvi da propovijeda Riječ Božju, posebno kada je riječ o pravu nerođenog djeteta na život, o obitelji itd., nazivajući to politikom. I zato dolazi poneki puta do napada na Crkvu. Čak su neki rekli, kada su biskupi u svojoj Poruci pozvali vjernike da se mole za generale Markača i Gotovinu, dok su bili u zatvoru, da je to politika.

Braćo i sestre! Isusu je bilo veoma stalo do naviještanja evanđelja. Zato i šalje svoje učenike kako bi ljudi povjerovali u njega kao Sina Božjega. Riječ je dakle o vjeri u Boga Isusa Krista.

„Kako će dakle zazivati onoga u koga ne vjeruju? Ili kako će vjerovati u onoga o kome nisu čuli? A kako će čuti bez propovjednika? Dakle, vjera dolazi od slušanja, a ono što biva slušano, dolazi od Kristove riječi“ (usp. Rim 10, 14-17), poručuje apostol Pavao.

Sad bolje razumijemo sv. Nikolu koji je nastojao kroz propovijedanje približiti ljudima Isusa Krista, kako bi u njemu prepoznali ne samo Sina Božjega nego i milosrdnog.

Papa Franjo proglašio je ovu godinu Godinom milosrđa. On želi fokusirati naš pogled na Isusovo milosrđe koje se očitovalo u njegovim riječima i djelima. Papa želi da Crkva u ovom vremenu ponovno pronađe smisao svoga poslanja koje joj je Isus povjerio na dan uskrsnuća, da bude znak Božjega milosrđa“. Uzeo je geslo: „Milosrdni poput Oca“.

Kad govorimo o Božjem milosrđu susrećemo ga kako u Starom zavjetu tako i u Novom. U Starom zavjetu čitamo da je Bog objavio Mojsiju svoje ime kao „Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću“ (Izl 34, 6). I na drugim mjestima nalazimo slične misli o Božjem milosrđu. Milosrđe je došlo posebno do vrhunca u Isusu iz Nazareta. Sva čudesa koja je Isus činio, u njima se osjeća milosrđe, posebno prema grešnicima i siromašnima.

Papa želi da ponovno otkrijemo djela milosrđa, kako tjelesna tako i duhovna. Tjelesna djela: gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenući, stranca primiti, bolesna dvoriti, utamničena pohoditi i mrtva pokopati. Duhovna djela milosrđa su: dvoumna savjetovati, neuka poučiti, grješnika pokarati, žalosna i nevoljna utješiti, uvredu oprostiti, nepravdu strpljivo podnosit i za žive i mrtve Boga moliti.

Kao što vidite, biti „milosrdan“ znači biti svjestan svoga kršćanskog poziva i dostoanstva. Zato su često ponavljali crkveni oci rijeći: „Upoznaj kršćanine svoje dostojanstvo. Postao si dionik božanske naravi“ (2 Pt 1, 4). To vrijedi za svakog čovjeka, za sve nas i za policajca. To znači da policajac mora biti svjestan da vrši veoma plemenito zvanje, jer je u službi bližnjega i domovine. Stoga ga treba vršiti časno, odgovorno, s puno ljubavi, iako mora koji puta nekoga prekoriti, jer i to spada u duhovno djelo milosrđa.

Papa Franjo kaže da postoje trenuci u kojima smo pozvani još snažnije usmjeriti svoj pogled na milosrđe, kako bismo postali znakom Očeva djelovanja. Zato je i proglašio izvanredni jubilej milosrđa kao posebno vrijeme za Crkvu. To posebno vrijedi za sadašnji trenutak koji je obilježen prijetnjom miru.

Svijet je danas veoma podijeljen. U svijetu se sukobljavaju pristaše različitih frakcija i vode mnogi ratovi, a ima i onih koji vlastitu religiju koriste za opravdanje nasilja. Stoga papa želi da se kršćani tom i takvom svijetu odupru ne istom mjerom nego da pronadu putove mira i suživota.

Može netko postaviti pitanje: gdje je onda pravda? Pravda je potrebna, u to nema sumnje, veli papa, ali ona nije dovoljna. Da li odgovoriti istom mjerom u slučaju nanesene nepravde na primjer. Bojim se da bi tako moglo doći i do rata s nesagledivim posljedicama. Papa Franjo je rekao: „Odbaciti mržnju, srdžbu, nasilje i osvetu predstavlja nužne uvjete za sretan život“ (Misericordiae Vultus, 9).

Gdje su mjesta mira i sretnoga života? Prvo mjesto je vlastito srce. Kakvo je srce takav je i čovjek. To znači ako je netko u srcu dobar, ne može činiti zlo i obratno. Drugo važno mjesto je obitelj.

U njoj se doživljava milosrđe, ljubav i oprštanje. Stoga je važno posegnuti za tri ključne riječi koje su veoma važne, kaže papa Franjo, a to su: „molim“, „hvala“ i „oprosti“.

Što to konkretno znači? Riječ „molim“ je jedna vrst ljubazne molbe. Potrebno je naučiti upitati: „Smijem li to učiniti? Da li se tebi to sviđa, ako to učinimo na ovaj način? itd. Na taj način odgajamo najbolje djecu, kaže papa. Nadaće, reći „hvala“, znak je ne samo kulture nego i vjerskog čina. Hrvatski pjesnik Matoš je rekao da nema ljepše za muža i ženu nego reći Bogu da smo mu zahvalni na daru kojim nas je obdario, a to je bračni drug. Zatim riječ „oprosti“ najbolji je lijek spašavanja obitelji, posebno života među bračnim parovima. Teško je reći tu riječ, a ipak je tako važna. Stoga, ne bismo smjeli nikada završiti dan, a da se prije toga nismo pomirili, tražeći oproštenje i započeti ispočetka.

Jednako tako vrijedi i za širu zajednicu kao što je međunarodna. Jedino se milosrđem može prevladati zlo, a nipošto pravdom.

Stoga se sv. biskup Nikola posvećuje posebno propovijedanju Radosne vijesti kako bi ljudi povjerovali Isusu Kristu i širili oko sebe milosrđe.

Ova je godina kairosa, a to znači povlašteno vrijeme kojega treba iskoristiti, tim više što cijeli svijet, predvođen papom Franjom, razmišlja o temi milosrđa i istinskoga mira. Kao pojedinci možemo malo učiniti ali kao zajednica možemo puno. To je dobro uočio sv. Nikola kada je odlučio posvetiti se navještanju Evangelja koje je kadro promijeniti čovjeka, narod i cijeli svijet.

I na kraju, poznato vam je da je imenovan novi vojni ordinarij za RH: mons. dr. Jure Bogdan. Drago mi je da ga je papa Franjo imenovao za vojnog ordinarija. On je bio dugo godina rektorom najuglednije hrvatske crkvene institucije u Rimu, u kojoj su školovani mnogi poznati Hrvati, a danas se školuju svećenici, to je Zavod sv. Jeronima u Rimu.

Mons. Jure Bogdan vas neće iznevjeriti. U vrijeme Domovinskog rata bio je istinski tumač u Rimu. U srcu su mu bili uvijek ideali: Bog, Crkva, narod i Domovina. Ne samo sloboda hrvatskog naroda nego i sloboda djece Božje koju nam je donio Isus Krist, kao najljepši dar njegove ljubavi i milosrđa.

Hvala svima vama na svjedočanstvu vjere koju ste svjedočili. Ostanite vjerni vjeri očeva i majki! Živite ju bez straha, jer smo rođeni za slobodu, koju nam je Krist donio. Hvala i vašem svećeniku don Dragi. Neka nas sve blagosloviti dobri Bog po zagovoru sv. Nikole, zaštitnika vaše kapelaniće u Policijskoj upravi krapinsko-zagorskoj. Amen ■

Dan HRZ i PZO

Zagreb, 11. prosinca 2015.

Hrvatska se u ovom trenutku nalazi u jednoj od najtežih ustavnih kriza. Kad bi si netko dao truda da pomno analizira uzroke takvoga stanja mogao bi doći do odgovora, jer se samo stručnom i preciznom analizom može doći ne samo do uzroka nego i rješenja. Nešto slično dogodilo se Izraelcima u vrijeme proroka Izajie, o čemu govori 1. čitanje.

Današnje 1. čitanje izvadak je iz knjige proroka Izajie. Prorok opisuje život izraelskog naroda u ropstvu. Umjesto bogatstva i brojnog potomstva, koje je sam Bog objavio preko njihovih otaca, od svega toga nije bilo ništa. Štoviše, ljudi su bili bez ikakve nade. Stoga su mnogi od njih postavljali pitanja, kao na primjer: gdje su uzroci takvoga stanja?

Na to pitanje Bog odgovara preko proroka Izajie: „O, da si pazio na zapovijedi moje, kao rijeka sreća bi tvoja bila, a pravda tvoja kao moriški valovi! Potomstva bi tvojeg bilo kao pijeska, a poroda utrobe tvoje kao njegovih zrnaca! Nikad ti se ime ne bi zatrlo niti izbrisalo pred mnom!“ (Iz 48, 18-19).

Bog, dakle, preko proroka odgovara da je razlog takvog stanja nevjera ljudi, da su se oslanjali na sve drugo, a najmanje na Boga. Rečeno današnjim jezikom to znači da se nisu obazirali uopće na Božje zakone, da su gledali pred sobom vlastite interesne, a ne opće dobro ljudi.

Kad se pojavio Isus Krist, Druga božanska osoba Presvetoga Trojstva, on je doživio sličnu sudbinu od svojih sunarodnjaka. Mnogi ga nisu

prihvatali kao Sina Božjega. Dapače, bio je osuđen zbog tvrdnje da je Sin Božji. Židovi su za vrijeme Isusovog suđenja rekli: „Po zakonu mora umrijeti jer se pravio Sinom Božjim“ (Iv 19, 7).

Isus se, da protumači besmisao i ludost odbijanja svojih sunarodnjaka, poslužio prispodobom iz dječjeg života. Govori im da su nalik na djecu koja se igraju na trgu. Dok jedna grupa započinje igru svatova uz glazbala, druga ih grupa djece jednostavno zanemaruje; dok jedna oponaša ukop mrtvih, uz tugu i plač, druga ih djeca jednostavno omalovažavaju.

Isus im poručuje kako je Ivan Krstitelj došao kao propovjednik pokore i obraćenja. Umjesto da su ga poslušali, oni su ga proglašili ludim, što je u ono vrijeme značilo da ima đavla. Slično su se odnosili prema Isusu. Za Isusa su rekli da je izjelica i pijanac, prijatelj carinika i grešnika. Isus završava prispopodbu riječima: „Ali opravda se Mudrost djelima svojim“ (Mt 11, 19). To znači da se unatoč ljudskom nemaru za Boga, ostvaruje plan spasenja preko ljudi koji se ravnaju prema Božjim zapovijedima i njegovoj riječi.

Što nam poručuje današnje evanđelje? Ima i danas ljudi, kao i u Isusovo vrijeme koji se poнаšaju poput djece što se igraju na trgu, koji žive kao da Boga nema, za razliku od ljudi po kojima se ostvaruje njegov plan spasenja. Isus nam želi poručiti da se ne bismo smjeli neodgovorno poнаšati prema njemu, njegovom evanđelju, jer bi to bila najveća ludost. Prihvaćanje riječi Božje bit će najpametniji izbor kojeg smo ikada odabrali,

jer nas Božja riječ neće razočarati. Tko ju prihvati ona će mu biti siguran vodič na njegovom životnom putu.

Svijet u kojem živimo nije isti kao jučer. Postoje velika odstupanja od tradicionalnih vrijednosti na kojima on počiva. Stoga se pribavljaju mnogi ljudi da bi svijet, ukoliko bude išao putem kojim je krenuo, mogao prestati postojati. Poznati fizičar Einstein je rekao da je čovječanstvu trebalo tisuće i tisuće godina da dođe do sadašnjeg stupnja razvoja, a sada mu je potrebno nekoliko sati da se vrati u prvotno stanje.

Potaknut sadašnjim stanjem svijeta papa Franjo je proglašio ovu godinu „Godinom milosrđa“. Njezino službeno otvorenje bilo je prošlog utorka, 8. Prosinca, na blagdan Majke Božje i trajat će do iduće godine do blagdana Krista, Kralja svega stvorenoga.

Papa želi fokusirati naš pogled na Isusa Krista kao milosrdnoga u želji da potakne vjernike na dublji kršćanski život. Kad čitate bilo koju stranicu Svetog pisma vidjet ćete da se svuda osjeća ljubav Boga prema nama ljudima. „Bog je tako ljubio svijet da je predao svojega jedinorođenog Sina da svaki koji vjeruje u njega ne propadne nego da ima vječni život“ (Iv 3, 16), rekao je Isus uglednom židovskom učitelju Nikodemu. „Moja je želja da jubilarna godina bude živo iskušto Očeve blizine kako bi se osnažila vjera svakog vjernika i kako bi njegovo svjedočanstvo postalo još učinkovitije (MV 3), poručuje papa. Cilj mu je potaknuti vjernike da budu uvijek svjesni svoga poziva. Već su stari crkveni oci govorili: „Upoznaj kršćanine svoje dostojanstvo.“

„Godina milosrđa“ nastala je kao izazov sadašnjeg stanja u svijetu u kojemu se gube vrijednosti, na kojima je svijet utemeljen, a posebno Europa. Kršćani kao da gube osjećaj da su kršćani. Stoga „Godina milosrđa“ ima za cilj animirati vjernike kako bi svojim kršćanskim životom pridonijeli dobru svijetu. Vjernik je onaj koji snagom svoje vjere, nadahnut primjerom Isusa Krista, svojim odgovornim pristupom radu i životu mijenja svijet.

U tom duhu je rekao švedski diplomat i 2. generalni tajnik UN-a Dag Hamarskjold, kome Švedska može danas zahvaliti na tako visokom standardu kad je rekao: „Kao osobi, vjerniku i političaru bilo mi je veoma stalo do naslijedovanja Isusa Krista u svakodnevnom životu cijelog života“.

Danas su mnogi vjernici sveli vjeru na tradiciju, povremeno idu na sv. Misu, a drugi uopće ne idu ili se ne mole. Isus bi takve ljude uspoređio s djecom koja se igraju na trgu, koji ne mare dok se druga djeca igraju. Zato nas želi upozoriti da napustimo vjeru koja se svodi na vanjštinu, na

povremeno vršenje vjerskih čina, da prionemo živoj i djelotvornoj vjeri. Zato je potrebna dobra volja.

Jučer me posjetio jedan pilot koji je sada u mirovini. Namjerno ne spominjem njegovo ime jer ga neki od vas možda i poznaju. „Bio sam samo kršten. U crkvu sam išao samo na Božić i Uskrs. Nakon bombardiranja Banskih dvora u Zagrebu dogodila mi se velika nesreća s motorom. Gledajući smrt u oči rekao sam: „Bože u tvoje ruke“. Motor je bio uništen. Ostao sam živ. To me potaklo da dublje razmišljam o mojoj životu i Bogu. Odlučio sam promijeniti moj život. Išao sam na tečaj za sakramente: svetu pričest i krizmu. Na tom je tečaju bila i moja sadašnja supruga, koja se pripremala na krštenje. Tu smo se i upoznali. Nedavno smo bili na duhovnoj obnovi. Duhovna obnova na mene je ostavila duboki dojam, prije svega spoznaja da nas Bog voli, da je milosrdan, da nas nikada ne napušta, iako mi napuštamo njega. Donijeli smo odluku da mu i mi uzvratimo svojim životom. Danas ne propuštamo sv. misu. Molimo se svakog dana i primamo često sakramente. Život nam se posve promjenio. To osjećaju i naša djeca. Mi smo sretna obitelj. Nadam se da će tako biti i ubuduće jer Bog nikoga ne ostavlja tko mu se s pouzdanjem obraća“.

Braćo i sestre! Danas obilježavamo 24. obljetnicu osnivanja HRZ i PZO, grane Oružanih snaga RH čija je osnovna zadaća osiguranje suvereniteta zračnoga prostora RH i pružanja pomoći drugim granama u izvršavanju zadanih provedbi. Cilj ove proslave je ne samo prisjetiti se na dane Domovinskog rata u kojem su HRZ i PZO imali veoma važnu ulogu u obrani, nego ponovnog posvjećivanja važnosti ovih grana.

Nešto slično učinio je i papa Franjo kad je pozvao cijeli katolički svijet na obnovu vjere, proglašivši ovu godinu „Godinom milosrđa“. Cilj je proglašenja ponovno si posvijestiti tko smo i što smo, da budemo aktivniji u tom svijetu kako bismo dali svoj obod ovom svijetu. Obilježavajući 24. obljetnicu HRZ i PZO želim vam da i dalje njegujete međusobno zajedništvo, utemeljeno na Kristovom milosrđu, da svi mi budemo više svjesni svoga kršćanskog dostojanstva.

Svim pokojnim braniteljima HRZ i PZO neka je velika hvala. Dobri Bog neka im bude nagrada za njihovo milosrđe koje se očitovalo u njihovoj spremnosti položiti svoje živote za Domovinu i za bližnjega.

Koristim priliku čestitati vam sretan i blagoslovjen Božić kao i novu godinu da vam bude doista nova, ispunjena ljubavlju i milosrđem, koje se najviše očitovalo u Isusu Kristu Sinu Božjem, rođenom od Blažene Djevice Marije. Amen ■

Pohod braniteljima u kaznionici

Lepoglava, 20. prosinca 2015.

Isusovom rođenju prethodilo je čudesno rođenje sv. Ivan Krstitelja, o čemu govoriti današnje evanđelje.

Prigodom anđelovog naviještenja Mariji da će roditi Spasitelja svijeta, anđeo joj poručuje: „A evo tvoje rođakinje Elizabete i ona u starosti zače sina. I njoj, nerotkinji prozvanoj ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu nije ništa nemoguće“ (Lk 1, 36).

Već sama činjenica da je Elizabeta rodila u starosti izazvala je znatiželju kod susjeda. Osim toga, davanje imena djetetu bilo je iznenađenje za okolinu tim više što nitko iz njegove rodbine nije imao takvo ime.

Tko je bio sv. Ivan Krstitelj dovoljno je spomenuti riječi njegova oca Zaharije koji je, nadahnut Duhom Božjim, prorokovao: „A ti dijete, prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer ćeš ići pred Gospodinom da mu pripraviš puteve, da pružiš spoznaju spasenja narodu njegovu po otpuštenju grijeha njihovih“ (Lk 1, 76-77). Ivan Krstitelj bio je duhovni pokretač obnove u izraelskom narodu. Svojim je propovijedima pripremao put Isusu Kristu.

Ivanov dolazak najavio je prorok Malahija, kako smo to čuli u 1. čitanju: „Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Gospodnj“ (Mal 3, 23). A taj prorok Ilija bit će sv. Ivan. Isus je rekao za njega „Između onih koji su rođeni od žene nije ustao veći od proroka Ivana Krstitelja... A on je, ako hoćete shvatiti, Ilija koji treba doći“ (usp. Mt 11, 11-14).

Isusovo rođenje slavimo uskoro. Božja je ljubav došla posebno do izražaja rođenjem Spasitelja svijeta. U Isusu Kristu objavilo nam se Božje milosrđe. „Boga nitko nikada nije video Jedino-rođeni koji je Bog, koji počiva u Očevu krilu, on nam ga je objavio“ (Iv 1, 18). Objavio se kao Bog dobrote i ljubavi, kao Bog milosrđa. Stoga će apostol Petar uputiti riječi ushićenja svojim vjernicima u svojoj prvoj poslanici: „Blagoslovjen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista koji nas po svome velikom milosrđu preporodi za živu nadu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih“ (1 Pt 1, 3).

Papa je ovu godinu proglašio kao godinu „Izvanrednog jubileja milosrđa“ da bi po uzoru na Isusa Krista Crkva bila (i svatko od nas) odraz Božje milosrđa. Njegovo milosrđe došlo je najviše do izražaja u trenutku smrti. Ivan evanđelist je zapisao: „Isus je znao kako mu je došao čas da podje s ovoga svijeta k Ocu. Tada on, koji je ljubio svoje što su bili na svijetu, zasvjedoči svoju ljubav do kraja“ (Iv 13, 1). On jer je Bog i čovjek pronašao je

način da i dalje bude s nama, kad je ustanovio euharistiju. To je bio najljepši dar Isusove ljubavi. Ta Isusova ljubav i milosrđe potakla je papu Franju, a prije toga i papu Benedikta XVI. da progovori o milosrđu, da potakne vjernike na međusobnu ljubav. I papa nastavlja: „Pozvani smo živjeti milosrđe, jer je ono najprije nama očitovano. Za nas kršćane oprštanje je nezaobilazni imperativ.

„Odbaciti mržnju, srdžbu, nasilje i osvetu nužan je uvjet za sretan život“. To vrijedi za svakog čovjeka bez obzira gdje se nalazi. To posebno vrijedi i za vas. Ne dopustiti da nas obuzme mržnja. Zašto? Jer je Isus bio prema nama milosrdan. Bog nas je ljubio prije nego što smo uopće znali ljubiti. Ono što je važno za svakoga čovjeka, za mene i za svakog od vas jest činjenica da nas Bog ljubi. On je tu svoju ljubav pokazao rodivši se od Blažene Djevice Marije i posvjedočio smrću na križu. Zato je blagdan Božića, dan radosti.

Onaj koji se nalazi u teškom položaju, u zatvoru na primjer, može lakše izdržati, uvjeren da ga netko čeka, da ga netko voli, da ga treba. A to je Isus Krist. On je taj koji me voli, i on je najsigurniji temelj na kojem stoji moj život.

Križ i patnja mogu biti teški. Oni su sastavni dio našega života. Život se ne sastoji samo od cvijeća. Zato i kaže na narodna: „Nema cvijeća bez trnja“. Otkrit ćemo da tuga i patnja ne nose samo zlo nego i dobro. Zahvaljujući Isusu Kristu i njegovom evanđelju on nam može dati razlog za novi život, kaže papa Benedikt XVI.

Poznati irski pisac, poznat po oštrom i duhovitim dosjetkama, Oscar Wilde, kad je bio na vrhuncu svoje karijere kao novinar, pjesnik i pisac, bio je osuđen na dvije godine zatvora zbog nemoralnog ponašanja. Umro je u Parizu 30. XI. 1900 godine. Kad se vratio iz zatvora bio je novi čovjek. Obratio se na pravi put. Između ostalog je napisao: „Tamo gdje je tuga, tamo je i sveto tlo“. To znači da u patnji, boli, čovjek se najbrže približava Bogu. I zato nastavlja: „Gospodin Isus može doći samo kroz slomljeno srce“. To svoje ponizavajuće iskustvo dok je boravio u zatvoru, iskoristio je da postane novi čovjek. Bio je uvjeren da to iskustvo nije prošao ne bi bio ono u što se razvio: u iskrenog vjernika i časnog čovjeka. Svatko može pasti ali je hrabrost ponovno se dići, zahvaljujući Božjem milosrđu.

Papa je na blagdan Bezgrešnog začeća 8. prosinca ove godine govorio o Isusovom milosrđu koje je pokazivao prema svima: grešnicima, bolesnim, ranjenima na tijelu i na duši. Isusovo

se milosrđe posebno očitovalo kada je ustanovio sakrament svete isповijedi.

Čovjek često govori, kad je riječ o oprštanju: „Ja ne mogu oprostiti susjedu, bračnom drugu, čovjeku na poslu. Svi smo to više puta čuli. No kako možemo tražiti od Boga oproštenje ako nismo kadri oprostiti bližnjemu, pita se papa Franjo. Papa je bio svjestan teškoća ali pokazuje na Boga Isusa Krista koji će nam dati snage učiniti korak prema pomirenju.

Jedan je čovjek rekao da se nije razgovarao sa ženom tri dana. To je teži osjećaj nego li biti na Golom otoku. „I što sam učinio? Počeo sam

se moliti Bogu da mi dade snage“. To je potrajalо nekoliko sati. Uputio sam se prema njoj, moleći je za oproštenje. Ona me zagrlila i počela plakati. Rekla mi da se i ona molila na tu nakanu.

Snagom Božjom se može sve učiniti. Krist se rodio da nam vrati mir, da i mi budemo dje-litelji mira jedni drugima, da i mi budemo milosrdni poput Isusa Krista. „Budite milosrdni kao što je otac vaš nebeski“, poručuje Isus. U tim mislima želim i vama, dragi prijatelji, blagoslov-ljen Božić da vam Krist Gospodin udijeli snagu i nadu u bolje sutra, a nova godina bila vam sretna i blagoslovljena. ■

Sveta obitelj – Dan kapelaniјe

Zagreb, 13. siječnja 2016.

Blagdan Svete obitelji novijeg je datuma. Povod proslavi blagdana Svete obitelji bila je teška iseljenička soubina obitelji, posebno u Kanadi, koja je radila od jutra pa sve do noći, kako bi prehranili sebe i svoju djecu. Potaknut takvim stanjem, kanadski svećenik Francois de Laval uveo je svetu misu u čast Sv. obitelji, posebno za useljenike, a papa Leon XIII. godine 1893. uveo je blagdan Svete obitelji, kako bi se posvetila veća pažnja obitelji kao osnovnoj stanici ljudskoga društva.

Da bismo mogli što bolje razumjeti što je obitelj, kolika je njezina važnost, valja se prisjetiti kako je Bog zamislio čovjeka, odnosno obitelj.

Bog je stvorio čovjeka kao društveno biće. Želio je da čovjek stvara zajedništvo. Biblijka kaže: „Na početku, u vrijeme stvaranja, na svoju sliku stvori Bog čovjeka... muško i žensko stvori ih“ (Post 1, 27). To znači da su oni jednaki i u isto vrijeme različiti. Sveti papa Ivan Pavao II. je rekao: „Čovjek je od samoga početka stvoren kao muškarac i žena; život ljudskog roda, kako u malim zajednicama tako i u cjelokupnom društvu, nosi pečat ove podvojenosti“ (Ivan Pavao II., „Testament za treće tisućljeće“, str. 108.). Čitamo u Knjizi Postanka: „Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo“ (Post 2, 24), te dodaje: „Tako više nisu dvoje nego jedno tijelo“ (Mt 19, 6).

Isus Krist je mogao doći na svijet na drugačiji način. No on je odlučio roditi se u obitelji, imati oca i majku, da pokaže da je obitelj svetinja. Na taj je način potvrdio kolika je važnost i vrijednost ustanove braka i obitelji kao i rađanje novog potomstva. Bog je svoga Sina prepustio ljubavi i brizi Marije i Josipa. Stoga su brak i obitelj sveti-

nja koju je Isus uzdigao na sakrament, kao vidljiv znak Božje prisutnosti.

Papa Benedikt XVI. je rekao: „Kad gledamo danas brak i obitelj one nisu više temeljne vrijednosti modernoga društva (Razginger: „Europa“, str. 66) i to zbog sekularizma koji ulazi na široka vrata.

Često se govori da je Hrvatska sekularna država. Što to znači? To znači neutralnost prema svakoj religiji, posebno prema katoličkoj. Zagovornici takve sekularnosti su protiv krijeva i vjeronauka u školama, pozivajući se na načela „sekularnosti“. Govori se o vjerskim slobodama ali da vjera pripada privatnoj sferi. Takvi nas zagovornici podsjećaju na vrlo loše iskustvo komunizma nakon 2. svjetskog rata, koji je jedan od najradikalnijih sekularizama koji govori da je vjera negativna društvena pojava. Stoga su pokušali nametnuti ateizam kao službenu doktrinu. Komunizam se raspao, ali naslijeđeni mentalitet teško nestaje“ (Večernji list, 5. siječnja 2016., str. 8).

U novije vrijeme bili smo svjedoci jednog takvog stava prigodom prosvjeda ispred Ustavnog suda kojim su htjeli napraviti pritisak na Ustavni sud da doneše odluku da se ozakone istospolni brakovi i pobačaj. Zastupnici sekularizma žele se nametnuti svima i očekuju da im se drugi pokore, pozivajući se na tzv. „ljudska prava“, iako njihovi zahtjevi ugrožavaju temeljna prava ljudi, prije svega nerođene djece.

Papa Benedikt XVI. je rekao: „U ime slobode i u ime znanosti zadaju se sve teže rane tom pravu. Tamo gdje se pobačaj drži pravom slobode, sloboda jednoga je stavljena iznad prava na život drugoga. Ti isti ljudi, kaže papa, misle da

mogu ismijavati ono što je drugima sveto. Bogu hvala, kod nas nitko ne može dopustiti da ismijava ono što je sveto Židovu i muslimanu. Međutim, među temeljna prava slobode ubraja se i pravo ismijavati i izrugivati ono što je sveto kršćanima. I sada vjerujte takvoj dobronamjernosti! „Sluge“ smo nekih nevidljivih „gospodara“ i gažimo svoje svetinje kako neki ne bi imali prigovor na naše „ponašanje“. Veće servilnosti nismo imali pa i onda kad je bilo „opasno“ reći da si Hrvat i vjernik.

I tako vidimo da brak i obitelj nisu više temeljne vrijednosti modernoga društva. Ako čitate i pratite medije, poput TV-a i novina, primijetit ćete da mediji ne idu u prilog obitelji, njezine svetinje, osnivanja obiteljskog zajedništva. Drago nam je čuti od koalicije koja pokušava „složiti“ vladu kad su poručili da će posvetiti veću pažnju obitelji u Hrvatskoj. Daj Bože da se to i ostvari.

Dok se s jedne strane ulijeva strah, oprez i sumnja, da ne kažem nesigurnost ulaska u brak i stvaranje obitelji, s druge strane se zagovara komotnost, hedonizam. Mladima se preporuča, ukoliko žele osnovati obitelj, da žive zajedno kako bi se što bolje upoznali. Nisu ni svjesni da im takav život potkopava buduće temelje zajedništva, te ukoliko sklope brak to im može biti glavni kamen spoticanja i nestabilnosti braka.

Papa Ivan Pavao II. govori kako se danas u mnogim sredinama načela bračnog i kršćanskog morala prikazuju kao iskrivljena (nešto što pripada prošlosti). Riječ je o tome da se u takvoj sredini, pa i u čitavom društvu, nameće model koji se sam definira kao „napredan“ i „moderan“. Stoga papa poručuje: „Nemojte u svoj životni projekt uključiti izobličen, siromašan i iskrivljeni sadržaj. Bude li potrebno, budite spremni poći protiv struje, uvriježenih mišljenja i propagandnih krialica. Ne bojte se ljubavi koja prepostavlja vrlo konkretnе zahtjeve“, a to znači ljubavi koja ne isključuje odricanje i žrtvu.

Svima onima koji pomisljavaju na rastavu sveti papa Ivan Pavao II. poručuje: „Ne dajte se zavesti na krivi put olakim pribjegavanjem razvodu, koji nudi tek prividna rješenja, jer zapravo, otežavajući ih problem prebacuje u druge sfere života.

Vjernicima je poznato da je kršćanski brak po naravi neraskidiv. Sam je Isus rekao: „Što Bog združi čovjek neka ne rastavlja“. Krist je posvetio brak i uzdigao na sakrament kao znak vidljive Božje ljubavi. Ako se ne-

kima dogodi da se brak raspadne, papa Ivan Pavao II. je rekao: „Ako je došlo do rastave Crkva se osjeća biti bliskom osobama kojima se brak raspao a da to one nisu željele, no unatoč toga one se i dalje utječu Bogu i posvećuju se odgoju svoje djece. Takve osobe zasluzuju sveopće ohrabrenje i podršku“, a to znači da prema njima budemo milosrdni. U tom duhu govori i papa Franjo. Žigosanjem nećemo ništa postići. Savjetujem molitvu za te ljude i podršku u onom dobru koje u sebi imaju i njeguju.

Kad je riječ o bračnim parovima, posebno onima koje je zahvatila kriza, sv. papa Ivan Pavao II. poručuje: „Sudjelovanjem u sakramantu pomirenja i pričesti tijela Kristova, kršćanske obitelji naći će posebnu snagu i milosrđe kako bi svladale prepreke koje nasrću na njihovo jedinstvo, ne zabravljujući pri tome da se istinska ljubav pročišćava u trpljenju“.

Draga braćo i sestre! Kršćansko se milosrđe posebno očituje na području obitelji. Na to nas potiče Knjiga Sirahova, čiji smo odlomak slušali u 1. čitanju.

Stari mudrac Sirah poziva posebno mlade da poštaju roditelje: „Tko poštaje roditelje bit će uslišan u dan molitve svoje“ (usp. Sir 3, 5) i nastavlja: „Ako mu razum klone, budi blag s njime, i ne grdi ga ti koji si u punoj snazi (usp. Sir 3, 13).

Apostol Pavao, nalazeći se u zatvoru, ne propušta ih upozoriti na milosrđe i zajedničku ljubav, kada piše: „Zaodjenite se kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni“. I nabraja vrline koje bi trebale resiti svaku obitelj. To su: milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost, a nadasve ljubav, koja se nadahnjuje na Isusovom milosrđu.

Braćo i sestre! U obitelji, u kojima su vlast i moć shvaćene kao uzajamno služenje i ljubav, moguće je očekivati da će ta obitelj biti ne samo

stabilna, čvrsta, nego će to utjecati i na promjenu u društvu. Bez jakih i zdravih obitelji nema ni budućnosti hrvatskome narodu. Za uspješan, odnosno blagoslovjen obiteljski i društveni život, nisu toliko presudni materijalni uvjeti (iako su nužni), nego su kudikamo važniji zdravi ljudski i duhovni temelji i odnosi, o čemu posebno svjedoči Nazaretska obitelj.

Obitelj Isusa, Marije i Josipa za svakog je vjernika, a osobito za obitelj prava škola evanđelja. Tipična obilježja Svetе obitelji su: sabranost i molitva, uzajamno razumijevanje i poštovanje, požrtvovnost, rad i solidarnost, kaže papa Franjo i nastavlja: Blažena Djevica Marija i sveti Josip uče prihvatići djecu kao dar od Boga, rađati ih i odgajati surađujući na čudesan način u Stvoriteljevu

djelu i dajući svijetu, u svakom djetetu, novi osmijeh. U obitelji, u kojoj vlada jedinstvo, djeca odraštaju živeći smisleno i plodonosno iskustvo besplatne ljubavi, nježnosti, uzajamnog poštivanja, uzajamnog razumijevanja, oprاشtanja i radosti.

Neka nam dobri Bog po zagovoru Josipa i Marije udijeli nepokolebljivo pouzdanje u njega. Zato smo se danas i okupili, moleći Nazaretsku obitelj da dobri Bog po njezinom zagovoru blagoslovi sve naše hrvatske obitelji, posebno obitelji hrvatskog vojnika.

Neka ova kapelacija razvija posebno duhovnost obitelji kako bi pomogla svim vjernicima Vojne biskupije bolje razumjeti i intenzivnije živjeti bogatstvo obiteljskog zajedništva, radosti, križa i krize u duhu odrasle vjere. Amen ■

Sv. Sebastijan – Dan kapelaniјe Đakovo, 20. siječnja 2016.

Sv. Sebastijan bio je vojnik, zapovjednik rimske carske straže. Zbog njegovog junački podnesenog mučeništva njegovo štovanje bilo je veoma popularno u prvim stoljećima kršćanstva, pa i danas, o čemu svjedočite i vi svojom prisutnošću.

Odlomak evanđelja, koji smo upravo slušali, spada među najznačajnije Isusove govore što ih je održao, šaljući svoje učenike da navijestaju evanđelje. Isus nije obećao svojim učenicima bezbrižnu budućnost, štoviše, upozorio ih je da će doživjeti sličnu sudbinu, kao i on; da će tijekom propovijedanja nailaziti na otpor i progonstvo. Taj je progon vjere trajao sve do cara Konstantina, koji je dao slobodu kršćanima, poznatim Milanskim ediktom 313. godine.

Isus u današnjem evanđelju poručuje svojim učenicima: „Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu“ (Mt 10, 23). Čovjek ima tijelo i dušu. Tijelom je povezan s ljudima, a duša je nositelj vječnosti. Ona je počelo osobnosti. Sama fizička smrt nije znak konačne pobjede, nego je ona često pobjednički trenutak spasenja. U tom smislu govori Knjiga Mudrosti: „Očima se bezbožničkim čini da oni umiru, ali oni su u miru“ (Mudr 3, 2). I nastavlja dalje Isus: „Tko god se, dakle, prizna mojim pred

ljudima, priznat će i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. A tko se odreće mene pred ljudima, odreći će se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima“ (Mt 10, 32- 33).

Onaj koji uz cijenu žrtve svjedoči za Isusa Krista, koji se ne stidi svoje vjere, „priznat će i ja njegovim pred Ocem koji je na nebesima“ (Mt 10, 32), poručuje Isus. Isus je rekao svojim učenicima da se ne plaše, posebno na sudovima, kad ih prozovu zbog njega.

U 2. čitanju čuli smo odlomak Poslanice sv. Petra u kojoj potiče vjernike na ustrajnost u vjeri. Potiče ih da im Isus Krist bude uvijek na srcu, da znaju dati i odgovor svima koji od njih zatraže obrazloženje nade, odnosno vjere njihove, „ali

blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni koji ozloglašuju njihov dobar život u Kristu, budu postiđeni onim čime ih potvaraju. Ta uspješnije je trpjeti, ako je to Božja volja, čineći dobro, nego čineći zlo” (1 Pt 3, 16-17). Braćo i sestre! To je posebno posvjedočio sv. Sebastijan. Sv. Sebastijan je živio u vrijeme cara Dioklecijana, zakletog neprijatelja kršćana. Bio je zapovjednik carske straže. Za vrijeme progona kršćana posjećivao ih je po zatvorima i hrabrio. Kad je car Dioklecijan čuo da je njegov vojnik, a k tome još i zapovjednik straže Sebastijan postao kršćaninom, pokušao ga je odvratiti od kršćanstva, ali uzaludno. Da bi ga do kraja ponizio, odlučio je da ga ubiju vlastiti vojnici. Privezali su ga uz stup i gađali ga strelicama. Misleći da je mrtav, ostavili su ga. Njemu je kasnije pristupila jedna kršćanka, imenom Irina, i povela ga na kućnu njegu, no, on je veoma brzo preminuo od zadobivenih rana.

Braćo i sestre! Kršćani su bili uvijek u svijetu kao kamen spoticanja. Zašto? Jer nastoje živjeti kršćanski. I danas se kršćani omalovažavaju. Pokušajte braniti nerođenu djecu. Ustat će mnoge ženske udruge, pozivajući se na pravo žene, a da nitko ne postavlja pitanje prava djeteta.

Gledao sam nedavno na internetu potresnu sliku psa koji nježno drži u ustima i nosi tek rođeno dijete, kojega je jedna žena, čim ga je rodila, odbacila od sebe. To je dijete pronašao pas latalica. Nježno ga je primio ustima i donio pred vrata jedne kuće. S nogama je udarao po vrata dok se nije pojavila žena. Zamislite kakav je osjećaj imao taj pas za razliku od čovjeka, od kojega bi se itekako trebalo očekivati, da će ljudski postupiti, tim više, što ima savjest. Čovjek često postupa kako životinja ne bi nikada postupila.

Progoni kršćana su uvijek postojali i danas također, posebno u nekim muslimanskim zemljama iz kojih su gotovo iskorijenjeni, upravo zato jer su kršćani. Među najveće progone Crkve ubrajaju se progoni iz komunistički vremena, posebno u Sovjetskom Savezu i u Kini. Komunistička ideologija u Sovjetskom Savezu osmisnila je, na čelu

s Lenjinom, posebni program istrebljenja vjere i vjernika. On je naredio likvidaciju svih onih koji se nisu mogli složiti s terorom crvene armije.

Napisao je 19. ožujka 1922. godine: „Mi imamo 99 posto izgleda da usmrtimo neprijatelja udarcem u glavu, da garantiramo pozicije za sebe, i samo za sebe u desetljećima koja dolaze... Sada, kad su putovi prekriveni stotinama tisuća leševa, sada, i samo sada moramo konfiscirati imovinu Crkve žestokom i nemilosrdnom snagom. Tajna policijska izvješća govore da je samo u Rusiji ubijen 2691 svećenik, 1963 redovnika i 3447 redovnica.

Od komunističkih progona nije bio pošten ni hrvatski narod. Bilo je ubijeno preko 500 svećenika, ne uključujući bogoslove, časnu braću po samostanima i časne sestre. Sveukupno oko 600 ljudi. Sva mržnja okomila se na tadašnjeg zagrebačkog nadbiskupa i hrvatskog kardinala, blaženog Alojzija Stepinca, koji je bio osuđen na 16 godina zatvora. Na jednom mjestu Blaženik je napisao: „Ako bi se ikada dogodilo da budete suđeni zbog vjernosti Isusu Kristu, radujte se i veselite se, jer Isus trpi u vama. A kad se s Isusom trpi, onda je lakše“ (Josip Vraneković, „Dnevnik“, str. XVI).

Slaveći danas Sebastijana, nameće se pitanje: u čemu je bila tajna sv. Sebastijana da je mogao izdržati tako velike muke? To je prije svega njegova živa i djelotvorna vjera u Boga Isusa Krista. To je bilo njegovo duboko iskustvo tako jako da je bio spremjan dati i vlastiti život, budeći potrebno.

Na njega se može primijeniti riječ Knjige Mudrosti: „Za malo muke zadobili su dobra velika jer Bog ih je stavio na kušnju i našao da su ga dostojni“ (Mudr 3, 8). I mi smo na kušnji dok živimo na zemlji. Hoćemo li se naći dostoјnjima? To je najvažnije pitanje. Stoga se preporučimo Bogu da nam po zagovoru sv. Sebastijana udijeli snage da poput njih ostanemo vjerni Bogu, Isusu Kristu. Neka nas sve prati zagovor i zaštita sv. Sebastijana, zaštitnika vaše kapelanije. Amen ■

<p>Uprava Vojne biskupije Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj</p>	<p>Vojni ordinarijat u RH Odjel za potporu Vojnom ordinarijatu Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 (centrala) tel: +385 1 4670 659 (centrala) faks: +385 1 4670 662 www.vojni-ordinarijat.hr uprava@vojni-ordinarijat.morh.hr vojni.ordinarijat@mup.hr</p> <p>Mons. Juraj Jezerinac, apostolski administrator Vojnog ordinarijata</p> <p>O. Jakov Mamić, generalni vikar tel: +385 1 3784 489 jakov.mamic@morh.hr</p> <p>Robert Stipetić, kancelar specijal 68 642 robert.stipetic@mup.hr</p> <p>Dragan Logarušić, ekonom specijal 68 631 mob: +385 99 5793 911 dragan.logarusic@morh.hr</p> <p>S. M. Gordana Miškić, tajnica Vojnog ordinarijata specijal 68 638 gmskic@mup.hr</p>	<p>Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH)</p> <p>Vojni ordinarijat u RH Odjel za potporu Vojnom ordinarijatu Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) faks: +385 1 2391 496 (specijal 26496)</p> <p>Bojinik Petar Klarić, voditelj Odjela specijal 68 634 perica.klaric@mup.hr</p> <p>Vladimir Krpan, osobni tajnik generalnog vikara specijal 68 635 vladimir.krpan@mup.hr</p> <p>Mladen Čobanović, viši stručni savjetnik za organizaciju tel: +385 1 4670 660 mladen.cobanovic@mup.hr</p> <p>Marija Vukovojac, stručni savjetnik specijal 68 637 marija.vukovojac@mup.hr</p> <p>Marinko Nikolić, osobni tajnik vojnog ordinarija specijal 68 630 mnikolic@mup.hr</p>	<p>Samostalna služba za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP)</p> <p>Policijска академија Аvenija Gojka Šuška 1 HR -10 000 Zagreb tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) faks: +385 1 2391 496 (specijal 26496)</p> <p>Josip Zagorščak, voditelj Službe tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) mob: 098 470 781 (specijal 84484) jzagorscak@mup.hr</p> <p>Mato Topić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 527 (specijal 26527) mob: 091 4554 649 (specijal 82649) mtopic@mup.hr</p> <p>Mario Dokmanić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 523 (specijal 26523) mob: 099/7031 578 (specijal 85620)</p> <p>Branko Šarkanji, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 528 (specijal 26528) mob: 091/4563 958 (specijal 82958) bsarkanji@mup.hr</p> <p>Darko Šantek, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 529 (specijal 26529) mob: 091/4565 464 (specijal 82644) dsantek@mup.hr</p>	<p>Sanja Vrklijan Horvat, administrativna tajnica tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)</p>
--	---	--	---	--

ZAŠTITNIK KAPELANJE	POSTROJBA	KONTAKT UREDA	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELJANA
„Sveti Ivan Pavao II“ 22. listopada	MORH IGS OS RH Štančićeva 6 Zagreb	tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	fra Marko Medo mob: 098/9044-000	stn Srećko Žmalec strecko.zmalec@moph.hr tel: 01/456-8080 mob: 091/7635-866
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	Zapovedništvo HKoV Karlovac	tel: 047/626-388 faks: 047/626-536	p. Vladislav Mandura, dekan Karlovac vladislav.mandura@moph.hr mob: 091/586-3400	stn Dražen Culig drazen.culig@moph.hr mob: 091/8811-862 nar Daniel Radinović 098/186-3426 tel: 047/626-621
„Sv. Andeli čuvari“ 2. listopada	Inženjerijska puškovnija Karlovac	tel: 047/626-603 faks: 047/626-622		voj Marko Buzuk marko.buzuk@moph.hr mob: 091/533-8266
„Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	Motorizirana bojna „Pauči“ vojarna „Kralj Zvonimir“ Krin	tel/faks: 022/617-841	fra Ilijan Mikulić mob: 098/432-607	stn Anton Žic anton.zic@moph.hr mob: 098/917-0427
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	Zapovedništvo specijalnih snaga Delnice	tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	p. Mirkko Vukojia mob: 099/6226-236	voj Lorenco Tomkić mob: 098/946-7733
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	Zapovedništvo HRZ i PZO 91. zrakoplovna baza Zagreb	tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Viktor Grbeša mob: 098/9737-473	ds Manda Sartori tel: 021/354-323 mob: 098/9554-177
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Zapovedništvo HRM Središte za obuku HRM Split	tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	don Branimir Projic branimir.projic@moph.hr mob: 098/510-737	sk Dario Rajčić mob: 098/744-330
„Sv. Ivan od Križa“ 14. prosinca	Flotila HRM, Obalna straža Pomorska baza Split SOD Velika Buna	tel: 01/2025-830 faks: 01/2025-879	o. Jozo Mravak mob: 091/579-4868 vlč. Željko Savić mob: 099/873-2239	Nenad Veriga mob: 098/906-0816
„Sv. Ilija Prorok“ 20. srpnja	Mehanizirana bojna "Gromovi" GMB, i Mechanizirana bojna "Igorovi" GMB Petrinja	tel: 075/221-215 faks: 075/221-278	don Antonio Mikulić mob: 099/322-0700	prč Mario Barać mob: 098/886-306
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada	GOMB Vinkovci	tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	fra Matko Vincetić mob: 099/308-2203	stn Adam Dakić adam.dakic@moph.hr mob: 091/725-8290
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardjiska motorizirana brigada Krin	tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo Ančić mob: 098/760-979 vlč. Ivan Blazevac mob: 098/9084-983	sžn Borislav Lapenda mob: 091/172-8512
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopad	1. motorizirana bojna "Vukovi" Gospic	tel/faks: 053/577-201	o. Ante Mihaljević, vrđ dekan Osijek ante.mihaljevic@moph.hr mob: 098/269-599	npr Darko Boban dboban@icloud.com mob: 099/712-0900
„Sv. Leopold Mandić“ 12. svibnja	Zapovedništvo ZOD „FKF“ MB „Sokolovi“ i „Pume“ Osijek	tel: 031/236-862 faks: 031/236-841	don Milenko Majić milenko.majic@moph.hr mob: 098/924-1483	stn Dolores Retić-Vragović drecic@moph.hr mob: 091/5570-112
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	SBO i Topničko-raketna bojna GMB poligon „Eugen Kvaternik“ Stunjan	tel: 047/626-824 faks: 047/626-846	o. Ivo Topalović, dekan Split ivo.topalovic@moph.hr mob: 098/423-533	prč Marijan Pužić marijan.puzic@moph.hr mob: 099/2486-662
„Sv. Valentin“ 14. veljače	Počasno-zastitna bojna Zagreb	tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko Bašić, dekan Zagreb zdravko.basic@moph.hr mob: 091/576-2764	stn Vinka Rogić vinka.rogic@moph.hr mob: 098/532-045
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	HVU „Dr. Franjo Tuđman“ Zagreb	tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	p. Zoran Vujičić mob: 098/337-162	stn Antun Mandić amandic@moph.hr mob: 091/786-1333
„Sv. Gabriel arkandeo“ 29. rujna	Središte za obuku HRZ i PZO, 93. zrakoplovna baza Zadar	tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo Topalović, dekan Split ivo.topalovic@moph.hr mob: 098/423-533	
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzOIDL Požega	tel/faks: 034/245-117	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	
„Sv. Obitelj“ 28. prosinca	ZZP Zagreb	tel: 01/6631-318 faks: 01/6631-296	vlč. Slavko Rajčić slavko.rajic@moph.hr mob: 098/1632-359	nprč Damir Sedlar mob: 091/943-0134
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Dom Glavnog stožera Zagreb	faks: 01/6631-397		
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Zapovedništva Oklopne i Tenkove bojne "Kune" GOMBR Đakovo	tel: 031/839-166 faks: 031/839-156	p. Drago Majić mob: 098/186-6901	

„Majka Božja Kamenitih vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrinjska 20 10 000 Zagreb	tel: 01/4563 295 (293) faks: 01/4563 699	vlč. Marin Drago Kozić mob: 099/6042-567 (spec. 86094)	Mijo Josipović mjojipovic@mup.hr
„Sv. Mihovil arkandeo“, podružnica Split 29. rujna	MUP PU spiljsko-dalmatinska 2. policijska postaja 21 000 Split	tel: 021/215-659 faks: 021/307-512	fra Žarko Relota, dekan Split Mob: 099/4965-535 (spec. 86867)	Luka Galić tel: 021/307 511 (specijal 40 511) fax: 021/307 512 mob: 098/9591-333
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Šuska 1 10 000 Zagreb	tel/ faks: 01/2391-490 (specijal 26 490)	fra Frano Mušić mob: 099/2584-982 (spec. 86011)	Luka Norac Kevo tel: 01/2391 526 (specijal 26 526) mob: 091/4563-866
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska 1. Policijska postaja 51 000 Rijeka	tel: 051 / 430-495 faks: 051 / 430-687	p. Mirko Vučkoja mob: 099/6226-236	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 091/4563-805
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjediste i Ravnateljstvo Av. gr. Vukovara 33	tel: 01/6122-712 (715) faks: 01/3788-653	o. Stjepan Harijač, dekan Zagreb mob: 099/2113-891 (spec. 84048)	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 091/4563-805
„Bl. Miroslav Bulešić“ 6 studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1 52 100 Pula	tel.: 042 372 392 (spec. 86 087)	vlč. Ilija Jakovljević, dekan Riječka mob: 099/4965-534 (spec. 86866)	
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varaždinska Ivana Miliceva 10 42 000 Varaždin	tel.: 042 372 392 (spec. 86 087)	vlč. Ivica Horvat, dekan Varazdin tel/faks: 042/749-400 mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bijelovarsko-bilogorska Vlahe Paletka bb 43 000 Bjelovar	fax: 043 / 251-771	preč. Damir Vrabec mob: 099/4965-536 (spec. 86888)	
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1 31 000 Osijek	tel.: 031/237-553 faks: 031/237-267	p. Željko Rakosec, dekan Osijek zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimiria Skorpika 5 22 000 Šibenik	fax: 022/347-284	don Darko Poljak mob: 099/2680-733 (spec. 86099)	
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb 22 000 Zadar		o. Ivo Topalović mob: 098/423-533	
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU koprivničko-križevačka Trg Eugena Kumičića 18 48 000 Koprivnica		vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU ličko-senjska Ulica Hrvatskog sokača 2 53 000 Gospić		vlč. Ivan Blaževac mob: 099/2680-729 (spec. 86085)	
„Sv. Josip“ 19. ožujka	MUP PU karlovačka Trg hrvatskih redarstvenika 6 47 000 Karlovac	tel: 047/664-143 faks: 047/664-385	vlč. Andrija Markač mob: 098/213-393	Senka Staroveški tel: 047/664-460
„Sv. Vinko Pallot“ 22. siječnja	MUP PU požeško-slavonska Josipa Kunjanina 1 34 000 Požega		vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	
„Sv. Kvirin Sisački“ 4. lipnja	MUP PU sisačko-moslavačka Rimska 19 44 000 Sisak			
„Sv. Euzebijije i Polion“ 29. svibnja	MUP PU vukovarsko-srijemska Glagoljiška 27b 32 100 Vinkovci		p. Željko Rakosec, dekan Osijek mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
„Sv. Marko evangelist“ 25. travnja	MUP PU brodsko-posavska Ivana Mažuranića 9 35 000 Slavonski Brod		vlč. Davorin Andić mob: 099/4965-533 (spec. 86865)	
„Sv. Vlaho“ 3. veljače	MUP PU dubrovačko-neretvanska Dr. Ante Starčevića 13 20 000 Dubrovnik		don Ivan Borić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	
„Sv. Nikola biskup“ 6. prosinca	MUP PU krapinsko-zagorska Matije Gubca 53 49210 Zabok		vlč. Marin Drago Kozić mob: 099/2680-728 (spec. 86084)	
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	MUP PU medimurska Jakova Čotovca 7 40 000 Čakovec		vlč. Ivica Horvat, dekan Varazdin mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	MUP PU virovitičko-podravska Trg bana Josipa Jelačića 19 33 000 Virovitica		vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	